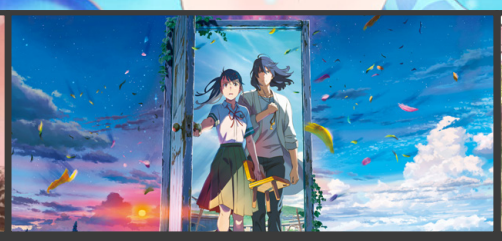
Ingyenes, online magazin. Kereskedelmi forgalomba nem hozható! 2023.07. - 74. szám

AniMagazin

5-TOUBUN NO HANAYOME

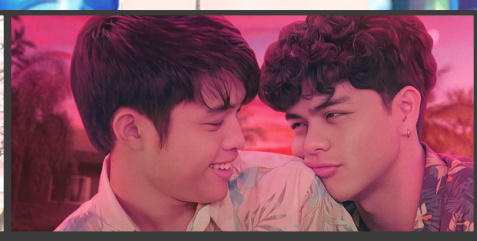
TENGOKU DAIMAKYOU

SUZUME

NYÁRI SZEZON

GAMEBOYS

AniPalace

Less rá a *Cikk adatbázisunkra*, böngéssz a cikkeink között és töltsd le az adott számot!

Korábbi számainkat keresd a weboldalunkon: animagazin.hu

Kiemelt partnerek

Animefordítások
Animegun
Anime Raptors
Animológia
Cosplay.hu
Eastern Hub
Ricz/Ronin Factories
DragonHall TV

További partnerek

AnimeAddicts
Anime Őrültek'3
Anime Sekai Team
AnimeWeb
AoiAnime
Boys Love sorozatok magyar felirattal
Dragon Hall +
Namida Fansub
PAF-Pécs
Uraharashop

Előző szám

Hirdetés

Dragon Hall+TV

A Dragon Hall online TV műsorrendjéért
KATTINTS IDE
A műsorrend oldalán kattintsatok a logóra a TV eléréséhez.

Tian Guan Ci Fu / Heaven Official's Blessing rajongói fordítás
Részletekért kattints ide

Impresszum

Alapító: NewPlayer
Főszerkesztő: Catrin
Tervezőszerkesztő: Hirotaka
Lektor: Risa
Webfejlesztő: pintergreg
Közösségi média: Iskariotes

Szerzők:
Venom, A. Kristóf, tomyx20, Yuuko, supermario4ever, Balu, GentleRain, Valens

Cikkek beküldése:
bekuldes@anipalace.hu
Információ, kérdések:
info@anipalace.hu
Weboldal: *animagazin.hu*
Facebook: *fb.com/anipalace*
Twitter: *twitter.com/anipalace*

74.

Sziasztok!

Ó, a nyár! Amikor az izzasztóan meleg időjárást a strandon, a légkondi vagy a ventillátor mellett próbáljuk átvészelni, kezünkben pedig egy jeges limonádé vagy netán sör, esetleg fagyi. Szerencsére egyik sem zárja ki, hogy közben AniMagazint olvassunk.

Anime rajongóként is vannak olyan pillanatok, amikor az élőszereplős alkotások felé nézünk, mert épp ahhoz van kedvünk, vagy csak kevesebb friss címet követünk a szezonból. Cikkíróink is ezt tették, és így nem kevesebb, mint tizenkettő ajánlót olvashattok a live action kategóriánkban. Van köztük régi és új, kosztümös, modern, és ha már volt a pride, akkor BL is. Van japán, koreai és fülöp-szigeteki is. Öt cím pedig a Japán filmhét keretében került vetítésre kis hazánkban. Mindenki találhat magának valót.

De az animerajongókat sem hagytuk cserben, hiszen értékeltük a szezont, ajánlunk egy remek sci-fit, a Tengoku Daimakyout, és a Suzuméről is írtunk. Továbbá, mivel melegben jól jön a hideg: az Istenek hegycsúcsa című koprodukció az Everestre visz minket. A címlapon szereplő ötösikrek pedig sok pasit irányítanak a hidegzuhany felé.

És persze itt van a többi kategória is, cosplay interjúval, conbeszámolókkal és folytatódik a Xeno sorozat is.

Örömmel köszöntünk egy új cikkírót, Valenst, aki a bushikról, egészen pontosan a halálhoz való viszonyukról elmélkedett egy kicsit.

Reméljük, minél többen találtok olvasnivalót, és nyugodtan terjesszétek, osszátok meg a magazint a különféle közösségi felületeken. Ha korábbi számaink is érdekelnek, akkor *innen* egyben vagy külön is letölthetőek, ha pedig adott cikk érdekel, akkor a *cikkadatbázis* lesz igazán hasznos.

Köszönjük, hogy végigolvastad ezt a kis rövid bevezetőt, és köszönjük, hogy letöltötted a legújabb AniMagazint. A cikkíróknak és a szerkesztőknek is köszönöm ismét a remek munkát, és további jó nyaralást kívánunk mindenkinek. Találkozunk szeptemberben.

- Hirotaka

A 75. szám várható megjelenése: 2023.09.21.

tartalomjegyzék

ANIME

5-toubun no Hanayome 04
Catrin, Hirotaka

Tengoku Daimakyou 09
Hirotaka

Suzume 12
Yuuko

Istenek hegycsúcsa 16
tomyx20

Nyári szezon 2023 18
Hirotaka

Szezonos animékről 26
Yuuko, Balu

MANGA

Ad Astra: Scipio to Hannibal 34
A. Kristóf

Arslan Senki 37
A. Kristóf

Zettai Kareshi 40
GentleRain

LIVE ACTION

Japán filmhét 2023 43
Iskariotes

XO, Kitty 48
Balu

Onmyouji 51
Yuuko

Café Minamdang 56
Yuuko

Lonely Connections 60
supermario4ever

Gameboys 62
supermario4ever

Alice in Wonder City 66
GentleRain

Attic Cat 69
GentleRain

KONTROLLER

A Xeno sorozat II. rész - Xenosaga 72
Venom

RENDEZVÉNYEK

Budapest Comic Con 79
Hirotaka

Nyári MondoCon 83
Hirotaka

TÁVOL-KELET

A halál szem előtt tartásának mikéntje 86
Valens

ZENE

Ali Project 89
supermario4ever

KREATÍV

Lulu interjú 93
cosplay.hu

Cosplay Photoshoots 97
cosplay.hu

anime

5-TOUBUN NO HANAYOME

Írta: Catrin, Hirotaka

A hárem az a műfaj, amire mindenkor IS lesz igény. Ez tény. Hiába nem képes megújulni és ugyanazok az alapsablonjai, igény az van rá, és igyekszik valamennyire a kor elvárásainak is megfelelni (ha mást nem, legalább ezt nevezhetjük újításnak). Az alkotók próbálnak reálisabb körülményeket is teremteni a történetüknek, amit a slice of life preferálók könnyebben megemésztenek. Remek példa erre a Megami no Cafe Terrace, az Oregairu vagy éppen a Gotoubun no Hanayome.

Minden diák álma egy „ötös”

A történet - már ha annak lehet nevezni - faék egyszerűségű, és nincs is igazán jelentősége, viszont pont eléggé kiszolgálja azt a funkciót, amitől nem lesznek teljesen üresek és céltalanok a karakterek interakciói. Főhősünk Uesugi Fuutarou azt a munkát kapja, hogy oktassa osztálytársait, akik ötösikrek, név szerint Ichika, Nino, Miku, Yotsuba, Itsuki, és buták, mint a tégla. Persze megvan a magukhoz való eszük, ha olyan feladat alól próbálnak kibújni, amit nem akarnak. A gondtalan és dúsgazdag életvitelükbe egyáltalán nem passzol bele a teljesen átlagos Fuutarou és a rendszeres tanulás gondolata. Ennek leginkább megnyílvánuló formája, hogy ahol és ahogy csak lehet, megszaboltálják a tanulást és Fuutarou terveit, akinek viszont szüksége van a pénzre, mivel családja a kevésbé tehetősek közé tartozik. Az anime előrevetít egy házasságot, tehát mindezek mellett azon is lehet agyalni, hogy melyik bosszantó liba lesz főhősünk választottja. Valójában ez az egy dolog, ami odaköti a nézőt a képernyő elé, és folyamatosan ad olyan karakter pillanatokat, interakciókat, amiből azt gondolhatjuk, hogy „talán ő lesz a befutó”. Aztán persze vissza a start mezőre, és kezdhetjük elölről az egészet egy másik lánnyal. Persze az, hogy belevittek egy házasságot, még önmagában nem több „az évad végén összejövünk” klisénél. Inkább teszi különlegessé a címet az ötösikrek ténye, de az animében, az eltérő hajszínek és egyéb kiegészítők miatt ez a hatás teljesen elvész, a mangában ez egy kicsit érdekesebb a fekete-fehér oldalak miatt.

Az anime első évada teljesen rámegy arra, hogy Fuutarou rohan a lányok után, hogy ugyan tanuljanak már. Megismerjük az összes lányt, viszonyukat, pozitív és negatív oldalukat, valamint a néző is kiválaszthatja legújabb waifuját, akár kinézet, akár jellem alapján. Nem kell matematikusnak lennünk, hogy rájöjjünk 2-3 rész után: a lányok nem teljesen hülyék (csak lusták), mert mindegyik jó egy tárgyból. Persze a „tanár úrnak” már-már egy teljes évad kell ehhez a felismeréshez, szóval ő sem mindig IQ bajnok.

Számtalan komikus, szórakoztató vagy fárasztó és facepalm jelenetet kapunk - akár tanulással kapcsolatban, akár egyéb szituációban -, agyzsibbasztó, ahogy Fuutarou a legegyértelműbb átverésnek is bedől, hogy a lányok levakarják magukról. Szerencsénkre vannak kimondottan jó és ígéretes pillanatai, amitől nem lesz teljes mértékben töketlen kapitány. Olykor sikerül ráncbaszedni a makrancos hölgyeket, és úgy tűnhet, mintha előrelépne, de ezek nagy része délibáb. Az esetek többségében a lányok bábfonalán csüng, és hagyja, hogy dróton rángassák. Mégis lassan és enyhén csak megreped a jég, így a lányok és Fuutarou közelebb kerülnek egymáshoz. A viszonyuk is kiegyenlítődik, és egyre kevesebbszer csinálnak teljesen hülyét a srácból.

Ennek kicsúcsosodását vagy inkább beteljesülését a második évadban kapjuk meg, amikor csak túllendülünk ezen az eléggé túlnyújtott tanulás dolgon, és az üldözés iránya megváltozik.

Eddig Fuutarou üldözte a lányokat, most a lányok üldözik őt, csak ezúttal a szerelem a katalizátor. Mert hát ahogy annak lennie kell, mindegyik lány hirtelen rájön, hogy szereti. És az a repedező jég hirtelen teljesen elolvad a szerelem lángjától (fúú, de nyálas lett ez a mondat). A tanulmányi eredmények, a sok munka, amit Fuutarou befektetett, hogy a lányok jellemfejlődésen essenek át, az most kifizetődik. De helyesbítek, nem olvadt el a jég, csak átment főhősünkre, mivel bármilyen szerelmi utalás úgy verődik vissza róla, mint a napfény a szomszéd ablakáról. A szerelmi vallomáson kívül semmit nem vesz észre, és igazából azt is csak szimplán tudomásul veszi. Az anime sokáig egyáltalán nem ad semmilyen jelet, hogy Fuutarounak melyik lány jönne be igazán. Így legalább fenntartja a minimális izgalmat.

A két évad és egy film hosszúságú történet pont elég egy ilyen laza sztorinak (egy special jött még ki most nyáron). A címet körülvevő hype főleg az ötösikrek jelenségének szól, valamint hogy a legelején bemutatott házasság miatt biztosan számíthatunk megfelelő lezárásra. Az, hogy kinek jön majd be Fuutarou választása, az már egy másik kérdés.

A két évadra koronát helyező film lezárja a történetet, és választ ad a nagy kérdésre. Ám a végső választásig még jól meghúzza a rajongók idegeit, amit összeköt egy sulis kulturális fesztivállal. Sajnos a film elképesztően túlnyújtott és tömörítve ugyan, de Fuutarou tesz még egy kört a lányokkal, hogy biztos legyen magában. Ez egyrészt felesleges, másrészt ezt a játékidőt akár az egymásra talált pár is kaphatta volna, emelve a romantikus fanservice-t. A konklúzió megmagyarázása azonban még így is vontatottan nyálasra sikerült. Viszont végre látjuk az esküvőt, amit sok animéből hiányolnak a rajongók. Ennél sokkal több közös pillanat nem vár ránk, ami eléggé kár, így tényleg nem ér sokkal többet ez a zárás, mint a már ismert „évad végén összejövünk” klisé. Hogy főhősünk választása megfelelő lett-e, azt mindenki döntse el saját maga.

Még egy special vár ránk, de az a magazin megjelenésének pillanatáig nem jelent meg, mivel mozis premiere volt.

Karakterek

Pár szót az ötösikrekről. Különlegességük „hárem tagokként” tényleg abban rejlene, hogy külsőre szinte teljesen egyformák, ami persze túlzás, a dizájn pedig még jobban elkülöníti őket, azonban ha a nézőt nem is, a többi karaktert még így is megtévesztik időnként. Azt pedig, hogy melyikük a menyasszony, vagy melyikük a gyerekkori barát, nem ábrázolják egyértelműen, olyankor tényleg teljesen egyformának tűnnek, minél tovább homályban tartva a kilétüket. A seiyuuk is remek munkát végeztek, egy-két jelenetnél tapasztalt fannak kell lennünk ahhoz, hogy felismerjük, épp ki kicsoda, de így is ezekből a találgatós jelenetekből jutott persze kevesebb. Másik szórakoztató tulajdonságuk a testvéri kötelék, ahogy egyszerre zűrös és szeretetteljes családot alkotnak. Így nincs igazán idegesítő rivalizálás sem köztük: bár küzdenek Fuutarou-ért, képesek többször is visszavonulót fújni, hol egyik, hol másik testvérük javára.

Ichika: A „legidősebb”, és több szempontból a legérettebb testvér. Kicsit titokzatosabb, kicsit szexibb, tapasztaltabbnak tűnő nővér szerepét tölti be. Bár a függetlenség/önállóság mindegyikükre vonatkozik, de talán rá a leginkább, ami munkájából is adódik. Alapvetően vidám és kedves, Fuutarou-val is barátságos, de szereti ugratni.

Erotikusabban/nyomulósabban viselkedik a többieknél, de nem viszi túlzásba.

Nino: Mondhatni a legbosszantóbb, igazi tsundere, rémesen öntelt, makacs és ingerült. Eleinte kifejezetten utálja Fuutarou-t, és keresztbe tesz neki, ahol lehet. Persze amikor már megtetszik neki, akkor ugyanilyen rámenősséggel és magabiztossággal próbál teperni utána… Bár testvéreivel is vitatkozós, de mindegyiküket nagyon szereti, kiáll értük. Gyakran anyáskodó típus is, és jól főz.

Miku: A csendes, introvertált kocka típus, szenvedélye a Sengoku-korszak. Bár félénkebb, visszahúzódóbb, mint testvérei, szinte elsőként találja meg Fuutarou-val a közös, békés hangnemet, pláne, ami a tanulást illeti. A második évadra sokkal bátrabb lesz, gyakrabban helyeződik rá a fókusz. Addig azonban nem a vidámság mintapéldája, pesszimista és önbizalomhiányos.

Yotsuba: A legenergikusabb, legvidámabb, leglelkesebb, legsportosabb és… a leghülyébb. Tehát kicsit flúgos, gyakori főszereplő típus, emlékeztethet pl. Yuira (K-ON) vagy Honokára (Love Live), de náluk azért valamivel nyugodtabb is. Fuutarou-val végig barátságos, nem lázad ellene, mint a többiek, de épp ezért sokáig az interakció is jóval kevesebb/felejthetőbb közöttük. Távolságtartó a testvérek „harcában", így időnként háttérben marad.

Itsuki: Annak ellenére, hogy a „legfiatalabb", sokszor gondoskodóbb, érettebb testvér. Komoly, távolságtaró jellem, ugyanakkor hasonlít Ninóhoz is: időnként makacs, vitatkozós és már-már tsundere. Az első évadban itt-ott úgy tűnhet, nagyobb fókuszt kap, mint a többiek: Fuutarou családjával is hamarabb megismerkedik, és hol ellenségesen, hol barátságosan viselkedik vele. Valójában szorgalmas és érzékeny lány, végül egyre többször háttérbe húzódik.

A nevek amúgy nem véletlenek, lehet valakinek nem esett le, de a lányok nevei egyben számok is: ichi - 1, ni - 2, mi - 3, yo - 4 és itsu - 5. Senki ne értse félre, hogy nem az alap japán számokat látja, ezek számlálószavak, és ilyenkor egy-egy szám megváltozik.

Fuutarou-ról már volt szó, eleinte tényleg nagyon fárasztó, de kedves srác, és valahol jó látni, hogy érzelmileg alig hatják meg a lányok… testiségről (pár ecchi klisén kívül) pedig még ennyire sem beszélhetünk. Időnként mókás jellem, később pedig kedvelhetőbbé válik, de azért lehetett volna több szerethető tulajdonságot és pillanatot szentelni neki.

Mellékszerepben főként Fuutarou húga, az apukák, és néhány barát bukkannak fel, erősítve a slice of life közeget.

Technikai oldal

Mit is mondhatnánk erről, számít ez egyáltalán egy hárem romkomnál? Annyira nem. Mind a karakterek, mind a környezet, mind pedig a zene hozza a ma elvártakat. Teljesen átlagos. Bár a hátterek olykor részletszegények, de hát kit érdekel ez ilyenkor? Persze akad sok szép megvalósítás is, a karakterdizájn pedig különösen a lányok frizuráját illetően jelentős. Érdekesség, hogy a második évadra stúdiót váltott a sorozat, így a színekben/arcokban lett némi különbség, és összességében is olcsóbbnak érződött a látvány az első szezonéhoz képest.

Zeneileg is teljesen egysíkúra sikerült, bár az első OP-ED páros fülbemászóbb lett, mint a második évadé.

Seiyuuk tekintetében azért odatették magukat, hiszen több híres hang is megszólal. A teljesség igénye nélkül Minase Inori, Sakura Ayana és Hanazawa Kana is a stáblistán szerepel. Őket pedig Matsuoka Yoshitsugu egészíti ki.

Összegzés

Maga az anime számtalan ponton megragadhatta volna a lehetőséget, hogy jobban kitörjön a műfaja sztereotípiái és sablonjai mögül, ám a kritikus pillanatban mégis visszatáncol, és marad az unalmasra járatott receptnél. Ettől függetlenül elképesztően népszerű lett, egyszerű elemei és szórakoztató pillanatai miatt, plusz igazi waifu heaven bárkinek.

Hossz: 2x12 rész+1 film+1 special
Év: 2021-2023
Studió: Tezuka Productions, Bibury Animation Studios, Shaft
Műfaj: vígjáték, romantika, hárem

HÁTTÉRKÉP: 5-toubun no Hanayome

Letöltéshez kattints a képre!

ANIMAGAZIN

anime

TENGOKU DAIMAKYOU

Írta: Hirotaka

A sci-fi animékre igény van, ez tény. Mi sem bizonyíthatja ezt jobban, minthogy a cikk alanya, a Tengoku Daimakyou az Anime Trending heti toplistáin rendre beuratla az első helyet, de a MAL és az Anilist oldalain is könnyedén ott mosolygott az élbolyban, és simán fel tudott zárkózni például egy masszív rajongótáborral és hype-pal rendelkező Kimetsu no Yaibához.

Persze a pontozás és a toplisták egy friss animénél megtévesztők is lehetnek, a hirtelen jött népszerűség erősen torzít a képen, ami korántsem tükrözi az anime valós értékét. De ebben az esetben erről szó sincs.

Mennyország csak egy karnyújtásnyira

A *Tengoku Daimakyou* 2024-ben játszódik, egy olyan jövőképpel, melyben a modern kultúra, illetve társadalom összeomlott. A városokból csak romok maradtak, az infrastruktúra bizonyos helyeken éppen hogy működik. Az áram és a vízellátás luxuscikknek számít, az emberek pedig közösségekbe, de legalább kisebb csoportokba szerveződnek, hogy megéljenek. Ám az ember embernek farkasa, banditák támadnak az utazókra, és az egyes csoportok is képesek egymásnak esni. A helyzeten pedig nem javít, hogy Man-Eaternek nevezett mutáns szörnyek bukkanhatnak fel bárhol. Főhőseink, Kiruko és Maru az országot járják, hogy eljussanak egy helyre, amit úgy neveznek, Heaven, azaz Mennyország. Közben pénzért szörnyekre vadásznak, megszállnak, ahol tudnak, és városokban töltik fel készleteiket.

Hőseink érdekes, olykor szórakoztató, olykor elgondolkodtató kalandjait megszakítja egy párhuzamos történetszál. Különleges képességekkel rendelkező gyermekek egy mesterséges kerttel ellátott intézetben töltik látszólag gondtalan mindennapjaikat. Játszanak, tanulnak, beszélgetnek, mit sem tudva bármiről, ami a falakon túl van. Közben az őket felügyelő kutatók többféle kísérleten dolgoznak.

Az animét figyelve rengeteg a kérdés: Kik ezek a gyerekek?, Miért van különleges képességük?, Egyidőben játszódik-e Kirukóék kalandjával? Hol az a bizonyos Mennyország, és mi az? Honnan jöttek a szörnyek, miért alakultak ki? És így tovább.

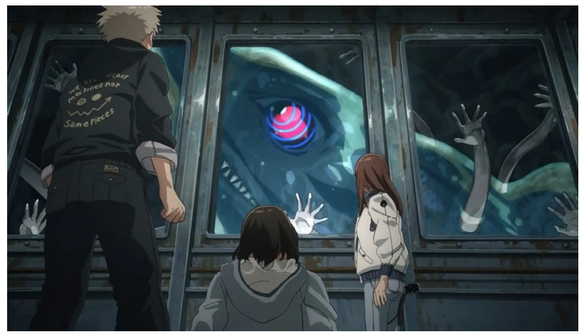
Nem álltatok senkit, a manga még fut, az anime egyelőre félbehagyott, nem tudni, hogy lesz-e folytatása (bár nagyon kiált érte), így a kérdéseink nagy részére nem kapunk választ.

A történet önmagában nem bonyolult, Kiruko és Maru utazása igazából egy szimpla roadmovie, Maru mindenképp el akar jutni a Heavenbe, míg Kiruko - aki Maru testőreként funkcionál elvileg - két régi barátját keresi, akik egy tragikus és traumatikus baleset után eltűntek. Útjuk során viszont megismerjük, mi maradt a dicső Japán társadalmából, és hogy élnek az emberek a régi világ romjain vagy azok között. Szakaszonként újabb városba érkezünk, ahol mindenki máshogy próbál megélni. Van, aki lop, van, aki fogadót üzemeltet, és vannak, akik önellátóak próbálnak lenni. Ennek kapcsán morális kérdések és problémák merülnek fel, kerülnek elénk. Meddig tart az emberség vagy embernek lenni? Hol az a pont, ahol a halál már megváltás, és addig milyen áldozatot hozunk? Egy csoportosulás látszólagos utópiája mögött milyen dolgok rejtőznek, amit jobb nem ismerni?

A Tengokunak nem sok olyan eleme van, amit ne láttunk volna már máshol, sőt poszt-apokaliptikus történeteknél leggyakrabban pont ezek a témák jönnek elő. Így a tapasztaltak inkább gondolhatják sablonosnak, elcsépeltnek a megoldásait. Hiszen egy katasztrófa vagy kataklizma utáni világot ábrázoló sztori mindig ugyanarra a konklúzióra jut: az emberiség nem lenne képes újra felépíteni azt, ami elpusztult. Nem lenne képes egységre, összetartásra, mivel már kis csoportokban megerősödnek olyan tulajdonságok, amik gátolják a további fejlődést, és ezt csak erősítik a korlátozó tényezőként jelenlévő erőforrások, mint az étel, a tiszta víz vagy az áram. Komolyabb előrelépésre csak hosszú időintervallumban kerülne sor.

Erre több példát is mutat a Tengoku, viszont kielégítő választ - ahogy elődei sem - egyelőre nem ad.

Kiruko és Maru utazása sosem zökkenőmentes, főként mások életébe csöppennek bele, és őket sem hagyja teljesen hidegen egy-egy embertársuk sorsa, hiszen a saját múltjuk sem a béke szótári példája. A Tengoku Daimakyou ebben a témában kevésbé van egyensúlyban. Próbál ugyan egy-egy morális vagy pszichológiai kérdésbe jobban belemenni, de így is csak a felszínen marad. Akadnak olyan kérdések, amiket még ennél is felületesebben rendez le, pedig érdekes lenne több időt eltölteni velük. Ezáltal ugyan nagyobb réteg számára is fogyaszthatóbbá, könnyebben érthetővé válik, de az igazán komoly témákért rajongókat hamar elveszíti.

Ugyanakkor mégis érdemes vele egy próbát tenni, mert mindezek ellenére egy jól összerakott történet, még ha - jelenleg - nem is ad túl sok újat. Már maga Kiruko és Maru utazása megér egy esélyt. Az anime során megkedveljük annyira a két karaktert, hogy szeretnénk még tovább és tovább

nézni, hogyan alakul az utazásuk, és miket tudunk még meg a világról. És persze ott van még a gyerekek történetszála, akik egy teljes sötétségbe burkolózó biológiai kísérlet alanyai/eredményei. Zárt közösségükről egyre többet tudunk meg az anime során, és újfent megbizonyosodhatunk róla, hogy az emberi fejlődésnek vannak olyan elemei, mint a kíváncsiság és a szerelem, amit nem lehet ellenőrizni vagy irányítás alá vonni. Hogy egy klaszszikust idézzek: „az élet utat tör”.

Ezen a történetszálon viszont még kevesebb kérdésre kapunk választ, mint Maruék útján. Az anime sok mindent sejtet, utalgat, játszik a gondolatainkkal. Elhint valamit, de aztán nem kezd vele semmit, türelemjáték és találgatások sora marad ránk, hogy az apró információmorzsákból szépen, lassan összerakjuk majd a teljes képet.

Infók

Ishiguro Masakazu 2018 óta futó mangáját a Production I.G öntötte anime formába, és remek munkát végzett. A karakterábrázolás letisztult, a közeli környezet részletes, bár a távolabbi tájak elnagyoltabbak, mégis nagyon hangulatosak, jól bemutatják a lepukkant épületeket és városrészeket. A harcok lendületesek és látványosak.

Sajnos a mangát nem ismerem (de ha nem lesz folytatása az animének, akkor biztosan vevő leszek rá), így nem tudom elmondani, hogy menynyire hiteles az adaptáció, mit hagytak esetleg ki. Viszont nem találtam semmi kivetnivalót a történetvezetésben. Bár egy nem bonyolult, könnyen érthető mű, mégis itt-ott elgondolkodhatunk, mi miért történik benne.

A főszereplők egyszerűnek tűnnek, de inkább úgy fogalmaznék, hogy lassan épül fel a jellemük, és lassan nyílnak meg előttünk az érzelmeik, belső vívódásaik, ami az anime vége felé lesz domináns. A gyerekek szintén az évad végére válnak érdekesebbé, előtte inkább maga az intézet léte és oka lesz érdeklődésünk tárgya.

Hasonló animéknél az opening egy vidám és lendületes szám szokott lenni, az ending pedig melankolikus. Nos, itt ez fordítva van. A nyitány, bár egy gyorsabb szám, elvont és inkább borúsabb, rámutat az anime pszichológiai vonalára. Az ending pedig egy feszültségoldó, mókás, kellemes zene, hogy kiragadjon minket a drámáktól nem mentes világból, ami nagyon könnyen beszippant.

Habár nem a Tengoku Daimakyou lesz az új hullámos sci-fi zászlóshajója és a poszt-apokaliptikus világok forradalmára, az atmoszférája mindenképp magával ragadó. Megkedvelteti a karaktereit, fenntartja az érdeklődésünket. A legnagyobb negatívum, hogy még nem jelentettek be folytatást (nagyon szeretnénk, ha lenne), valamint hogy egy-egy dologba nem akar mélyebben belemenni, csak megpiszkálja a témát, pedig az még nagyobbat dobna az értékén, és ki is emelné a hasonló művek közül. De nem ismerjük a mangát, lehet, abban már van ilyen.

anime

SUZUME

Írta: Yuuko

Hirotaka nemrég arról számolt be nektek, hogy hosszú idő után újabb japán animefilmet lehetett nézni a Cinema Cityben (One Piece: RED). Ezúttal viszont nemhogy éveket nem kellett várni az új filmre, hanem már most egy másik mozis vetítésről tudok nektek írni. Ugyanis Shinkai Makoto legújabb filmje, a Suzume no Tojimari is műsorra került áprilisban. Én a Redet végül kihagytam, de erre valamiért nagyon kíváncsi voltam, hiába van a rendezővel elég felemás viszonyom. És hogy megérte-e? Teljesen.

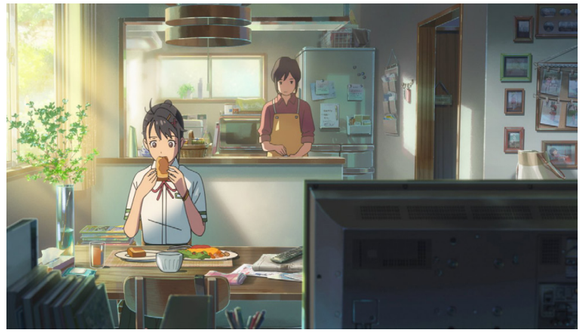
Történet

Főszereplőnk a 17 éves Suzume, aki édesanyja halála miatt a nagynénjével él Kyūshūn (ez Japán egyik főszigete). Egy napon az iskolába menet találkozott egy jóképű fiatalemberrel, aki valamiféle romokat keresett. Suzume eligazította a földrengés miatt lakatlanná vált üdülőhely romjai felé, majd továbbindult. De a kíváncsisága nem hagyta nyugodni, ugyanis a srác azt mondta, hogy egész pontosan egy bizonyos ajtót szeretne megtalálni. Így ellógta az iskolát, és a srácot is megelőzve ért fel a hegy tetejére, ahol egy elhagyatott víztározó közepén meglátott egy önmagában álló csukott ajtót.

Természetesen nem lenne a film, ha csak simán megvonta volna a vállát, és visszament volna az iskolába, így Suzume kinyitotta az ajtót, ami meglepetésére egy másik világ gyönyörű mezejére nyílt. Suzume jó főszereplőhöz méltóan megpróbált átkelni az ajtón, de hiába próbálkozott újra meg újra, nem tudott átjutni. Ráadásul még egy szobrot is kihúzott a vízből, ami hirtelen egy valódi állattá változott, és elszaladt… Suzume megriadva a furcsa eseményektől gyorsan visszament az iskolába, de nem töprenghetett sokáig a történteken, ugyanis az ablakon kinézve egy nagy füstcsíkot látott kígyózni pont az elhagyatott romok felől. Ráadásul úgy tűnt, hogy rajta kívül senki sem észlel semmit az egészből! Így tehát újra felrongyolt a hegyre (elég jó kondiban van), ahol látta, hogy egy hatalmas vöröses lény jön ki abból a bizonyos ajtóból, amit a korábbi srác próbált éppen kétségbeesetten bezárni. Együttes erővel végül sikerrel jártak, és mivel Suzume válaszokat szeretett volna kapni, a srác pedig megsérült, a lány rávette, hogy menjen el vele a lakásukba, hogy ott elláthassa (és kifaggathassa).

Így kezdődött el Suzume és Souta története. Mindenfajta nagyobb spoiler nélkül bizonyos események következtében hamarosan mindketten egy hajó fedélzetén kötnek ki egy macskát üldözve. Ráadásul egymás után nyílnak ki az ajtók Japánban, amiket ha nem zárnak be, akkor rengeteg ember élete kerül veszélybe. Viszont Souta egy átok miatt meglehetősen korlátozott képességekkel bír jelenleg (egy sámlivá változott…), így Suzumére hárul a feladat nagy része – amit aggódó nagynénje sem könnyít meg a számára.

„…egymás után nyílnak ki az ajtók Japánban, amiket ha nem zárnak be, akkor rengeteg ember élete kerül veszélybe.”

Vélemény

Őszintén szólva ez volt a negyedik film, amit láttam a rendezőtől, de az első, ami tényleg megérintett. Ezzel nem azt mondom, hogy amiket eddig láttam, azok nem voltak jók, de például azóta sem tudom, hogy a *5 Centimeters per Second* csak rossz időben kapott-e el, vagy egyáltalán nem nekem való az a film (de már olyan rég láttam, hogy semmire sem emlékszem belőle).

Mindenesetre annyira nulla elvárással ültem be a Suzumére, hogy még a történetről sem tudtam semmit. És azt kell mondjam, hogy nagyon élveztem! Nem mondom, néha voltak Suzumének olyan mondatai, amiken felnevettem volna, ha nem moziban vagyok (és nem azért, mert humorosak voltak), de erre már több mint fel voltam készülve az eddig látott japán filmek alapján. Ráadásul még azok a szövegek is illettek a karakterhez, csak szerintem jobban átjött volna, ha például nem hangosan mondja ki őket. De nyilván egy filmben azt nehezebb megoldani, mint a mangabeli gondolatbuborékok esetén.

Suzume karaktere meglepően szimpatikus volt, ami már csak azért is nagy szó, mert a japán filmekben megjelenő tinilányoktól általában a falat szoktam kaparni. Furcsa, de nagyon nehéz kedvelhető átlagos tiniszereplőket alkotni, viszont ezúttal Shinkai Makotónak ez sikerült: Suzume egy teljesen mindennapi lány, a való életben is előforduló problémákkal. Iskolába jár, van néhány barátnője, jó kapcsolatot ápol a nagynénjével, de ha az ember közelebbről megnézi a dolgokat, akkor néhány villanásból észre tudja venni, hogy valami mégsem stimmel. Felületes kapcsolatok, halálfélelem hiánya, hirtelen bevillanó emlékek – a film nem tolja az arcunkba, hogy valami nem stimmel Suzumével, de éppen ezzel alapozza meg szépen a film csúcspontját, aminél sok embernél el fog törni a mécses (legalábbis ha magamat és barátnőmet veszem alapul).

És persze ott van nekünk a történet katalizátora, vagyis Munakata Souta, aki egy húszas éveiben járó jóképű srác. A jóképű részt nem lehet eléggé kihangsúlyozni, hiszen eléggé hasonlít Howl karakterére a *Vándorló palotá*ból, aki szerény véleményem szerint az egyik legjóképűbb anime karakter (de persze ízlések és pofonok). Kész bűncselekmény, hogy a film nagy része alatt el van átkozva, és egy háromlábú kisszék alakjában leledzik… Meglehetősen érdekes, hogy hiába ő tűnik a két főszereplő közül a rejtélyesebb karakternek, a látszat ellenére mégis Suzume múltja tartogat több meglepetést a nézők számára. De azért róla is megtudunk egy s mást.

„...a film nem tolja az arcunkba, hogy valami nem stimmel Suzumével, de éppen ezzel alapozza meg szépen a film csúcspontját...”

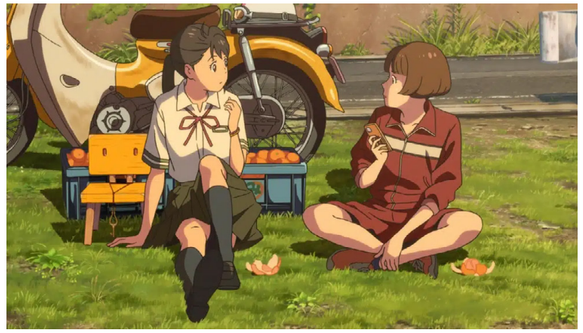
Megvalósítás

A film történetében megjelenik a 2011-es tóhokui földrengés és cunami (pontosabban ez inpsirálta azt), mely tragédia nagyjából 20 ezer életet követelt. Illetve maguk a földrengések is fontos szerepet játszanak benne – hiszen ha a féreg képes lenne teljesen kijutni az ajtón, akkor akár olyan hatalmas földrengést tudna okozni, mint amilyen az 1923-as nagy kantói földrengés volt.

Suzume útja során több olyan helyen (vidámpark, üdülőhely, iskola) megfordul Japánban, amely földrengés, talajszennyezés vagy éppen pénzhiány miatt lakatlanná vált. Ezek első ránézésre – és külső szemlélőként – még akár kellemes látványnak is tűnnének, de a film nagyon hatásosan kihangsúlyozza, hogy milyen mély nyomot hagytak a túlélők életében. A rendező egy interjúban azt nyilatkozta, hogy a 2011-es tragédia egy fordulópont volt az ő életében is, ezért mindenképpen foglalkozni szeretett volna vele.

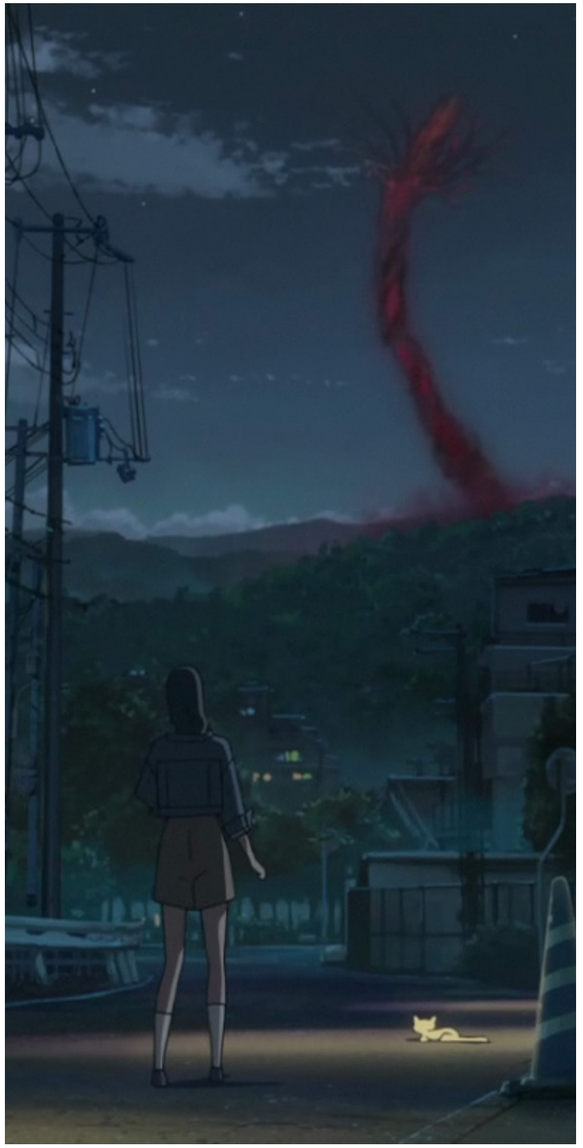
Viszont aggódott amiatt, hogyan fogják fogadni a filmet. De úgy érezte, hogy az embereknek nem szabad elfelejteniük, hogy mi történt 12 éve, és sokan meg is köszönték neki, amiért megcsinálta a filmet.

A Suzume középpontjában nem a film romantikus aspektusa áll, az csak az egyik eszköze a történetmesélésnek. Egyáltalán nincs olyan fontos szerepe, mint például a Your Name esetében. Ez számomra kellemes meglepetés volt, szerintem éppen elég is volt belőle ennyi: még szépen beleillett a történetbe, de a korkülönbség nem vált zavaróvá közben. Ez a film egyértelműen Suzume filmje, nem pedig Soutáé – bár én szívesen néznék meg egy történetet róla is. Mondjuk nem valószínű, hogy megvalósulhat, már csak azért sem, mert Shinkai kifejezte abbéli vágyát, hogy a jövőben a saját korosztálya főszereplésével szeretne filmeket csinálni.

De azért mégis van hasonlóság a Your Name és a Suzume között, mivel mindkét film zenéi ugyanazoknak a művészeknek köszönhetőek. Rengeteget tudtak adni egy-egy jelenethez, és van egy olyan érzésem, hogy a *Your Name* OST-jaihoz hasonlóan ezt is rendszeresen fogom tanulás közben hallgatni.

Összességében a Suzume no Tojimari egyszerre egy kellemes „road movie” (tekintve, hogy szinte fél Japánt körbeutazzák benne), egy izgalmas kaland (az egymás után kinyíló ajtókkal és a féreggel), valamint Suzume gyászfeldolgozásának lezárása, megspékelve egy nagyon enyhe románccal. Éppen jó egyensúlyban voltak benne ezek az elemek, egyikből sem kaptunk túl sokat. Ráadásul számos humoros, izgalmas, drámai és megható jelenet volt a filmben, amiket tökéletesen egészítettek ki a film zenéi. Mindenkinek tudom ajánlani, akit érdekel a rendező munkássága vagy csak felkeltette az érdeklődését a történet (még akkor is, ha esetleg Shinkai eddigi filmjei nem lettek a kedvencei).

Cím: Suzume / Suzume no Tojimari
Év: 2022
Hossz: 121 perc
Értékelés: MAL: 8,5 / imdb: 7,8
Műfaj: kaland, fantasy

anime

ISTENEK HEGYCSÚCSA

„Elindulsz, menetelsz, kaptatsz, mászol, mindig feljebb. És utána?”

Írta: tomyx20

Az Istenek hegycsúcsa (Le sommet des dieux) című francia rajzfilmet Taniguchi Jirô és Yumemakura Baku Kamigami no Itadaki című ötkötetes mangájából adaptálták.

2021-ben a Netflixre készült másfélórás alkotás több filmfesztivált is megjárt, a francia César és Lumiere Awards-okon elnyerte a legjobb animációs film díját. A streaming szolgáltató magyar szinkront is készített hozzá.

Fukamachi Makoto fotóriporter és hegymászó. Egyik este kihívást keresve találkozik Habu Jojival, aki George Mallory fényképezőgépét ajánlja a zsurnalisztának, majd eltűnik. Ahogyan Fukamachi keresi Jojit, mi is megismerjük a tehetséges hegymászó múltját. A hangsúly a két férfin van. A filmet Fukamachi belső monológja narrálja végig, az ő szemszögéből látjuk szinte az egész történetet.

Joji pénzt és hírnevet szeretett volna szerezni azzal, hogy egyedül mássza meg télen a démonfalat. A pénz azért fontos, mert a hegymászás drága sport, és más országokba (például Tibetbe az Everestre) általában csak szponzorok támogatásával juthat el valaki. Az edzése közben egy fiatal fiú, Kishi Buntaro megkérte, hogy vele tarthasson, aminek a férfi eleget tett, de a lelkes fiú egy baleset során odaveszett. A bűntudattól Joji önkéntes száműzetésbe vonult, miközben pénzt küldött a halott fiú nővérének.

A film a hegymászás, mint extrém sport nehézségeit és veszélyeit is bemutatja, mivel ez egy embert próbáló helyzet, nemcsak fizikailag a szélsőséges időjárás és az oxigénhiány miatt, de lelkileg is, mivel napokig egyedül, esetleg egy másik emberrel vagy, és mivel te vagy azon a helyen az első, netán második ember (pl. az Everesten), segítséget se tudsz hívni, illetve azt sem tudhatod, hogy mi vár rád ott. Ezért az akaraterő is fontos az állóképesség mellett, amihez akár többéves felkészülés is szükséges. Ehhez jönnek még hozzá a lavinák és a szakadékok út közben. Fontos témája a filmnek, hogy mindezek ellenére mégis miért akar bárki is hegymászó lenni.

A történet két részből áll, az első egy krimiszerű nyomozás, ahogy Fukamachi megkeresi Jojit, a második kettejük útja az Everestre. A két történet a film egy-egy felét teszi ki, egyforma a jelentőségük.

A történet a kilencvenes években játszódik. A manga 2000 és 2003 között jelent meg, illetve megkapta a nemzetközi Angoulême képregényfesztivál díját, sajnos magyarul semmilyen formában nem hozzáférhető. A korszak azért is fontos, mert George Herbert Leigh Mallory 1924-ben mászta meg elsőként a Mount Everestet, azonban holttestét csak 1999-ben találták meg. Azt, hogy sikerült-e neki a világrekord, csak a fényképezőgépe árulhatná el, amit viszont nem találtak meg sem akkor, sem a későbbi 2001-es és 2004-es expedíció során. Ez adja a műben a fényképezőgép jelentőségét. A kilencvenes évek továbbá tükröződik a környezeten, mint a VHS-kazetta és a walkman. Szerencsére a készítők ezúttal nem modernizálták a történetet.

A rajzstíluson látszik, hogy francia, még a laikusok is, akik csak gyerekként néztek rajzfilmet, meg tudják mondani legalább azt, hogy európai film. Ám ez semmit nem von le az értékéből, a japánok se tudtak volna ettől jobb animét készíteni belőle. Többször is előfordulnak gyönyörű óriástotálok, amikor a szereplők csak alig látszanak, ezzel jelezve, hogy mennyire aprók is a hegyhez képest, amit megmásznak. Illetve vannak hosszú részek, ahol nincs beszéd, csak csend vagy instrumentális zene.

12-es korhatárbesorolást kapott, és felnőtteknek szól. Azoknak mindenképpen ajánlott, akiket érdekel a hegymászás. Ne rettentsen el senkit az, hogy mangából készült francia rajzfilm! Az egyik jelentben a háttérbe Takahata Isaót és Miyazaki Hayaót is belerajzolták.

A történetből készült még egy kétórás japán élőszereplős változat 2016-ban, amit az Everesten forgattak. Ez sokkal kevésbé ismert és magyarul sem felirattal, sem szinkronnal nem érhető el.

Cím: Istenek hegycsúcsa
(Le sommet des dieux)
Hossz: 95 perc
Év: 2021
Műfaj: extrém sport, dráma, kaland
Értékelés: Imdb: 7,5

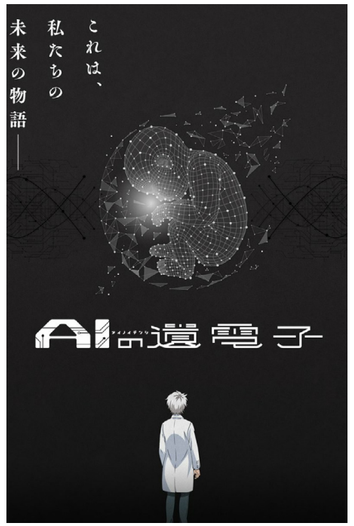

anime

NYÁRI SZEZON 2023

Összeállította: Hirotaka

AI no Idenshi

dráma, pszichológiai, sci-fi, shounen		
Satou Yuuzou	Madhouse	manga

Az emberiség álma… Kristály humanoid technológia. Ugyanolyan „betegségeik” vannak, mint az embereknek, de a kezelési lehetőségek eléggé mások. A bajba jutott AI-ok összefognak, és az intézmény új orvosa, Sudou tanúskodik.

Rendező korábbi munkái: Mahou Sensou, Gyakkyou Burai Kaiji: Ultimate Survivor
Stúdió korábbi munkái: Yamada-kun to Lv999 no Koi wo Suru, Kyuuketsuki Sugu Shinu

AYAKA

fantasy		
Nagayama Nobuyoshi	Studio Blanc.	original

Yanagi Yukito egy árva, akit egy nap apja tanítványa keres fel. Elviszi őt Ayakajima szigetére, ami hét szigetből áll, és a Mitamának nevezett különleges lények, valamint sárkányok lakják. Itt Yukito apja két másik tanítványával is találkozik, akik Ayakajima harmoniáját őrzik, melyet az összeomlás fenyeget.

Rendező korábbi munkái: Happy Sugar Life, Uramichi Oniisan
Stúdió korábbi munkái: Ro-Kyu-Bu!, Uramichi Oniisan

Dark Gathering

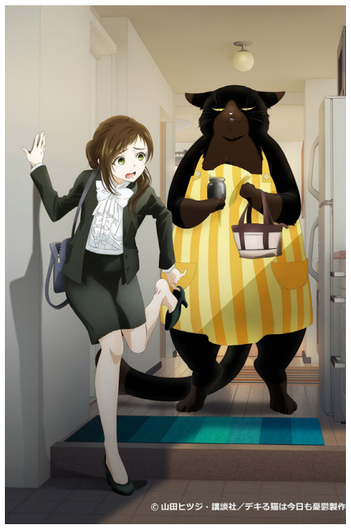
horror, shounen, természetfeletti		
Hiroshi Ikehata	OLM	manga

Egy rosszindulatú szellemmel való veszélyes találkozás után Gentoga Keitarónak elege lett a természetfelettiből. Sajnos mint szellemmágnes, kénytelen segíteni Hozuki Yayoinak, egy fura lánynak, aki el akarja kapni Japán legfélelmetesebb szellemeit és ghouljait.

Keitaro hiába kezd el normális életet élni, tanári állása lesz, de az egyik diákja okkult megszállott, és addig vadássza őket, amíg meg nem találja, ki vitte el az anyját.

Rendező korábbi munkái: Tonikaku Kawaii, Shinmai Renkinjutsushi no Tenpo Keiei
Stúdió korábbi munkái: Summertime Render (*AniMagazin 69.*), Komi-san wa, Comyushou desu.

Dekiru Neko wa Kyou mo Yuuutsu

vígjáték, slice of life		
Kudou Susumu	Gohands	manga

Saku átlagos fiatal nő, aki sokat dolgozik, és a macskájával, Yukichivel él. A cicus azonban nem hétköznapi: magasabb mint Saku, két lábon sétál, játék egér helyett a boltok akciós újságait böngészi, és tisztán tartja a házat. Egy ilyen háziállattal nehéz megmondani, hogy ki gondoz kit.

Rendező korábbi munkái: K, Jouran: The Princess of Snow and Blood
Stúdió korábbi munkái: W’z, K: Seven Stories

Eiyuu Kyoushitsu

fantasy, iskola		
Kawaguchi Keiichirou	Actas	light novel

Blade egy gondtalan diák, aki iskolát váltott, és egyetlen célja a barátszerzés a hősök képzésére szolgáló Rosewood Akadémián. Az átlagos fiúnak azonban van egy titka, ami régről, a Nagy Hős által legyőzött Démon Királytól ered. Csatlakozz ehhez az baráti társasághoz, ahogy felfedik a Blade körüli rejtélyt, és utazásukhoz, hogy teljes jogú Hősökké váljanak.

Rendező korábbi munkái: Higurashi no Naku Koro ni Gou, Spy Kyoushitsu
Stúdió korábbi munkái: Princess Principal: Crown Handler, Long Riders!

Helck

akció, fantasy		
Satou Tatsuo	Satelight	manga

A démon királyt legyőzték, és most verseny folyik, hogy ki legyen az új. Vermilio, a mennyei király, aki a viadalért felel, dühöng, amiért egy emberi hős, Helck is részt vesz a tornán, pedig elvileg az ellensége. Közben Urum kastélya elesett a csatában, és Vermilio Helckkel együtt akarja visszafoglalni. Mosollyal az arcán Helck azt mondja: „Pusztítsuk el az embereket.” Vajon igazak e szavak? Az igazság a mosoly mögött…

Rendező korábbi munkái: Mouretsu Pirates, Atom: The Beginning
Stúdió korábbi munkái: Rokudou no Onna-tachi

Higeki no Genkyou to Naru Saikyou Gedou Last Boss Joou wa Tami no Tame ni Tsukushimasu.

fantasy, isekai, josei, romantika		
Nitta Norio	OLM Team Yoshioka	light novel

Pride Royal Ivy mindössze nyolc éves, amikor rájön, hogy reinkarnálódott, és ő lesz egy otome game gonosz királynőjé és főgonosza. A hercengő dobja mániákus, pusztító terveit, helyette inkább a szerelmi érdekeltségeit védi, és megmenti, akit csak tud. Vajon ez a főgonosz végül kiérdemli a királyság imádatát?

Rendező korábbi munkái: Kamisama Minarai, Kirakira Happy★Hirake!
Stúdió korábbi munkái: Fantasy Bishoujo Juniku Ojisan to

Jidou Hanbaiki ni Umarekawatta Ore wa Meikyuu wo Samayou

fantasy, isekai		
Akitaya Noriaki	Studio Gokumi, AXsiZ	light novel

Miután meghaltam egy tragikus balesetben, egy teljesen ismeretlen tónál találtam magam. A testem nem mozog, nem hallom a hangom, és amikor kiabálni próbálok, olyan szavak jönnek elő, amire nem számítottam. Úgy tűnik, hogy automatává változtam. Lehetetlen, hogy magamtól mozogjak, és nem tudok beszélgetni sem. Hogy fogok túlélni így egy ilyen fantasy világban?

Rendező korábbi munkái: Bakuman., Slow Loop
Stúdió korábbi munkái: Kami Kuzu☆Idol, Maesetsu!

Jitsu wa Ore, Saikyou deshita?

kaland, fantasy, isekai		
Naoya Takashi	Staple Entertainment	light novel

Reinkarnálódni egy másik világban a „csalás” képességével, az egy dolog… de újjászületni csecsemőként, akit sorsára hagytak, mert a királyi család erőtlennek hiszi? Az egy teljesen más dolog. Reinhartnak és barátainak meg kell találniuk az utat egy katakombákkal teli világban… de szerencsére van egy képessége, ami elképesztően erős.

Rendező korábbi munkái: 3D Kanojo: Real Girl, Touken Ranbu: Hanamaru
Stúdió korábbi munkái: 3-byougo Yajuu, Kinsou no Vermeil

Level 1 dakedo Unique Skill de Saikyou desu

fantasy, isekai		
Yanase Yuuji	Maho film	light novel

Sato Ryota egy kizsákmányoló cégnél dolgozik, de hirtelen egy ismeretlen katakombában találja magát, egy fura világban, ahol a szörnyek mindenféle dolgot dobálnak lootként. Sajnos mind a képessége, mind pedig a szintje a legalacsonyabb, azonban megvan neki a Drop Skill: All S képesség, ami a legerősebb a különleges skillek között. Vajon Ryota túl tudja élni ebben a bizarr világban? A legerősebb és leggyengébb kaland kezdetét veszi.

Rendező korábbi munkái: Isekai wa Smartphone to Tomo ni., Kami-tachi ni Hirowareta Otoko
Stúdió korábbi munkái: Akuyaku Reijou nanode Last Boss wo Kattemimashita, 100-man no Inochi no Ue ni Ore wa Tatteiru

Liar, Liar

vígjáték, játék, pszichológiai, romantika, iskola		
Oono Satoru	Geektoys	light novel

Az „Akadémia” egy iskolasziget, ahol a diákok egymással versenyeznek a „játékban”, hogy meghatározzák a rangjukat. Shinohara Hiroto a valaha elért legmagasabb pontot szerezte a felvételin, ami Japán legnehezebbje, és első napján le is győzte a bajnok Saionju Sarasát. Hirotónak, hogy elérje célját, a ranglétra csúcsán kell maradnia akkor is, ha az hazugság, ennek érdekében pedig bármit megtesz, még csal is Himeji segítségével, aki egy gyönyörű szobalány. Nyerj meg mindent hazugsággal és intelligenciával!

Rendező korábbi munkái: -
Stúdió korábbi munkái: Dead Mount Death Play, Date A Live IV

Nanatsu no Maken ga Shihai suru

akció, fantasy, iskola		
Matsune Masato	J.C. Staff	light novel

A Kimberly Mágia Akadémián tavasz van, és a sok új diák megkezdi utazását, hogy mágus legyen. Köztük Oliver Horn, aki ugyanolyan jól bánik a pálcával, mint a karddal, és Hibiya Nanao, egy erős akaratú szamuráj lány a messzi Yamatsuból. Itt az akadémián egyszerre lesznek társak és riválisok, azonban az iskola folyosóin számtalan veszély és sötét titok garantálja, hogy nemcsak a barátságuk, de az életük is próbára van téve.

Rendező korábbi munkái: Chaos Dragon: Sekiryuu Seneki, WIXOSS Diva(A)Live
Stúdió korábbi munkái: Sugar Apple Fairy Tale, Isekai wa Smartphone to Tomo ni.

Okashi na Tensei

fantasy, gurmé, isekai, slice of life		
Kuzuya Naoyuki	SynergySP	light novel

Egy Pastry nevű fiú lett a Morteln uradalom vezetője. Korához képest kivételes tehetségéről híres és nem mellesleg remek cukrász volt, ígéretes jövővel az előző életében. Még mindig, a reinkarnáció után is él benne a vágy, hogy édességeket készítsen, amitől mosolyt csal mindenki arcára. De sok kihívás vár rá: banditák, rosszindulatú nemesek, rossz anyagi helyzet és halott föld, amin még víz is alig akad. Egyetlen fegyvere a saját találékonysága és az édességek iránti szeretet. Vajon sikerül boldogságot hoznia e földre?

Rendező korábbi munkái: Eiyuu-ou, Bu wo Kiwameru Tame Tenseisu, Bikini Warriors
Stúdió korábbi munkái: Kawaisugi Crisis, Kakkou no Iinazuke

Ryza no Atelier: Tokoyami no Joou to Himitsu no Kakurega

kaland		
Kuzuya Naoyuki	Lidenfilms	játék

Ryza egy átlagos lány. Unja a vidéki életet, ezért elszökik, és egy titkos helyen találkozik barátaival, hogy álmukról beszéljenek és kalandokat tervezzenek. Egy nap úgy döntenek, hogy a tiltott „parton túli sziget” lesz az első célpontjuk. Együtt az alkimistával és a többi baráttal, akikkel ott találkoznak, olyan „nyári kalandjuk” lesz, amit sosem felejtenek el.

Rendező korábbi munkái: -
Stúdió korábbi munkái: Yofukashi no Uta, Tokyo Revengers

Seija Musou: Salaryman, Isekai de Ikinokoru Tame ni Ayumu Michi

fantasy, isekai		
Tamagawa Makoto	Yokohama Animation Lab	light novel

Egy adott pillanatban egy bizonyos üzletember, aki épp az előléptetésére vár, átkerül egy mágiákkal, szörnyekkel és egyéb életrövidítő entitásokkal teli világba. Csak az előző életbeli tapasztalatában és üzleti képességeiben bízhat Galdardia földjén. Itt viszont nem szeretne ideje korán meghalni, így békés életet választ, és gyógyító lesz. Azonban az élet itt sem könnyű és olcsó. Hogy megszerezze a képességeket, sok vérre, izzadságra és könnyekre van szükség.

Rendező korábbi munkái: Tensai Ouji no Akaji Kokka Saisei Jutsu, Nurse Witch Komugi-chan Magikarte
Stúdió korábbi munkái: Tensai Ouji no Akaji Kokka Saisei Jutsu, Hyouken no Majutsushi ga Sekai wo Suberu

Shiro Seijo to Kuro Bokushi

vígjáték, fantasy, romantika, shounen		
Noro Sumie	Doga Kobo	manga

Szent Cecíliát imádják az emberek. Nem csak elegáns, de kiegyensúlyozott is, és megosztja a bölcsességét másokkal. Amikor az utolsó látogató is elmegy, a lány teljesen haszontalanná válik. Egyedül a helyi lelkipásztor, Lawrence tudja olyan formába hozni és összeszedni a lányt, hogy teljesítse kötelességét, és bár próbára teszi, de ez a napi munkája.

Rendező korábbi munkái: Maou-jou de Oyasumi
Stúdió korábbi munkái: Selection Project, Houkago Teibou Nisshi

Suki na Ko ga Megane wo Wasureta

romantika, iskola, shounen, slice of life		
Kudou Susumu	GoHands	manga

Komura elkezdi az új iskolaévét, új padtársa a szemüveges Mie. Hamarosan bele is szeret Miébe, aki mindig elfelejti a szemüvegét. Ez jó ok lehet Komurának, hogy jobban megismerje a lányt. Szíve minden nap feszültséggel teli, hogy a szeretett lány közelében lehet.

Rendező korábbi munkái: Magic Kaito 1412, K
Stúdió korábbi munkái: Seitokai Yakuindomo, K

SYNDUALITY Noir

sci-fi		
Yamamoto Yuusuke	8bit	vegyes média projekt

2222. Egy éve annak, hogy az Új Hold Könnyei, egy rejtélyes csapadék majdnem az egész emberiséget kipusztította. A mérgező eső okán deformált lények születtek, akik felfalták a menekülni kényszerülő embereket. A túlélés érdekében egy föld alatti várost építettek, Amasiát. A disztópikus várost egy AI, a Magus tartja fent. Nem ismerve, hogy a dolgok hogyan fognak működni közöttük, az emberek és az AI története egybeforr, és megpróbálják megtalálni az igazságukat.

Rendező korábbi munkái: Knight's & Magic, Yama no Susume: Next Summit
Stúdió korábbi munkái: Blue Lock, Hoshiai no Sora

Temple

vígjáték, ecchi, hárem, romantika, slice of life		
Koga Kazuomi	Gekkou	manga

Akagami Akemitsu éjszakai tanulással és részmunkaidővel határolódott el a családjától, akik notóriusan jótékonykodnak. Egy nap első látásra beleszeret egy lányba, Aoba Yuzukiba, és elkezdi világi életét. Remélve, hogy elszakad a génjeitől és sztoikusabban fog élni, belép egy templomba… azonban megtudja, hogy az tele van gyönyörű lányokkal.

Rendező korábbi munkái: Kanojo, Okarishimasu 2, Kubo-san wa Mob wo Yurusanai
Stúdió korábbi munkái: Isekai One Turn Kill Neesan

Tsuyokute New Saga

kaland, fantasy		
Ishigooka Norikazu	Sotsu, Makaria	light novel

Kyle egy heves csatában sikeresen megölte a démonurat, ám súlyosan megsérült. A halál szélén állva megközelít egy ereklyét, ami a démonúr tulajdonában volt, és a múltba küldi a hőst. Miután az első sokkból magához tér, elhatározza, hogy nem követi el ugyanazokat a hibákat, és erősebbé válik.

Rendező korábbi munkái: Hortensia Saga (rendezőasszisztens)
Stúdió korábbi munkái: Tensai Ouji no Akaji Kokka Saisei Jutsu, Lapis Re:LiGHTs

Uchi no Kaisha no Chiisai Senpai no Hanashi

vígjáték, romantika, slice of life		
Satou Mitsutoshi	project no9.	light novel

Shinozaki irodai dolgozó, akire az egyik idősebb csapattársa, Katase Shiori felügyel és vigyáz. Ő egy kedves, szerető és kicsiny nő. Shinozaki biztosan reméli, hogy nem csak kötelességből teszi ezt, ezért egyre jobban kifejezi és megosztja felé érzéseit.

Rendező korábbi munkái: Ikkitousen: Western Wolves, Bakumatsu Crisis
Stúdió korábbi munkái: Otonari no Tenshi-sama…, Jaku-Chara Tomozaki-kun

Undead Girl Murder Farce

rejtély, vámpír		
Omata Shinichi	Lapintrack	manga

A 19. században a világ tele van vámpírokkal, gólemekkel, vérfarkasokkal és egyéb természetfeletti lényekkel. A halhatatlan szépség és testetlen fej, Rindo Aya, a félember-féldémon Shinuchi Tsugaru és a hozzá lojális cseléd, Hasei Shizuku természetfeletti detektívként utazzák végig Európát, és oldanak meg rejtélyes ügyeket, miközben Aya elveszett testét keresik.

Rendező korábbi munkái: Kaguya-sama wa Kokurasetai, Shouwa Genroku Rakugo Shinjuu
Stúdió korábbi munkái: Sarazanmai, Endride

Watashi no Shiawase na Kekkon

történelmi, romantika		
Kubota Takehiro	Kinema Citrus	light novel

Egy természetfeletti tradíciókkal rendelkező családba születik a tehetségtelen Saimori Miyo, és mostohaanyja szolgaságra kényszeríti. Amikor Miyo házasulandó korba lép, reméli, hogy jobb jövő vár rá. Ám vőlegénye, Kudou Kiyoka parancsnok olyan hideg és kegyetlen, hogy korábbi menyasszonyai három nappal az eljegyzés után elmenekültek. Mivel nincs otthona, Miyo enged a sorsnak, és hamarosan rájön, hogy a leendő férje nem az a szörny, akinek elsőre látszik. Szép lassan megnyitják szívüket, ami lehetőséget ad, hogy megtalálják az igaz szerelmet és boldogságot.

Rendező korábbi munkái: Id:Invaded (rendező asszisztens)
Stúdió korábbi munkái: Made in Abyss (*AniMagazin 58.*), Tate no Yuusha no Nariagari

Yumemiru Danshi wa Genjitsushugisha

vígjáték, romantika, iskola		
Koga Kazuomi	Studio Gokumi, AXsiZ	light novel

Sajou Wataru szerelmes az osztálytársába, Natsukawa Aikába. Folyamatosan próbál közeledni hozzá, és közös szerelmükről álmodozik. Azonban egy nap azzal a gondolattal kel fel, hogy „nem vagyok elég jó hozzá”. Így Wataru elkezd távolságot tartani, Aika pedig meglepődik ezen. „Lehet, hogy utál engem…?”
Itt kezdődik a romkom, ahol két ember nem tudja kifejezni érzéseit, és azt hiszik, szerelmük viszonzatlan.

Rendező korábbi munkái: Kubo-san wa Mob wo Yurusanai, Kanojo, Okarishimasu 2
Stúdió korábbi munkái: Shuumatsu no Harem, Kami Kuzu☆Idol

Zom 100: Zombie ni Naru made ni Shitai 100 no Koto

akció, kaland, vígjáték, horror, seinen, természetfeletti, túlélés		
Kawagoe Kazuki	Bug Films	manga

Tendo Akira mentálisan és fizikálisan is kimerült három évnyi munka után egy pokolian rossz cégnél, pedig még csak 24 éves. Még Saorit sem érdekli, akibe belezúgott. Úgy fest, az élete teljesen kilátástalan. Aztán megtörténik… zombiapokalipszis éri el Japánt. Éhes zombi hordákkal körülvéve Akira rájön, hogy az élete örökre megváltozott.

„Várjunk csak, ez azt jelenti, hogy soha többet nem kell dolgoznom?” Vallomást tegyen… partizzon úgy mint… utazzon végig Japánon… Most, hogy nincs már ez a rémes munka, Akira visszakapta az életkedvét. Kezdjük a bakancslistát végigjárni!!

Rendező korábbi munkái: Komi-san wa, Comyushou desu.
Stúdió korábbi munkái: -

Folytatások a nyári szezonban

Bleach: Sennen Kessen-hen - Ketsubetsu-tan

Bungou Stray Dogs 5th Season

Horimiya -piece-

Jujutsu Kaisen 2nd Season

Kanojo, Okarishimasu 3rd Season

Mushoku Tensei II: Isekai Ittara Honki Dasu

Aiyou De Mishi
Dead Mount Death Play
Edomae Elf
Jigokuraku
Kanojo ga Koushaku-tei ni Itta Riyuu
Kawaisugi Crisis
Mashle
Monster But Wild
Oshi no Ko
Skip to Loafer
Tensei Kizoku no Isekai Boukenroku
Yamada-kun to Lv999 no Koi wo Suru
Watashi no Yuri wa Oshigoto desu!

anime

SZEZONOS ANIMÉKRŐL

Írta: Yuuko, Balu

Yuuko szezon

Tekintettel arra, hogy a tavaszi szezon kezdetén csak két sorozatba kezdtem bele, nem gondoltam volna, hogy írok szezonértékelőt (főleg vizsgidőszakban a gépem elromlása miatt). De így a szezon végére belehúztam, és magamat is meglepem, mennyi sorozatot fejeztem be. Ráadásul az olyan folytatásokig még el sem jutottam, mint a Demon Slayer vagy a Dr. Stone, bár olvastam mindkettő mangáját, úgyhogy annyira nem fog sok meglepetés érni. A kategóriákon belül elsőnek raktam, ami legjobban tetszett és utolsónak, ami a legkevésbé. Bár a legtöbb esetben azért nem nagy a különbség közöttük. Főleg a romantikus animék esetében, amik meglepő módon számomra a legkiemelkedőbbek voltak ebben a szezonban. Pedig én csak elvétve nézek romantikus animéket.

Romantikus sorozatok

Skip to Loafer

Iwakura Mitsumi egy vidéki lány, akinek sikerült bejutnia egy tokiói iskolába. Nagy tervekkel érkezik a fővárosba, ugyanis befolyásos politikus szeretne lenni (majd szülőfalujában polgármesterként nyugdíjba menni) annak érdekében, hogy pozitív változásokat érjen el otthona és az ahhoz hasonló elnéptelenedő vidéki falvak és városok életében. Biztos volt abban, hogy minden zökkenőmentesen fog haladni, de már az évnyitó napján eltéved. Szerencsére belefut a szintén késésben lévő jóképű osztálytársába, Shima Sousukébe, akinek a segítségével viszonylag időben eljut az iskolába. De a szerencséje nem tart sokáig, mivel sikerül nevetségessé tennie magát az egész iskola előtt, ráadásul az osztálytermi bemutatkozása is balul sül el. De hála Shima-kunnak Mitsumi nem érzi magát magányosnak, ráadásul egyre több osztálytársával sikerül barátságot kötnie mindezek ellenére – ehhez pedig nagyban hozzájárul a lány optimista hozzáállása.

Nem is terveztem megnézni ezt az animét, mert a *Yamada-kun* és a *Raeliana* után úgy éreztem, elég volt már a romantikus animékből. De aztán egyik barátnőm azt mondta, hogy nagyon tetszik neki, úgyhogy mégis belekezdtem. És szerintem elég sokat elmond az, hogy ha Balu példáját követve rangsorolnám is a szezonos animéket, akkor ez lenne az első… Valahogy nagyon betalált nálam ez a történet, egyszerűen teljesen természetesnek tűnt. Könnyen bele tudtam élni magam egy kicsit szinte minden karakter helyzetébe (pedig van köztünk már vagy 6 év). Nem volt benne semmi felesleges fanservice vagy hárem, hanem egyszerű középiskolások, egyszerű problémákkal (ezzel nem lekicsinyelni szeretném a problémáikat, hanem szimplán csak ténymegállapítás szintjén értem a dolgot). Csak úgy elrepült ez a 12 rész, meg is lepődtem, amikor az utolsó rész végére értem, mert még néztem volna tovább. Lehet elkezdtem majd a mangát is.

The Reason Why Raeliana Ended Up At The Duke's Mansion

Hanasaki Rinko plusz egy évet készült egyetemi felvételijére, mégsem vették fel sehová. Szegény már teljesen felhagyott a reménykedéssel, amikor egyszer csak kap egy SMS-t, ami végre a vágyott választ tartalmazza: felvették egyetemre! Azonban nem örülhet sokáig, ugyanis valaki meglökte, és lezuhant az épület tetejéről. Amikor pedig felébredt, már egy teljesen ismeretlen arc nézett rá vissza egy szintén ismeretlen tükörből. Rinko egy általa olvasott regénybe került, ráadásul nem is a főszereplőként, hanem annak barátjaként, akinek a halála a regény történetének katalizátora… Természetesen Raeliana McMillan nem tervez meghalni, így ki kell találnia, hogyan élhetne túl ebben az új világban.

Egész pontos adaptáció, ráadásul még jó ütemben is dolgozza fel a manhwát. Igaz, még csak nagyjából 50 fejezetig jutott a történet, úgyhogy még bőven van anyag az esetleges folytatáshoz (remélem lesz). A grafikája is szép, a karakterdizájn igazodik a manhwához.

Ráadásul maga a történet is általánosságban a jobbik koreai „isekai”-ok közé tartozik szerencsére. Ez nálam azt jelenti, hogy nem hívnám a rendőrséget a férfi főszereplőre és nem akarom megölni a női főszereplőt… Élveztem nézni az animét még úgy is, hogy tudtam, mi fog történni benne. Noah és Raeliana kapcsolata is kedvelhető, igaz, itt még nem sok minden történt közöttük. Szerencsére a second leadnek sem volt sok esélye idegesíteni, illetve láthattam Adamot meganimálva, aki egyébként a kedvenc karakterem, úgyhogy jó kis évad volt.

Yamada-kun to Lv999 no Koi wo Suru

Akane a barátja biztatására kezdett bele egy online játékba, de nemsokra rá a srác már dobta is egy másik lányért, akit ugyanebben a játékban ismert meg. Főhősnőnk érthető módon eléggé kiborul, és úgy dönt, hogy csak azért is elmegy a tagoknak rendezett offline találkozóra, hogy megmutassa a srácnak, mit is veszített. Természetesen a dolgok nem úgy alakulnak, ahogy tervezte, így az estét végül egy másik srác társaságában fejezi be (aki viszont nem épp önként ment bele a közös programba). Egész pontosan a játékbeli céhtársával, Yamadával együtt, aki a beszédkezdeményezésekre meglehetősen lassan reagál, és nem tud sok mindent kezdeni egy kiborult nővel. Tehát minden adva van ahhoz, hogy soha többé ne találkozzanak egymással, azonban valahogy mind a való életben, mind pedig a játékban is egyre közelebb kerülnek egymáshoz. De míg Yamada az online játékokban nagyon tehetséges, addig az érzelmek terén abszolút kezdő. Akane viszont épp a szakításából lábadozik, ráadásul képtelen elképzelni, hogy Yamada bárki irányába is érzelmeket táplálna, így ez szintén a „slow burn” románcok sorába tartozik.

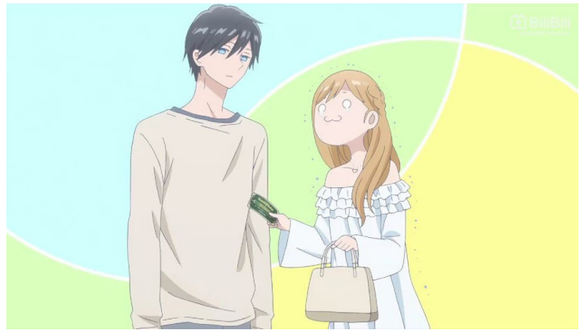
Szerencsére az évad végére azért jutnak valamire, ami mindenképp jó hír azok számára, akik nem olvassák a mangát, hiszen sajnos nem túl valószínű egy második évad. De jó lenne, ha tévednék, mert még engem is meglepett, hogy mennyire élveztem. Eredetileg csak azért kezdtem bele, mert épp animézős hangulatom volt, és ez a cím tűnt fel először az oldalon. De végül pár nap alatt végig is néztem, és még folytattam is volna. A főpáros aranyos, és ugyan viszonylag lassan fejlődik a kapcsolatuk, de maga a történet nem érződik elnyújtottnak. Yamada és Akane is kedvelhető, kicsit a ***Horimiya*** főpárosára emlékeztettek engem, bár Akane Hori-sannál élénkebb és naivabb természetű annak ellenére, hogy a történet szerint már egyetemista. Romantikus anime lévén külön pluszpont, hogy nem voltak benne felesleges drámák.

Fantasy sorozatok

Too Cute Crisis

Liza Luna az Azatos Birodalom megbízásából érkezett a Földre, hogy megvizsgálja annak élőlényeit és kultúráját. Ha semmilyen kiemelkedő dolgot nem talál, akkor kiirtják annak lakosságát, csakis a növényeket és vizeket meghagyva. Liza első útja a Földön egy japán macskakávézóba vezet, ahol menthetetlenül beleszeret a macskákba. Hamarosan pedig örökbe is fogad egy elhagyott fekete macskát. Igyekszik a hajója többi tagja elől titokban tartani a cica kinézetét, ugyanis az általuk eddig ismert állatfajok csak groteszk karikatúrának tűnnek a macskák mellett, és aggódik attól, hogy bajtársai nem élnék túl Yozora nevű állatának cukiságát. A Földön tartózkodása alatt Liza több barátot (állatbolondot) ismer meg, akik más állatokat is megismertetnek vele.

Nagyon imádtam ezt a történetet! Már a szezon animeit böngészve felkeltette a figyelmem, hiszen macskákról szól, ugyanakkor aggódtam, nehogy ellaposodjon a sorozat. Szerencsére végig lekötött, az állatok nagyon cukik voltak, Liza reakciói pedig egyszerre eltúlzottak és teljesen valósághűek. És a többi űrlény reakcióit is vicces volt látni, amikor először találkoztak különböző állatokkal. Nem túl valószínű, de azért remélem, hogy lesz folytatása.

Hell's Paradise

Gabimarut elárulták, majd börtönbe vetették. Ki is végezték volna, azonban a penge kettétört a nyakán; a lángokból sértetlenül került elő; az állatok pedig előbb merültek ki, minthogy széttéphették volna. Végül Sagiri Yamada Asaemon elé kerül, akinek a klánjának a feladata az elítéltek lefejezése. Gabimaru a nő hatására jön rá, hogy mégis ragaszkodik az életéhez, így elfogadja a sógun megbízását annak érdekében, hogy hazajuthasson a feleségéhez. A sógun örök életet akar magának, így 10 darab veszélyes halálraítélt bűnözőt bíz meg azzal, hogy a kegyelemért cserébe menjenek el arra a szigetre, ahol a legendák szerint az örök életet hozó elixír található. A szigetet azonban halálosan veszélyes: az egyetlen, aki valaha is visszatért, teljesen megőrült, és virágok kezdtek el a testéből kinőni.

Ennek a mangájáról az előző számban már készült egy remek cikk (*AniMagazin 73.*).

Nem igazán finomkodnak ebben az animében. Azt nem mondanám, hogy már gore, de azért nem érdemes kedvenc karaktereket választani. Maguk a harcok izgalmasak, a karakterek – már aki elég ideig él – kedvelhetőek vagy legalábbis érdekesek, és még az animáció is jól néz ki. Jó hír, hogy a második évad már be van jelentve, úgyhogy remélem, majd tényleg végig fogják adaptálni a mangát.

Mashle: Magic and Muscles

A történet világában a mágia a minden, amit nagyon kreatívan az arcon megjelenő „csíkok" jeleznek. Az átlagembereknek csak egy van, míg a több varázserővel rendelkezőknek kettő vagy akár három is megjelenhet az arcán. Ebből következik, hogy ha valaki bizonyos okokból elveszti a varázserejét vagy anélkül születik, attól egyszerűen megszabadulnak. Mash Burnedead viszont szintén nem rendelkezik varázserővel, azonban mégis életben maradt. Nevelőapjával együtt él az erdőben, mindentől és mindenkitől távol. Masht

két dolog érdekli a világon a nevelőapján kívül: az edzés és a krémes süti. Végül a második keveri bajba, de az első ekkor is kisegíti. Ugyanis amikor úgy dönt, hogy mégiscsak bemegy a faluba süteményt venni, akkor az emberek rájönnek, hogy nincs varázsereje. Azonban Masht nem kell félteni, mivel egész eddigi életében a testépítésnek szentelte magát, így még a mágiát is könnyűszerrel kivédi. Végül alkut ajánlanak neki: vagy beiratkozik a mágusakadémiára, és megszerzi az ott elérhető legmagasabb fokozatot (Divine Visionary, vagyis Isteni Látó), vagy pedig a nevelőapjával együtt megfizet a törvény megszegéséért.

Egész jól elszórakoztam ezen az animén, bár a végére azért elfáradt a történet – főleg a paródia része, pedig amiatt kezdtem el nézni. (Pedig a látottak alapján még messze nincs vége.) Az iskola elég nyíltan a Roxfort paródiája, kezdve a különböző házakkal és a beosztási ceremóniával, illetve a seprűkön repkedős sporttal. Szinte minden főbb karakternek érdekes és elég veszélyes

képességei vannak, és éppen ezért szórakoztató nézni, hogyan győzi le őket egymás után Mash csupán a fizikai erejét bevetve. Mash egy jó természetű izomagy, és a barátainak a személyisége szintén elég fura – ami egy idő után viszont már megszokottá válik. (Sajnos egyiküket sem tudtam nagyon megkedvelni.) A korábbi szezonértékelőnél a ***Black Clover***hez hasonlítottam a történet kiindulópontját: igazából látom is a hasonlóságot meg nem is, mindenesetre a Mashle rajzolása lényegesen jobb, mint a Black Cloveré (a karakterdizájn már ízlés kérdése mondjuk).

Isekai és fordított isekai sorozatok

Otaku Elf

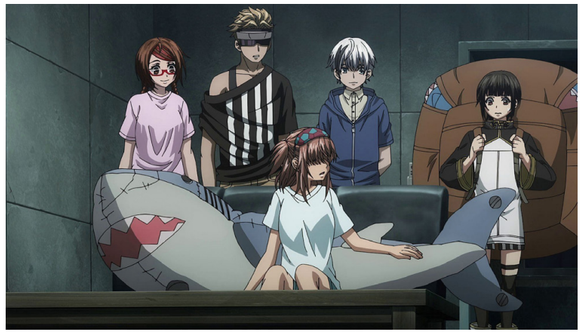
Koganei Koito a Takamimi szentély ifjú papnője, akinek papnői feladatai közé tartozik a szentély istennőjének a felügyelete is. A Takamimi Hime no Mikoto néven imádott istennő ugyanis egy elf (teljes nevén Eldali Ilma Fanomenel, rövidítve Elda), akit még Tokugawa Ieyasu idézett meg ebbe a világba, és azóta mintegy 400 éve él itt. Elda ugyanakkor nem egy átlagos elf, hanem egy otaku elf: minden korban megvoltak a maga kedvenc szórakozásai, de a jelenben a mangákért, animékért és videójátékokért rajong. Ennek tetejében pedig még egy hikikomori is, így csak nagyon ritkán mozdul ki a szentélyéből, és akkor is minél inkább igyekszik elkerülni az embereket.

Erről már Venom is írt a múlt számban, úgyhogy csak őt tudom ismételni szinte. Tényleg nagyon szórakoztató sorozat, amiből viszont nem érdemes sok részt megnézni egymás után, hogy nehogy kicsit egysíkúvá váljon. Epizódonként nézve viszont kellemes kikapcsolódás betekintést nyerni Elda és Koito számukra átlagos mindennapjaiba, amiket ugyan néha más elfek szoktak megzavarni. Emellett érdekes történelmi morzsákat kaphat a néző Japán történelméből Elda jóvoltából.

Dead Mount Death Play

Egy nagy hatalmú nekromanta elpusztítása érdekében az egyház a legnagyobb hatalommal bíró tagját vetette be. Ő látszólag sikerrel járt, de a valóságban a nekromanta sikeresen aktiválta reinkarnációs varázslatát, és lelke egy másik világba menekült. A Holttestek Istene végül Japánban tért magához a frissen megölt Shinoyama Polka testében. A most már Polka nevet viselő főszereplőnk vágya a békés élet, azonban ennek számtalan

akadálya van: kezdve a yandere bérgyilkoslánnyal, akinek szándékában áll befejezni a megbízását. Szerencsére Polka varázsereje megmaradt, így nem okoz neki gondot megölni, majd később zombivá változtatni a lányt. Polka végül csatlakozik a Misaki-chant alkalmazó szervezethez, de nem az övék az egyetlen befolyásos alvilági banda, és nem csak Polka az egyetlen furcsa képességekkel rendelkező alak. És azt sem ártana kideríteni, hogy kik akarják főszereplőnk porhüvelyét holtan látni.

Amikor nézegettem a tavaszi szezon felhozatalát, ez a fordított isekai anime a „mérsékelten érdekel” kategóriába került, így az is kétséges volt, hogy belenézek-e, és az elvárásaim is elég alacsonyan voltak. Egyrészt a leírásban szereplő yanderének tűnő bérgyilkoslány miatt, másrészt pedig a tapasztalataim alapján az ehhez hasonló történetek csak háremmel érhetnek véget. De kellemesen csalódtam benne, ugyanis sokkal érdekesebb volt, mint gondoltam. Szerencsére semmi romantika nincs benne, ráadásul a háttérben is elég érdekes szálakat sejtetett fel a történet, úgyhogy örülök, hogy lesz folytatása. Viszont van egy olyan érzésem, hogy a manga ennél azért sötétebb, úgyhogy lehet, valamikor belenézek abba is.

The Aristocrat’s Otherworldly Adventure: Servings Gods Who Go Too Far

Főszereplőnk (akinek igazából nem is érdemes megjegyezni a japán nevét) gyorsan elhalálozik, amikor két lányt próbál megvédeni egy erőszakos férfitól. Egy másik világban tér magához egy kisgyerek testében. Egy nemesember második feleségének a fiaként született újjá, ami nagyban meghatározza a véleményemet az animéről (többnejűség…). Hamar kiderül, hogy egyrészt Cainnak nem kellett volna anno meghalnia, de ha már jót cselekedve halt meg, akkor a világ mind a 7 istene megajándékozta az áldásával, amelyek ráadásul az addigi maximumnál kétszer olyan erősek. Cain tehát abszolút OP, amivel egyrészt egyre gyorsabban kerül feljebb a birodalom ranglétráján, másrészt pedig a lányok is csak úgy tapadnak rá (mindezt úgy, hogy még bőven tinédzser a történet során).

Az egyetlen „rendes” isekai, amit végignéztem a szezonból, de hogy miért… A nézése közben többször is megbántam az életemet. Egyrészt a háremgyűjtést ki nem állhatom, másrészt pedig maga Cain is irtózatosan idegesítő a folyamatos sikoltozásával. Ráadásul az OP karaktereket csak arrogáns és/vagy sztoikus viselkedés mellett tudom kedvelni (ez kissé ellentmondásosan hangzik így leírva), így Cain semmilyen természete elég el-

viselhetetlenné tette a dolgot. Emellett az elején úgy állítják be, mintha csak véletlen kerülne ebbe a világba, de a végére meg mintha végig így lett volna tervezve. Nem igazán tudom ajánlani, akkor már inkább a ***By the Grace of the Godst*** nézzétek, mert az szerintem ennél sokkal jobb (bár az ember azt hinné, hogy ennél csak jobb isekaiok léteznek, pedig nem…).

Donghuák

Meglepő módon most két donghuát is néztem, ami elég nagy teljesítmény tőlem, tekintve, hogy bármilyen szép is legyen a CGI egy-egy ilyen történet esetén, azért mégiscsak az animéket preferálom inkább. A **Monster But Wild** igazából egy egyszerű isekai, ami kicsit idejétmúltnak tűnik, tekintve, hogy a videójátékba történő átkerülés ideje már lejárt (legalábbis animék terén). Főszereplőnk egy évfordulós küldetés teljesítése utáni kincsesládája a játékba „teleportálta”, ráadásul az egyik leggyengébb szörny testébe.

1-es szintű csontvázharcosunk azonban lélekben tapasztalt veterán, így hamar rájön, hogyan használja fel a kezdő játékosokat szintjének növelésére. De vajon visszajut-e a valóságba? Ez valószínűleg csak az esetleges folytatásban derül ki, de egyébként el lehetett nézegetni. Viszont őszintén szólva nem feltétlenül érte meg.

Az **Aiyou's Secret Room** viszont már sokkal érdekesebb és eredetibb történetet kínál, igaz, thriller műfajban. Yan Yuechu elmegy új munkatársával egy hírhedt szabadulószobába, melyet egy gyönyörű fiatal hölgy üzemeltet. Xu Aiyou szépsége minden látogatót elbűvöl, azonban a legendák szerint számos egykori kliensét kergette az őrületbe az álmaikban újra és újra felbukkanó nő. Yan Yuechu sem kivétel, azonban ő álmok helyett újabb és újabb halálos szabadulószobákban találja magát egyik pillanatról a másikra – hiába tartózkodik éppen otthon vagy akár munkában. Vajon Xu Aiyou tényleg maga az ördög? Mi történik Yan Yuechuval? Ez a sorozat sajnos még befejezetlen, úgyhogy nem tudom, hogy a végén mindenre választ kapunk-e, mindenesetre akit érdekelnek a hasonló rejtélyes történetek, az adhat neki egy próbát.

Nyári szezon

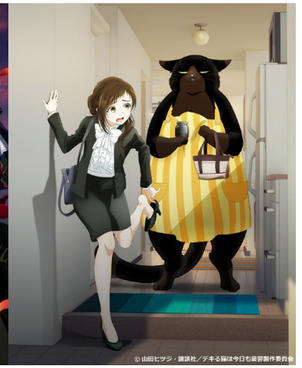
Viszonylag elégedett vagyok ezzel a szezonnal. Ugyan miután kizártam minden olyan animét, amiben nincs hárem, drasztikusan lecsökkentek a lehetőségeim, de legalább vannak még lehetőségeim. Kis győzelmek… A korábbi szezonértékelőmhöz hasonlóan megtartottam a 3 kategóriát a szezonos animék osztályozásánál.

Mérsékelten érdekel a ***Zom 100: Bucket List of the Dead***. Mellette a gore címke (néha arra is szüksége van az embernek), ellene pedig az ecchi címke szól, úgyhogy majd kiderül, hogy végül belenézek-e. És valamennyire kíváncsi vagyok még a H***elck*** történetére, hogy mi vette rá a démonkirályt legyőző hőst, hogy harcba szálljon az új démonkirályi címért. És ha eddig nem lenne elég a démonokból, fél szemmel nézegetem a ***Level 1 Demon Lord*** and ***One Room Hero***-t is, ahol a korábban legyőzött chibivé változott démonlord beköltözik a lezüllött hőshöz, hogy gatyába rázza a közelgő összecsapásukig. A címkéi eléggé elrettentenek, de lehet, adok neki egy esélyt, ha olyan hangulatom van.

Valószínűleg követni fogom a ***The Most Heretical Last Boss Queen***t, mert még nem untam meg az otome game-ben reinkarnálódó villainess alapfelállású történeteket. A ***The Masterful Cat is Depressed Again Today*** szintén érdekesnek tűnik, mert hát… macskák. Szeretem a macskákat. De azért kíváncsi vagyok, mennyire fogják megmagyarázni, hogy miért van egy ember nagyságú, emberként viselkedő macskája. Illetve megfogott a ***The Gene of Ai*** leírása is, mert a különc orvosokról szóló történeteket általában szeretni szoktam.

Mindenképpen nézni szeretném az ***Undead Girl Murder Farce*** című animét, aminek a mangáját is követem (legalábbis ameddig az angol fordítás tart). Kicsit a ***Vanitas no Carté***re emlékeztet maga a történet, és nagyon várom, milyen lesz meganimálva. Szintén olvastam a ***My Happy Marriage*** mangáját, és ezt is éppen annyira várom, mint az előzőt – pedig a romantikus sorozatoknak nehéz dolguk van az esetemben. Mégis nagyon megszerettem ezt a történetet, remélem sikerül az animének visszaadni ezt az érzést. Viszont mivel netflixes anime, így kicsit tartok az animációtól, mert a manga rajzolását nagyon szeretem.

Valamint lesz még a szezonban pár folytatás is, amire szintén mindenképpen sort fogok keríteni valamikor. Ezek a ***Bungou Strays Dog 5***. évada (közeleg a depresszió), a ***Bleach: Thousand-Year Blood War*** második évada (végre láthatjuk milyen Shinji bankai formája) és a ***The Duke of Death and His Maid 2***. évada (újra kéne néznem az elsőt előtte). Valamint természetesen a ***Horimiya: The Missing Pieces*** is kihagyhatatlan, ha valaki szerette az első évadot. A ***Rurouni Kenshin*** pedig kap egy remake animét, ami szintén jó hír, hiszen anno a régi animét félbehagytam a sok filler epizód miatt – ugyanakkor a live action filmeket szeretem, úgyhogy remélem, ezt már végig tudom majd nézni.

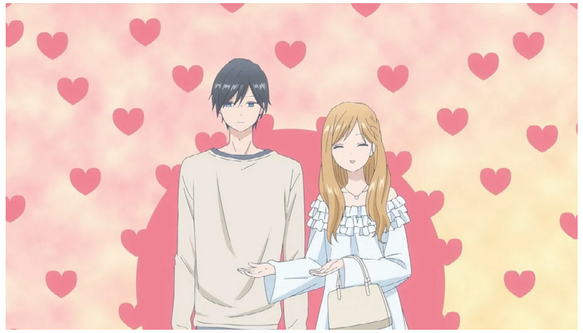

Balu véleményei

A téli szezon eléggé nagy hasra esés volt számomra. A szezon elején még nagyon motivált voltam, hiszen 21 animét néztem ki magamnak, amiből 12-t követtem is rendszeresen. Ebből viszont 9 még mindig ott csücsül a watching listámon, és azóta is csak az első hármat fejeztem be. Így talán érthető, hogy a mostani tavaszi szezonban kevésbé voltam vállalkozószellemű, és fele annyi animébe néztem bele, mint legutóbb.

Most inkább a nyugisabb feel-good animéket választottam ki a szezonból, amik passzoltak a hangulatomhoz, és szívesen néztem őket. Az Ousama Ranking és a Dr. Stone folytatásai nemcsak azért nem kerültek fel a listára, mert nem tartoznak bele az említett kategóriába, hanem mert előbbit majd egyben nézem inkább, utóbbihoz pedig egyelőre nem találtam meg a filmet, ami nélkül nem sokat értenék az új évadból.

1. Yamada-kun to Lv999 no Koi wo Suru

Ez a romcom tűnt a legszimpatikusabbnak a szezon kínálata közül, bár a következő két anime is vetekedhetne az első helyért. A borítón nagyon szimpatikusnak tűnt a karakterdizájn, és az animét nézve sem csalódtam. Érdekes, ahogy a videójátékok is nagyobb szerepet kapnak, ráadásul egy olyan lány szemszögéből, akinek teljesen új ez a világ, és megannyi meglepetés éri (például hogy a játékbeli karakterek nem tükrözik az emberek valódi életkorát vagy nemét). Akane nagyon kedvelhető főszereplő, aranyos, segítőkész, a pasija pedig ennek ellenére is elhagyta. Ezzel szemben Yamadát csak a játék izgatja, minden mással szemben érdektelennek tűnik. Mindketten nagyon cukik, szerettem az interakcióikat, de az anime nemcsak kettejükről szól, hanem a többi szereplő is hangsúlyos. Külön tetszik még, hogy Akane egyetemista, nem pedig egy újabb középsulis románccal van dolgunk. Ráadásul az opening is megnyert magának.

2. Skip to Loafer

Amikor egy vidéki lány felköltözik Tokióba, hogy egy viszonylag elit suliba járjon, az hozza magával a kihívásokat. Például már az évnyitó napján eltéved szegény Mitsumi. De szerencsére összebarátkozik egy segítőkész sráccal, Shima-kunnal, akinek hála éppen nem kési le a beszédét. Ez az anime abszolút iyashikei (feltöltő, „gyógyító” slice of life): arról szól, hogy Mitsumi hogyan szerez új barátokat, hogyan birkózik meg az iskola kihívásaival és hogyan boldogul a fővárosban. Az első rész kevésbé fogott meg, talán a kevésbé szimpatikus rajzolása miatt, de aztán adtam neki még egy esélyt, és azután egyre jobban élveztem az új epizódokat. Az évad vége felé nagyobb szerepet kapott Shima-kun múltja is, akit szerencsére Mitsumi mindig fel tud vidítani. Igazából Mitsumi és Akane személyisége egészen hasonló a két animében, mégis másnak éreztem a hangulatukat. Szívesen elnézném még egy évad erejéig a mindennapjaikat.

3. [Oshi no Ko]

Eleinte kicsit szkeptikus voltam a sorozattal és a népszerűségével kapcsolatban. Különösen az első (majdnem egyórás) rész után voltak vegyes érzéseim. Ai története érdekes volt, a reinkarnációs része azonban nem volt igazán szimpatikus, illetve azóta sem lett nagyon az. De mindenképp kíváncsi voltam, hogy hova vezet ez az egész. Aztán részről részre egyre szimpatikusabb lett a történet, ahogy háttérbe került a reinkarnáció, és csak a revenge story szál maradt belőle. Az idolkultúra, a színészek élete és a szórakoztatóipar egyébként is közel áll hozzám, és szívesen nézek róluk animét. A karaktereket egyre jobban megszerettem, Arima Kana az egyik kedvencem lett, de a többi mellékszereplő is szerethető. A komolyabb témák mellett mindig van egy kis vidámság is benne, meg a sok szín is kicsit pozitívabbá teszi a benyomást. Apropó színek, gyönyörű az anime grafikája, nagyon igényesen csinálták meg. Az opening és az ending is nagyon jó lett, talán megérdemelnék a szezon openingje és endingje címeket is. Kár, hogy vége van, de szerencsére bejelentették a folytatást is, már várom.

4. Kanojo ga Koushaku-tei ni Itta Riyuu

Egy újabb isekai női főszereplővel. Valahogy ezeket mégis szívesebben nézem, mint a klasszikus isekaiokat.

Érdekes, hogy ezúttal egy koreai manhwát adaptáltak, azonban mivel mindenkinek (fura) angol neve van, nem jöttem volna rá. Raeliana egy regénybe kerül, amit korábban olvasott. Azonban a regényben az a karakter, akinek a testében találja magát, meghal. Így megpróbálja elkerülni a sorsát, és végül szinte átveszi a regény valódi főszereplőjének a helyét. Többféle kalandon keresztül egymásra találnak Noah-val, bár mindketten eléggé a tsundere karaktertípusra hajaznak. Nekem szimpatikus volt Raeliana személyisége, az anime tele van bishounenekkel, és még egy kis mystery is érdekesebbé teszi az egészet, azaz hol van a regény eredeti főszereplője?

5. Watashi no Yuri wa Oshigoto desu!

Ebben az animében sokkal több potenciál volt szerintem. Én egy aranyos yuri-baitet szerettem volna legalábbis. A koncepció tökéletes lett volna erre. A Café Liebe egy olyan kávézó, amelyben a felszolgálók egy lányiskola diákjait alakítják, akik között van kémia, és a vendégek ezekért a yuri-bait jelenetekért járnak oda. De nézőként is azt mondanám, hogy ez szinte az egyetlen dolog az animében, amit élvezni lehet. A félreértéseken alapuló drámának semmi értelmét nem láttam, a karakterek valódi énje pedig aligha szerethető, amikor például a főszereplő hazugságra építi az életét. Úgyhogy hiába kötött le, mégsem vagyok elégedett vele, és egészen biztosan nem nézném meg újra ezt az animét.

6. Edomae Elf

Ebbe az animébe utólag kezdtem bele Venom ajánlására, leginkább akkor haladtam vele, amikor nem volt mit néznem, egyelőre a 9. epizódnál félbehagytam. Igazából egy slice of life minimális fantasyvel egybekötve, ugyanis az egyik főszereplő egy halhatatlan elf, akit Tokió lakossága a Takamimi szentély istenségeként tisztel. Csakhogy ez az elf egy hikimori otaku. Ami egészen érdekes szituációkat szül, és különösen sok nehézséget okoz az újdonsült mikónak. Igazából kis aranyos, szórakoztató, minimális történelmi része is van, hiszen Elda sokat sztorizgat az Edo-korról. Engem összességében nem annyira ragadott magával, de azért szívesen néztem a részeket időnként az ebéd vagy a vacsora mellé.

7. Mashle

Nem volt egyszerű elkezdeni ezt az animét. Az első részt 5 perc után kikapcsoltam, mert felidegesített, hogy mennyire idióta a főszereplő. Aztán a népszerűsége miatt adtam neki még egy esélyt, és a második rész egészen tetszett, szóval kitartottam a végéig. A negatívuma leginkább az, hogy a humora egyáltalán nem talált be, sokszor még csak nem is fájdalmasnak találtam a humorát, hanem szimplán nem viccesnek. Úgy 3:7-re tenném a vicces és nem vicces jelenetek arányát azokból, amiket érezhetően annak szántak. Reménykedtem, hogy az évad folyamán csatlakozó mellékszereplők majd kicsit feldobják az animét, de aztán egyik sem lett szerethető vagy szimpatikus. Ami miatt mégis megnéztem végig, az a sztori volt. Talán mondhatjuk Harry Potter-paródiának a Mashle-t. Tetszett az a kreativitás, hogy hogyan oldja meg Mash varázslat nélkül pusztán izomerővel mindazt, amihez a többieknek pálcára van szükségük. Ezek az abszurd megoldások tetszettek igazán, amik miatt nem droppoltam az animét. Bejelentették már a folytatást is, de egyelőre eléggé hezitálok, hogy akarom-e tovább nézni, vagy csak több szenvedés lenne belőle.

Belenéztem még az említetteken kívül néhány sorozatba, mint a Kawaisugi Crisis vagy az Otonari no Ginga, de egyik sem kötött le igazán. A nyári szezont még nem nyálaztam át, de jelenleg nincsenek nagy elvárásaim, mivel többen mondták, hogy kevés a jónak tűnő anime.

manga

AD ASTRA: SCIPIO TO HANNIBAL

egy újabb izgalmas történelmi manga

Írta: A. Kristóf

Bevezető

Ismét egy történelmi mangát ajánlok olvasásra, de ezúttal egy olyat, amelynek a történelmi hátterét mi, európaiak jól ismerjük: a második pun háborúról van szó, avagy a klasszikus Róma Karthágó ellen. A történetre valószínűleg mindenki emlékszik még a középiskolás éveiből, amikor az elefántokat harcba vezető Hannibál képe megragadta az ember figyelmét. Ennél természetesen a második pun háború sokkal többről szólt, ezt adja vissza az Ad Astra: Scipio to Hannibal manga.

A manga történelmi háttere

Úgy gondolom, szükséges feleleveníteni, hogy mi is történt a második pun háború előtt és közben (nem részletesen természetesen, mert azt a manga végbeviszi), mert bár én mindig érdeklődtem a történelem után, mindössze annyi maradt meg a manga olvasása előtt, hogy Hannibál komoly problémát okozott a rómaiaknak, valamint a gyakran használt „Delenda est Charthago” („Karthágónak pusztulnia kell”) kijelentés. Természetesen, ha valaki jártas a pun háborúkban, nyugodtan átugorhatja ezt a részt, mivel egy általános bevezetőről van szó a történelmi helyzetről.
Mielőtt Róma nagyobb hatalommá vált volna a mediterrán térségben, a Pun birodalom már létezett, és magáénak követelte a tengerpart jelentős részét (Észak-Afrika nyugati partjai). Természetesen nem érték be ennyivel, hanem tovább terjeszkedtek (általánosan elfogadott vélemény, hogy egy birodalom addig számít életerősnek, ameddig képes új területeket elfoglalni). Így amikor a Római birodalom egyesítette az uralma alatt az olasz félszigetet, és befolyásos állama lett a mediterrán térségnek, elkerülhetetlenül szembekerült a Pun birodalommal. Nem tartott sokáig, hogy a két állam háborúban találja magát; számunkra talán meglepő módon (mert tudjuk, hogy végül Róma diadalmaskodott) az első pun háborút Karthágó, azaz a Pun birodalom nyerte meg, ezáltal egy jelentős darabot szerezve a mai Spanyolországból. Azonban ez az eredmény nem elégítette ki egyik felet sem. Karthágó többet akart, a győzelem után abban reménykedett, hogy nemcsak több területet szerezhet magának, de talán elpusztíthatja Rómát is. Másrészről Róma sem volt boldog a vereséggel, elégtételt keresett: vissza akarta szerezni az elvesztett területeket. Így bár a háború véget ért, kisebb harcok tovább folytatódtak a

két állam között. Elkerülhetetlen volt tehát, hogy egy újabb háború törjön ki a két állam között.

Ezzel elérkeztünk a második pun háború küszöbére, ami egyúttal a manga fő témája, így itt meg is állok a történelmi bemutatással. A fenti bevezető csak egy ízelítő a részletesség minden igénye nélkül, akik szeretnének pontosabb információt kapni az első pun háborúról vagy Róma és Karthágó kapcsolatáról, azok számára számos könyv, dokumentumfilm és természetesen egyéb források (mint például ez a manga) is rendelkezésre állnak.

A manga bemutatása

A manga története Scipio Aemilianus szemén keresztül mutatja be a második pun háborút. Ahogy Hannibál egy meghatározó, mondhatni sorsdöntő szereplője volt az eseményeknek, úgy Scipio is hasonlóan befolyásolta a történelem kimenetelét. Scipio egy jó kiindulópont a történethez, ugyanis nemcsak a háborúban vett részt már a legelejétől kezdve, hanem római állampolgárként betekintést ad a római társadalomba is. A mangában komoly hangsúlyt kap a korabeli társadalom, politikai helyzet és az emberek gondolkodásának és meggyőződéseinek a bemutatása. Így habár a manga fő témája a második pun háború, a történet mégsem egyoldalú.

Itt azonban meg kell jegyeznem, hogy talán pont ebben a tekintetben komoly csorbát szenved a manga. Az alkotó figyelt arra, hogy élethűen adja vissza a korszakot, amelyben az események lezajlottak, de valahogy mégis az az érzésem volt, mintha nem egy grandiózus történelmi eseményről olvasnék, hanem egy hétköznapi srác sikertörténetéről. Itt a manga elüt az eddig általam ajánlott történelmi mangáktól, mint például a ***Kingdom*** (*52. szám*) vagy ***Az idő vasfoga (The Ravages of Time** 53. szám*), amelyekben megkérdőjelezhetetlenül visszaadta a mangaka, hogy nem egy általános történelmi eseményről van szó. Ha ennél az összehasonlításnál maradunk, akkor feltűnik, hogy az ***Ad Astra Scipio to Hannibal*** mindössze 81 fejezettel rendelkezik, míg a másik két manga több százzal (közelednek az 1000 felé, és valószínűleg meg is fogják haladni azt). Úgy gondolom, hogy ez egy lényeges különbség, mivel a kevés fejezetszámmal rendelkező Ad Astrában nem volt elég hely ahhoz, hogy részletesen bemutassa ezt az elképesztően érdekes periódust

Róma történelmében (érdemes észben tartani, hogy ez volt az az időszak, amikor ha Róma teljes vereséget szenved, megszűnik létezni - sokak szerint Róma soha nem volt olyan közel a pusztuláshoz, mint a második pun háborúban).

Így tehát bár a mangában jól felismerhető a történelmi hűségre való törekvés, ez mégis kevésnek bizonyult, afféle ízelítő lett azok számára, akik szeretnének jobban megismerkedni ezzel a korszakkal. Legjobban ez a hiányosság a különböző ütközeteknél szembeötlő. A harcok nincsenek kellőképp felvezetve, elmagyarázva az olvasó számára, hogy miért is fontos egy-egy ütközet, vagy hogy mi volt az az eseménylánc, ami odavezetett. Összintén, néhány ütközet azt a képet adja vissza, mintha pár suhanc bandába szegődött volna, és most egy utcáért vagy félutcáért verekednének.

Személyes vélemény és ajánlás

A manga kapott hideget és meleget egyaránt tőlem, megéri-e akkor olvasni? A rövid válasz az, hogy igen. Habár a manga túl rövid, és (szerintem) emiatt nem hatol bele elég mélyen a történelembe ahhoz, hogy teljes valójában adja vissza a korszakot, mégis egy olyan történet, amely tiszteletben tartja a valós eseményeket. Érthetően és időrendi sorrendben mutatja be, hogy mi történt, a maga módján pedig érdekes és szórakoztató. Ahogy már említettem, a mangára lehet úgy is tekinteni, mint egy bevezetőre a második pun háborúhoz. A történet rövid, könnyen érthető, szórakoztató és érdekes. Érdemes adni neki egy esélyt, és ha valakinek megragadja az érdeklődését, a befejezése után számos forrás áll rendelkezésre, amin keresztül mélyítheti tudását a második pun háborúról.

Nem találtam róla információt, hogy létezne vagy tervben lenne animeadaptáció a manga alapján. Itt azonban megjegyezném, hogy az Ad Astra stílusra nagyon hajaz a Shoukaku no Altair (61. szám) mangára, annyi különbséggel, hogy előbbi történelemhű. Azoknak tehát, akik kedvelték a Shoukaku no Altair mangát, vagy csak azért nem kedvelték, mert nem történelemhű, érdemes belenézniük az Ad Astrába.

Író és rajzoló: Kagano Mihachi

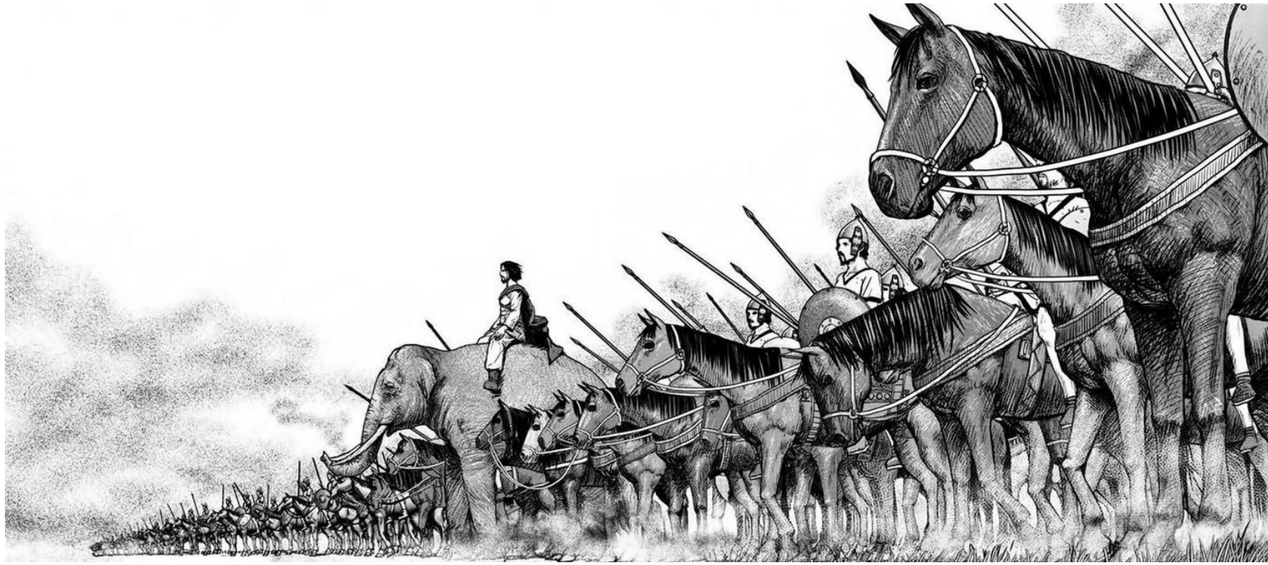
Műfaj: történelmi, harc, háború, kaland, akció, seinen

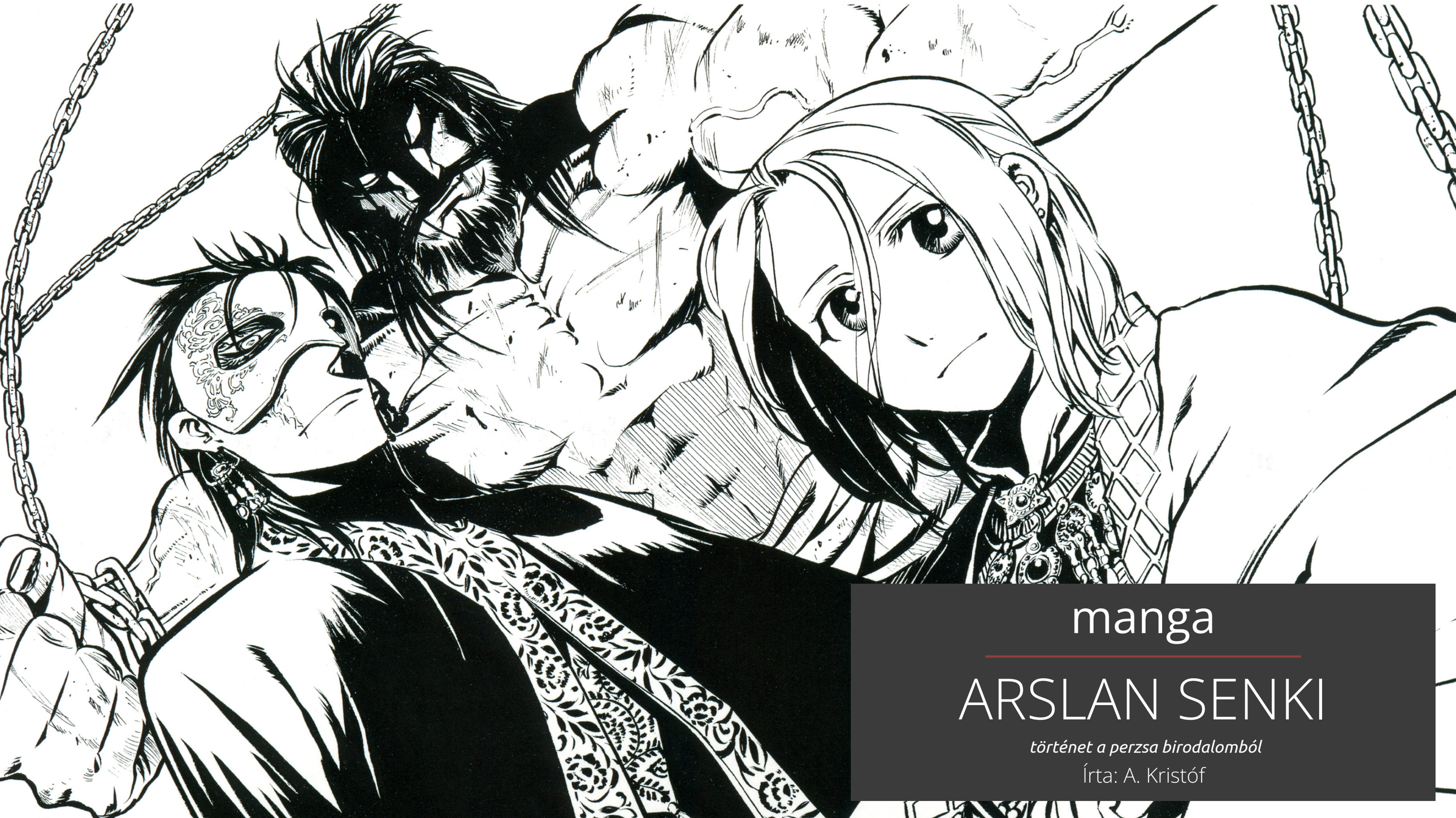
Hossz: 13 kötet, 81 fejezet

Megjelenés időszaka:
2011. 03. 19. – 2018. 01. 18.

Források:

manga

ARSLAN SENKI

történet a perzsa birodalomból

Írta: A. Kristóf

Bevezető

A manga a valóság és a fantázia ötvözete. Mit akarok ezzel mondani? A manga során letagadhatatlanul feltűnnek olyan események, szereplők, hagyományok, ideológiák, melyek a valós történelemből lettek átvéve. Ugyanakkor a főszereplő és a köré épülő történet egy perzsa legendára, az Amir Arslan-e Namdar-ra alapoz. Ezáltal a mangát én inkább a fantázia műfajba sorolnám, annak ellenére, hogy Perzsia ismert történelme (talán túlságosan is) rendszeresen visszatér benne.

A manga világa

A történet egy ismert helyzetből indul ki (mondhatni ismert és bevált - nem véletlen, hogy annyi alkalommal újrahasználták, vagy talán helyesebb, ha azt mondom, dicsérték?), Pars királysága (ami a perzsa nyelvben magára Perzsiára utal) hirtelen támadás alatt találja magát, miután az uralkodót tőrbe csalják azok a követői, akikben mindhalálig megbízott. Az incidens természetesen nem a véletlen műve, így a király hirtelen és váratlan halálát követően a hódító hadsereg sem marad el. A vezetőt veszített királyság nem képes megállni a lábán az ellenségével szemben, és az ország nagy része hamar elfoglalásra kerül. A fiatal főherceg, Arslan, kénytelen az éltéért menekülni, és azon találja magát, hogy ahelyett, hogy a gondjai véget értek volna, sokkal inkább csak most kezdődnek.

A manga tehát két nagy részre osztható. Az első része a történetnek arról szól, ahogy a még éretlen Arslan - mindössze egy maréknyi hűséges követővel - próbálja újra talpra állítani az országát, abban a reményben, hogy egy nap az ellenséget kitaszítva ismét a magáénak nevezheti azt. A második része a történetnek természetesen az, amikor már az újraalapított/visszaszerzett királyság élén Arslan megpróbálja egyrészt megvédeni országát a már elszenvedett sorstól, másrészt pedig

igazságos uralkodóként próbálja vezetni a királyságot.

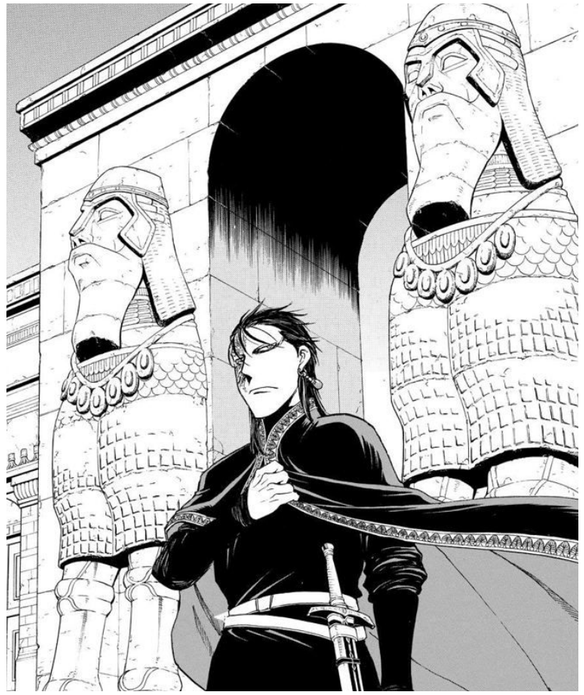
Az eddigiek alapján nyilvánvaló, hogy mire gondoltam, amikor azt írtam, a történet egy ismert helyzetből indul. Biztos vagyok benne, hogy az olvasóm gond nélkül meg tud nevezni több olyan művet, amelyek többé-kevésbé ebben a kerékvágásban járnak. Fel kell tennünk a logikus kérdést: ha ennyire ismert és használt ez a klisé, miért lehet újra és újra eladni, mint valami új és minőségi munkát? Nem szeretnék részletesen belegabalyodni a kérdésbe, mivel ez nem fűződik szorosan a cikk témájához, azonban úgy gondolom, hogy a rövid válasz az az, hogy néha bizony jó valami ismertet és beváltat olvasni. Az emberek érdeklődnek az újdonságok iránt, azonban az új dolgok megismerése erőfeszítést jelent, és néha kellemetlen is, így tehát nem csoda, hogy az ismert és kedvelt történetek továbbra is gyakoriak az olvasók körében (másrészt ez egy önmeghatározás, ismert és kedvelt csak az lehet, amit már egyszer megszeretett az olvasó).

Összegezve tehát a manga alapja egy jól ismert és jól kedvelt történet, azonban ez nem jelenti, hogy ne tartalmazna meglepő vagy új dolgokat is. Az alap klisés, de hogy mit épít rá az író, csak az tudja, aki elolvassa a mangát. A cselekmény, ahogy a cikk elején is említettem, mélyen merít a perzsa hagyományokból, eposzból és a térség ismert történelméből. Ez azonban nem minden, a történetben helyet kaptak még olyan kérdések, hogy jó ötlet-e egy abszolút monarchiában élni, helyes-e a rabszolgatartás, vagy hogy jogában áll-e az uralkodónak úgy bánni az országa szegényeivel, mintha a tulajdonai volnának. Így habár az alaptörténet mindenki számára ismert, a manga mégis tartalmaz számos meglepetést is azoknak, akik elolvassák.

A manga utóélete

Vagy talán nevezhettem volna előéletének is, mivel első alkalommal regénysorozat formájában látta meg a nyomda belsejét a mű, Tanaka Yoshiki tollából. A történet népszerű lett, így a 90-es években OVA-sorozat és mangaadaptáció is készült hozzá. Azonban az első próbálkozás sikertelennek bizonyult, így később Arakawa Hiromu kezeiben ismét mangaadaptációt kapott. Ezt a második, 2013-ban indult kiadást ajánlom jelen cikkemben.

Ezúttal a manga is népszerű lett, így új animeadaptáció is készült az alkotásból. Itt azonban nem szeretném szaporítani a szót, mivel az AniMagazinban több alkalommal is ajánlásra került a sorozat, több írónk által. Az ajánlókat megtaláljátok a *25.*, *26.* és *27.* számokban.

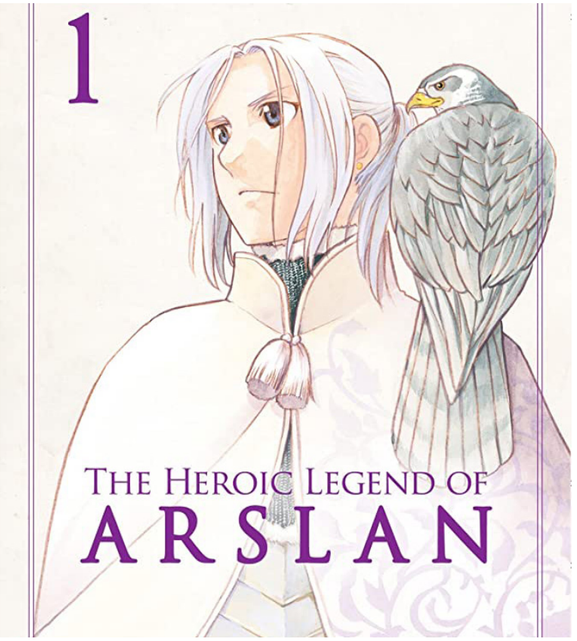
Saját vélemény és ajánlás

Mindössze pár mondatot szeretnék még hozzátenni a cikkhez. A történetben mindazon túl, ami már elhangzott még jelen van egy kevés emberfeletti erő is, azaz varázslat. Ez azonban annyira kis mértékben jelenik meg, hogy szinte az olvasó észre sem veszi. De az Arslan még így is egyfajta összekovácsolása a fantáziának és a valóságnak - mondhatni, hogy a legjobbat ragadta meg az író mindkét világból. Azok, akik kedvelik a történelmet, számos alkalommal fognak találni olyan eseményt, öltözéket vagy ideológiát, amelyeket a saját világunkból merített a manga, ugyanakkor a varázslat nincs túlzásba véve, így a kettő egyensúlyt alkot.

„...az Arslan még így is egyfajta összekovácsolása a fantáziának és a valóságnak - mondhatni, hogy a legjobbat ragadta meg az író mindkét világból.”

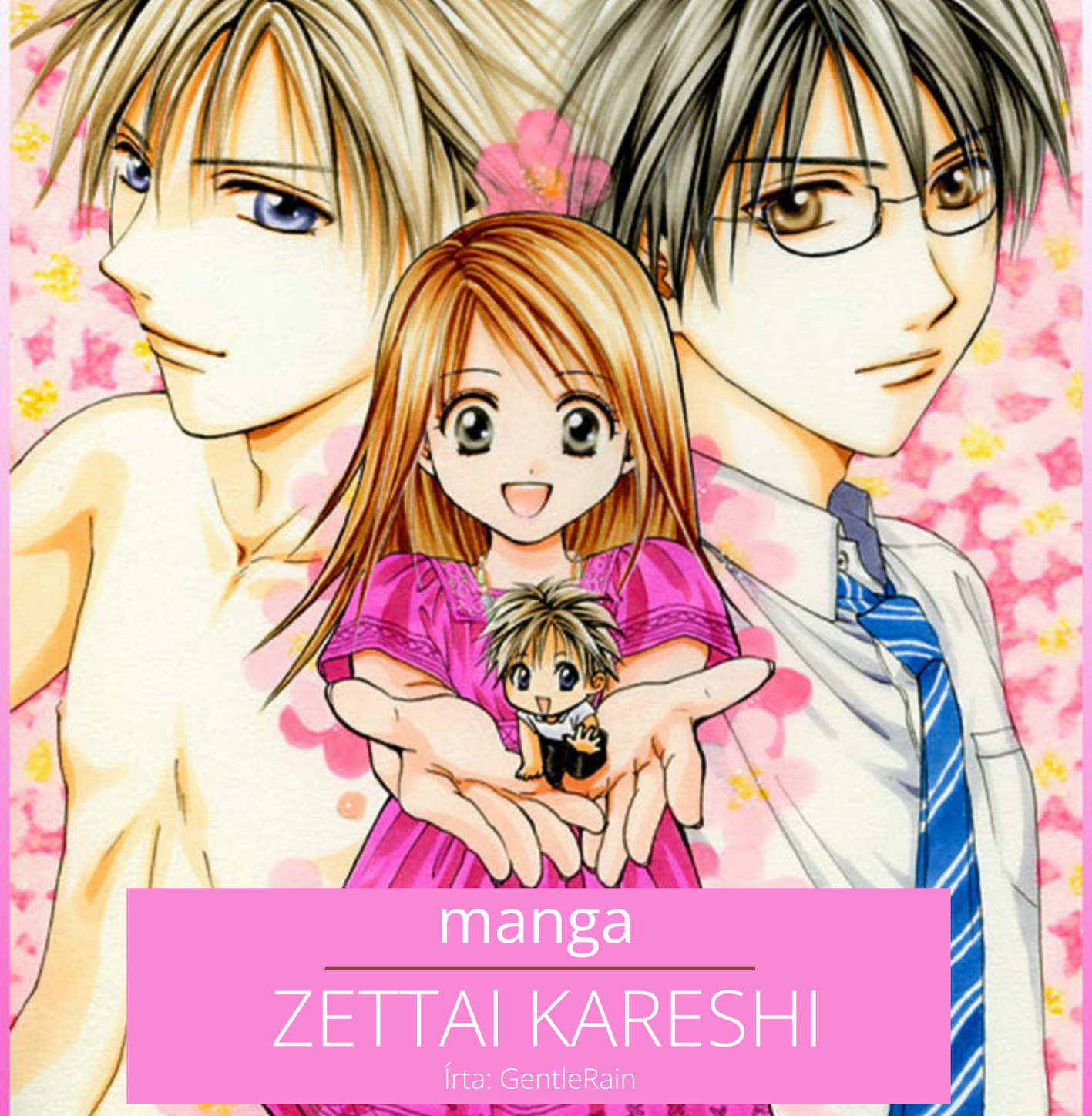
Író: Tanaka Yoshiki (eredeti regény szerzője)

Rajz: Arakawa Hiromu

Műfaj: fantázia, történelmi, kaland, akció, dráma, shounen

Megjelenés éve: 2013. 06. 19. – még aktív

Hossz: 18 kötet eddig

manga

ZETTAI KARESHI

Írta: GentleRain

Vannak szerencsés, és szerencsétlen emberek a szerelem nevű játékban. A szerencsések hamar megtalálják életük párját. A szerencsétlenek viszont sokszor életük végéig keresik a másik felüket. Ám mi van, ha egy szerencsétlennek tűnő szerencsés véletlen során az ember Nagy Ő-je konkrétan egy gombnyomásnyira van? Erről szól ez a manga.

Tartalom

Izawa Riiko egy szerencsétlenül járt lány. Bármikor megtetszik neki egy fiú és közli vele, mindig visszautasítják. Elkeseredettségében már nem is tudja, mit kezdjen magával, hogyan felejtse el, hogy ismét visszautasították. Mikor egyszer csak telefoncsörgést hall. Felveszi a telefont, egy férfi szól bele, aki örül a telefon megtalálójának. Riiko találkozik a férfival, és visszaadja a telefonját, majd az mindenféle árut próbál neki eladni. És mivel ha bánatos, nehezen viseli el az embereket, akiket nem lehet lekoptatni, így Riiko annyit mond neki dühében: „Tudod mi kell nekem?? Egy barát!”. A férfi - nevén nevezve Gaku - ahelyett, hogy meglepődne, csak egy kártyát nyújt a kezébe egy mondattal: „Miért nem ezzel kezdted?”.

A kártya egy furcsa netes oldalt mutat be, ahol mindenki megrendelheti magának a tökéletes partnert. Riiko ugyan nem hisz a „barát-rendelésben”, de hát miért ne, kipróbálja. Másnap megérkezik a csomag, amiből egy meztelen férfi esik ki. Itt kezdődik a történetünk. A férfi az éjszakai szériából való (szerintem nem kell magyarázni, hogy ez mit jelent), és ő Riiko ideális barátja. De vajon mit szól ehhez a szomszéd fiú, Soushi, aki szintén szerelmes Riikóba, de sosem merte neki bevallani? Riikónak választania kell a két fiú között. A szerelem mind a kettőnél megadatik. De választania kell. Vajon ki lesz a szerencsés? A fiú, akit évek óta ismer, folyton megvédi és vigasztalja őt, vagy az, aki mindenkitől és mindentől megvédi, de nem öregszik, nem hal meg és még csak nem is él, mert egy robot.

Ez egy roppant aranyos manga a 2000-es évek elejéről, Watase Yuu-tól. A mangakát szerintem nem nagyon kell bemutatnom, mert ő követett el olyan ismert mangákat, mint az Alice 19th vagy az *Ayashi no Ceres*. A *Zettai Kareshi* egy könnyed kis romantikus manga, bár azért furcsaságok és néha hajmeresztő dolgok vannak benne. Egyébként tipikusan shoujo, tehát elsősorban a tizenéves lányokat célozza meg, ennek ellenére felnőtt fejjel is totálisan élvezhető. Én sem tizenévesként olvastam, és lekötött.

A történet romantikus, de van benne nem egy drámai vagy humoros helyzet is. Kapunk féltékenykedést – nemcsak Soushi, de Riiko osztálytársnőinek részéről is –, szerelmi sokszöget, együttélési nehézségeket és persze jóképű srácot, aki egy robot. És egy lányt, akinek sosem volt szerencséje a szerelemben, és most próbálkozik.

„A Zettai Kareshi egy könnyed kis romantikus manga, bár azért furcsaságok és néha hajmeresztő dolgok vannak benne. Egyébként tipikusan shoujo...”

Közben persze sok mindent megtudunk a szereplőkről, Night-ról (ez a robotfiú neve, utalva arra, hogy ő éjszakai modell), a cégről, amely alkotta és persze az együttélésről, felelősségvállalásról és az első szerelemről.

A karakterek remekek, mindenki egy egyéniség. Én legjobban a Night és Soushi közötti vetélkedést élveztem, hiszen mindketten véde-

ni akarják Riikót. Riiko pedig, bár vannak érzései Soushi irányában, de vajon mit érez Night iránt? Mert Night bár csupán egy robot, mégis annyira emberi, hogy hajlamosak vagyunk elfelejteni, hogy ő csak a programja szerint cselekszik. Viszont Night is változik, fejlődik, ahogy egyre több időt tölt Riikóval és a többi emberrel. Ettől pedig csak még emberibbé válik, még szerethetőbbé, akinek sajnos bizony véges ideje van a hősnővel. Hiszen

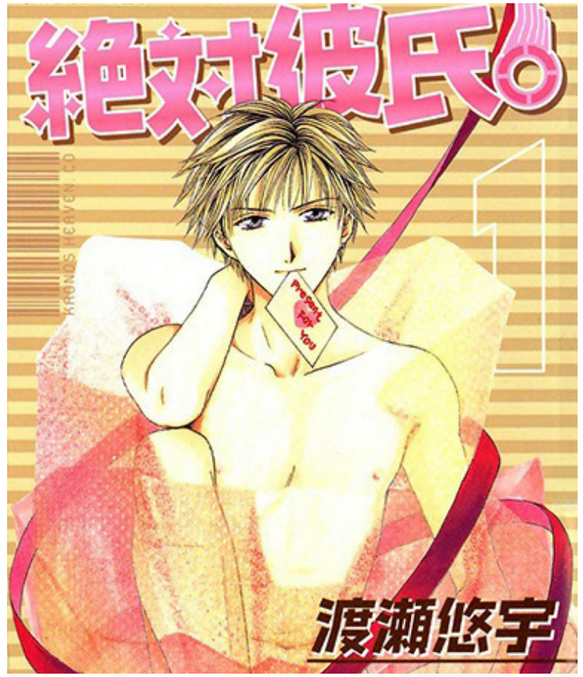
Riiko nem örökre kapta a robotfiút, és bizony az együtt töltött idő rohamosan telik.

De nemcsak Night, hanem Riiko is változik, megtanulja, milyen a szerelem, milyen egy igazi randi és milyen érzés, ha őszintén törődnek az emberrel. Ugyanakkor megtanul kiállni saját magáért, amire eddig képtelen volt. Night folyamatosan védelmezi, ugyanakkor finoman ösztökéli és bátorítja is, így Riiko önbizalma is jelentősen megnő a történet előrehaladtával.

A manga vége abszolút nem kiszámítható, és egy hatalmas csattanóval zárul. Nekem ez nagyon tetszett, mert nem szeretem a túlságosan kiszámítható végeket. A rajzolás gyönyörű, így a finnyásaknak sem lehet kifogásuk. A hangulat pedig garantált egy ilyen nem hétköznapi felállással. Aki szereti a nem szokványos shoujo-mangákat, azoknak nyugodt szívvel tudom ajánlani ezt a kis történetet.

A mangából több élőszereplős változat is készült. Először a japánok gyártottak belőle egyet még 2008-ban Zettai Kareshi címmel, de teljesen átírták a történetet, ami nekem nem tetszett. Hiába a remek szereplőgárda, engem nem nyűgözött le. Ezen kívül 2012-ben készült egy tajvani (Jue Dui Darling / Absolute Darling), majd 2019-ben egy dél-koreai (Romantic Comedy King) feldolgozás is. Mindegyik eléggé eltér a mangától, a dél-koreai főleg. Az még annyira sem követi az alaptörténetet, mint a japán.

Személyes értékelés: 9/10

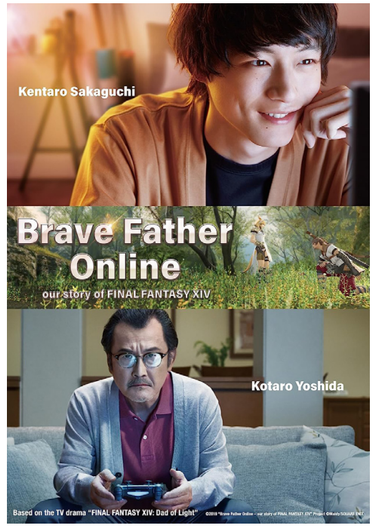

Cím: 絶対彼氏 / Zettai Kareshi
Angol cím: Absolute Boyfriend
Magyar cím: A tökéletes barát
Mangaka: Watase Yuu
Manga hossza: 6 kötet
Műfaj: shoujo, romantikus, vígjáték, dráma
Japán kiadó: Shogakukan
Amerikai kiadó: Madman Entertainment, VIZ Media
Japán kiadás: 2003. 03. 25. - 2005. 02. 25.

主演 山田孝之 × 原作 重松 清 × 監督 秦 基博

live action

JAPÁN FILMHÉT 2023

Központban a család

Írta: Iskariotes

A család közkedvelt témája a különböző sorozatoknak, regényeknek, mangáknak, filmeknek, animéknek. Nem hiába, hogy a leghosszabb ideje futó animesorozat, a Sazae-san már 1969 óta jelen van a képernyőn. A történet központjában a kiterjedt Fuguta család hétköznapjai láthatóak. Bár ez a sorozat egy klasszikus japán nagycsalád életét mutatja be, bőven akadnak ellenpéldák is az animék, mangák vagy éppen a filmek terén.

Az egyik legnagyobb japán film – az idén százhúsz éve született Ozu Yasujirou mesterműve –, a Tokiói történet is egy család bonyodalmait dolgozza fel. Az animék/mangák világa pedig nagyon eltérő famíliákat mutat be az árvákon keresztül a szétesett családokon át, a végsőkig összetartó hatalmas klánokig.

Az idei Japán Filmhét központjában a család volt, bár egyik filmben sem szerepelt egy kopasz, kigyúrt autóbufanatikus, aki másfél percenként ordítva közölte a nézővel, hogy csak a család számít. Öt estén át öt különböző családot, öt különböző élethelyzetet ismerhetünk meg.

A bimbódzó kis közösségektől a kihűlő fényű családokon át, a keserédes világokig. De mindegyiket ugyanaz a kötelék kötötte össze: a szeretet. A harmincas özvegy apától a késő hetvenes demens férjig mindenkit ugyanaz inspirált: szeretni a ház minden tagját. Mert nem a család mérete az, ami befolyásolja a minőségét egy közösségnek, hanem az, hogy egymáshoz miképpen viszonyulnak a tagok. Pont ettől működött például Koreeda Hirokazu cannes-i nagydíjas filmje, a Bolti tolvajok is. E filmek mindegyike egymást kiegészítve, de más-más szemmel próbálta bemutatni e soha ki nem apadó forrást nekünk, nézőknek. Talán eme alkotásokon keresztül magunkra ismerhetünk egy-egy jelenetben, és megérthetjük, hogy a mi családunk is csak egy család a maga kis problémáival és örömeivel.

Remélem, a kis filmízelítők kedvet hoznak ahhoz, hogy ha nem is mindegyik alkotást, de legalább egy-kettőt megnézzetek belőlük.

Step

A film Shigematsu Kiyoshi azonos című regényének a filmváltozata, melyet Iizuka Takashi rendezett. Iizuka készítette többek közt az „*Arakawa Under the Bridge The Movie*”-t is.

A történet főszereplője Kenichi, aki példás életet élt. Huszonhét évesen feleségül vette szerelmét, Tomokót, rá egy évre megszületett kislányuk: Miki. Huszonkilenc évesen pedig komolyabb előléptetés nézett ki számára munkahelye értékesítési osztályán.

Harmincéves korára Kenichi özvegyember lett, miután felesége agyhártyagyulladás következményében elhunyt. Az ígéretes munkahelyi állást el kellett cserélnie egy kevésbé vonzó pozícióra, de legalább rugalmas a munkaideje. A mozi egy évtizedet ölel fel Miki és Ken életéből, a bölcsődétől egészen az általános iskola végéig követhetjük nyomon a kis család mindennapjait.

A történet egy nagyon pozitív és támogató környezetet mutat be. Az óvodában az óvó néni átérzi Miki helyzetét, hiszen őt is az apukája nevelte fel egyedül. Kenichi munkahelyén a régi főnöke továbbra is odafigyel pártfogoltjára, munkatársai pedig segítik, hogy harmóniában tudjon maradni a család és a munka kettőse. Apósa és anyósa amellett, hogy teljes szívükből szeretik Mikit, Kent is bátorítják, és támogatják abban, hogy továbbléphessen egy új kapcsolatban. A film végig arra keresi a választ, hogy mi is az, amit az ember családnak hív. Hogy még nyomatékosabb legyen a kérdés, Kenichinek egyik projektmunkája során is válaszolnia kell arra, hogy mit is jelent a család. Yamada Takayuki (pl.: Az úszó vár, Gantz live action filmek) remekül hozza szerepét, az évek alatt nemcsak a kislánya, hanem ő is felnő mint apa. A film elején látott, babakocsit toló, hátizsákos elveszett apuból idővel egy rendezett, magára is odafigyelni képes apa lesz.

A nagyapát Kunimura Jun alakítja, aki olyan filmekben szerepelt, mint a ***Jojo***, az ***FMA*** vagy a Titan live actionök és a ***Kill Bill***. A nagymamát Yo Kimiko formálja meg, akit a magyar közönség ***A boldogság kenyere*** (2012) filmből ismerhet.

Nanae (Ken új szerelme) szerepét pedig Hirosue Ryouko kapta meg, akire sokan a ***Wasabi – Mar, mint a mustár*** fiatal, cserfes női főszereplőjeként emlékezhetnek, de szerepelt az Oscar-díjas japán filmben, az Eltávozókban is. Kisebb szerepekben Itou Sairi és a volt AKB48 tag, Kawaei Rina is megjelenik.

A filmet eredetileg 2020. április 3-án mutatták volna be, de a Covid-lezárások miatt csak július 17-én került rá sor. Betétdalát, az „Aru”-t Hata Motohiro énekli.

A film nem dráma – ezt szeretném jelezni –, maximum érzelemdús történet. Aki tudja, hogy zsepivel tud csak egy ilyen filmet végignézni, az tározzon be belőle, mert szüksége lehet rá.

Verdikt: 7,35

Final Fantasy XIV. – A hős apu online

Az apák és a fiaik kapcsolata közkedvelt téma az egyetemes emberi művészetben. A film ehhez próbál hozzátenni szerény képességeivel, de mégis tud újat mutatni. Mint oly sok esetben, itt is a közös tevékenységen lesz a hangsúly, ami itt egy Final Fantasy játék lett, nem pedig valamilyen szabadtéri sporttevékenység.

Akio és apja, Akira még nagyon régen együtt játszották az FF III. részét. De Akira – a tipikus biznisz-szamuráj – nem tudott/akart elég időt tölteni fiával és kedvenc játékával. Majd másfél évtized múlva Akira villámcsapásként bejelenti, hogy ő nyugdíjba vonul, ezzel felettébb meglepve a családját. Fia, Akio lehetőséget lát benne, hogy az FF XIV. segítségével online, és valós kilétét eltitkolva, de újra megismerkedjen apjával, aki nagyon sokszor volt kiküldetésen, így ha időnként otthon is volt, ritkán beszélt gyermekeivel. A történet során egymást váltogatja a drámai, a vicces és a kínos jelenetek sora, aránylag élvezhető összhatást keltve.

A történet alapja egy blog volt, melynek szerzője hasonló történetet osztott meg a közönségével, mint amit itt is megismerhettünk. A Square, az FF kiadója pedig már régóta szeretett volna multiplatformos szórakoztató franchise-t kiépíteni a Final Fantasyból. Ennek hatására lecsapott a blogra, és készíttetett belőle egy nyolcrészes sorozatot, amit aztán a Netflix is megvásárolt. A sorozat sikerén felbuzdulva berendeltek egy filmet is, amit önállónak szántak, de alapját továbbra is a blog jelentette.

A sorozat és film közt vannak különbségek, így például Oosugi Rent, aki a sorozatban alakította az apát, le kellett cserélni Yoshida Koutarou-ra, Oosugi váratlan halála miatt. De a blog szerzője (Maidy) is meghalt rákban.

Sajnos a film és a sorozat hibája, hogy nehezen tudja meggyőzni a laikus nézőt: nem egy kis kedvcsinálót lát a játékhoz. Az FF rajongókat pedig az ijesztheti meg, hogy a játékban felvett jeleneteket gyengébb minőségben kellett rögzíteni, hogy szinkronban tudjon maradni a filmmel. Másik problémája, hogy a készítők is érezhették, mennyire vékonyka az alapanyag, ezért kitaláltak plusz egy rokont: Mikit – Akira lányát, és annak párját, akik nem is szerepeltek az eredeti blog-történetben. Valamint hosszú időt töltünk Akio munkahelyén, néha kimondottan időhúzás céljából.

Ha ezt félretesszük, akkor meglátjuk, hogy ma már igenis legitim időtöltés a számítógépes játék, akár generációkat is átívelően. A közös játék pedig fontos egy szülő-gyerek kapcsolatban, még a gyerekkor után is. Az pedig egy külön jelzőfény, hogy megmutatja: egy-egy ifjúkori emlék milyen sokáig el tudja kísérni élete során az embert.

Verdikt: 6,95

Magányos szilvafa

Tokió egyik kis utcájában áll egy kicsi, szegényes családi ház. Ott él Tamako és enyhe kognitív hátránnyal élő fia, Tadao, azaz Chu-san, aki immár ötvenéves lesz. Chu-san nagyon precízen él, minden perc be van osztva az életében. Nem szereti a változásokat, így még a borotválkozást sem. Ellenben nagyon szereti a lovakat, amiket gyakran láthat a közeli lovasfarmon is.

Chu-san egyébként dolgozik – ezzel telnek a napjai. Édesanyja, Tamako pedig tenyérből jósol a hölgyeknek a szerelmi életükről, így szerez némi plusz pénzt. Egy nap Tamako értesül róla, hogy a közeli, speciális adottságokkal rendelkező emberek otthonaként funkcionáló házban üresedés van. Chu-sant anyja sikeresen beköltözteti. De tényleg ez a legjobb megoldás mindenkinek?

Manapság kedvelt téma a társadalmi sokszínűség és az egyenlő esélyekért folytatott harc bemutatása. De szellemi/mentális problémákkal küzdő emberek életét bemutató alkotás kevés van, ha készül is ilyen, akkor a demencia különböző variánsaira fókuszál.

A japán társadalom egyik alappillére, hogy mindenkinek hasznos munkát kell végeznie. Aki erre nem képes, az haszontalan, sőt terhet jelent a társadalom számára. Bár az utóbbi évtizedekben történtek előrelépések e téren, a folyamat korántsem ért még véget. A film így nagyon erős üzenetet tud közvetíteni a (japán) társadalom felé.

A mozit Wajima Koutarou rendezte, aki epilepsziával küzd, így nagyobb empátiával tudott a történethez nyúlni. A női főszerepet Kaga Mariko kapta, ő főszerepet filmben több mint ötven éve nem vállalt. Kaga a ’60-as évek első felében a japán mozi egyik femme fatale-ja volt, és bár soha nem vonult vissza, egy idő után kerülte a direkt címszerepeket. A férfi főszerepet Tsukaji Muga, a népszerű komédiás kapta meg, aki hihetetlenül jól hozta a szerepét.

A film eredeti japán címe (*Ume kiranu baka*) egy közmondásra utal, mely így hangzik: „Bolond, aki a cseresznyefát metszi, bolond, aki nem vágja a szilvafát.” Közismert, hogy a cseresznyefát nem szabad metszeni, mert a baktériumok könnyen bejutnak a fába, és az így elkorhad. Ugyanakkor a szilvafát metszeni kell, hiszen így tud jobb és több gyümölcsöt teremni. A film ezt még hangsúlyosabbá teszi, és ehhez a szilvafát használja szimbólumnak. Egyrészt mivel az egyik ága kilóg az utcára, és sokakat zavar, de nem vágják le, mert hozzá lehet szokni. Másrészt pedig azáltal, hogy a szilvafa annak ellenére hoz termést, hogy a közelben nem található másik szilvafa, amely szükséges a beporzáshoz. A rendező így üzeni meg, hogy ami nem szabályos, még lehet termékeny élet (Chu-san helyzete ellenére mindennap dolgozik, hasznos munkát végez). Vannak az életben olyan helyzetek, hogy együtt kell élnünk egy olyan szerettünkkel, aki nem olyan, mint az átlag, de akkor is hagyni kell, hogy a maga útját járva sikeres lehessen, vagy épp hogy ne hagyjuk magára.

Verdikt: 8,00

Asahi-za Mozi drámai hazugságai

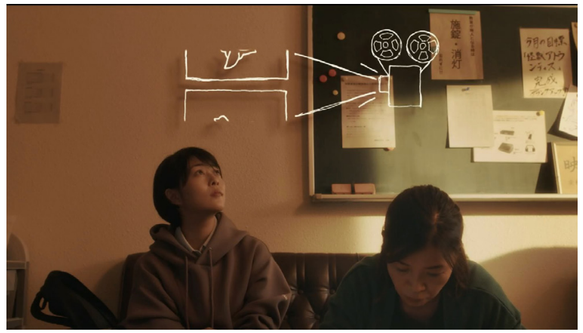
Mint a címből is lehet sejteni, a mozi főszereplője egy évszázados filmszínház. Ez egy olyan hely, ami sohasem úszott rivaldafényben: a Fukushima prefektúrában található Minamisouma városának legöregebb filmterme. Bár a mozi túlélt pár gazdasági (világ)válságot és a II. világháborút, de az utóbbi évtized komolyan megtépázta a várost, és így magát az Asahi-zát is. A 2008-as gazdasági világválság, majd a 2011-es touhokui földrengés és cunami, illetve a COVID19 miatt bekövetkezett lezárásoknak köszönhetően az egykori 80 ezres város lakossága ma már 60 ezer fő alá süllyedt – csak az utolsó évtizedben 16%-kal csökkent a népesség. Kevés a munkahely, a fiatalok elköltözésének és a megváltozott médiafogyasztási szokásoknak köszönhetően az olyan kis családi mozik napjai meg vannak számlálva, mint az Asahi-za is.

Érzi a változást a mozi harmadik generációs tulaja, Morita Yasuzou is, aki elhatározza, hogy eladja az ingatlant, de előtte még a filmtekercseket szépen elégeti. Ekkor bukkan fel egy húszas éveiben járó nő, aki megakadályozza, hogy a mozi megszűnjön. A filmek iránti szeretete, az ügybuzgósága és egy halálos ágyon tett ígérete folytán mindent megtesz, hogy a filmszínház megmeneküljön.

A mozi és a mozizás élmény elvesztése feletti kesergés az utóbbi időben kedvelt téma a japán rendezők közt.

Így láthattuk, hogy középiskolás lányok hogy harcolnak a filmek megmaradásáért (***It's a Summer Film!*** 2021), magát a filmbe menekülést és a filmkritikára való odafigyelést (***It's a Flickering Life*** 2021), de láthattuk animeverzióban is megjelenni ezt a témát (***Eiga Daisuki Pompo-san*** 2021).

A filmet Tanada Yuki rendezte. A rendezőnő a két főbb női karaktert függetlennek mutatja be, akik bár lehet, hogy hoznak egy-két meggondolatlan döntést, de saját életük felett saját maguk rendelkeznek.

A női főszerepet Takahata Mitsuki kapta meg, aki már dolgozott olyan rendezők keze alatt, mint Kamiyama Kenji és a cannes-i nagydíjas Koreeda Hirokazu. Játékával nincsen probléma, maximum a sírásaival, de azt egy japán színész sem tudja hitelesen alakítani. A másik női szerepet Ookubo Kayoko kapta, aki a szigetország egyik ismert komikája és egyfajta tarento is. A szabadgondolkodású tanárnő szerepét kiválóan hozza, utolsó mondata pedig – azt hiszem – elég emlékezetes tud maradni.

A férfi főszerepet az alapvetően rakugo színész, Yanagiya Kyoutarou játszotta. A film során nem kellett az egész színjátszási repertoárját bevetnie, de alapvetően jól hozta a kissé mogorva Micimackó-szerepet. A filmben még olyan színészek játszanak, mint Musaka Naomasa (pl.: ***Tetsuo – a Vasember*** 1988) vagy a mindenben is szereplő Mitsuishi Ken.

Verdikt: 7,00

A hosszú búcsú

Higashi Shouhei középiskolai és könyvtárigazgató úr volt, a kandzsik nagy tudója, két leány büszke apja. Szigorú, merev, és nagyon megválogatja, hogy mikor szólal meg. De hetvenes éveire demenciát állapítanak meg nála.

E kórság során az ember fokozatosan veszti el az emlékeit és azt is, hogy egy-egy szituációban mit kell tennie (értsd: ha éhes vagyok, akkor enni kell). A családtagoknak el kell fogadniuk, hogy az addig ismert személy szép lassan meghal – előbb szellemileg, majd fizikálisan is. A betegséget nem lehet legyőzni, legfeljebb lassítani. Ezt a Higashi család is csak fokozatosan érti meg és fogadja el.

Feleségének, Youkónak szembe kell néznie azzal, hogy egykori párja teljesen elveszíti önmagát. Kegyetlen látni, ahogyan Shouhei egy vonatút során elmondja párjának: elérkezett az idő, hogy bemutassa a szüleinek – miközben már évtizedek óta házasok. Vagy éppen Youko töretlen optimizmusát, hogy az 1964-es tokiói olimpia után a 2020-as játékokra is menjenek majd ki együtt.

Legkisebb lánya, Fumi nehéz terheket cipel a vállán. Nem lett tanár, ahogyan az apja kívánta, hanem szakács, és még csak be sem futott. A szerelmi élete pedig katasztrófa. Apja egyik utolsó tiszta pillanatában még kifejezi, hogy büszke arra a hivatásra, amit a lánya választott. Szívfájdalmára pedig egy zagyva szót mond, de a hangsúly és gesztus, amellyel kimondja, Fumi értésére adja, mire célzott apja.

Nagyobbik lánya, Mari Kaliforniában él tengerbiológus férjével és fiukkal. Mari egyfajta tükörképe apjának. Idegen helyen él, ahol nem beszéli jól a nyelvet, és a kultúrával sincsen kibékülve. Nehezen megy neki a beilleszkedés, pedig

környezete támogató vele szemben. A film fejezetei mindig azzal kezdődnek, hogy Mari rossz hírt kap otthonról, és el kell utaznia Japánba. Így egyfajta negatív szerepet tölt be a moziban.

A két lány érdekes képet nyújt. Mari, a férjezett édesanya sokkal gyerekesebben viselkedik olykor, mint húga, Fumi, akit nem kötnek ilyen kötelékek az életben, és szabadabban élheti életét, mégis ő a felnőttebb.

A történet eredetijét Nakajima Kyouko írta. Eredetileg három nővér szerepelt benne, és tíz évig tartott a cselekmény. Ezt a rendező, Nakano Ryouta hét évre módosította, és csupán két lány szerepét hagyta meg, de mindez az írónő jóváhagyásával történt.

Demenciában pár éven belül közel hétmillió ember fog szenvedni Japánban, és ehhez még hozzá kell képzelni a rokonokat/barátokat is, akiket mindez érinthet. A film jó alkalom arra, hogy emlékezzünk rá: a demenciában szenvedők akkor is élnek, ha már nincsenek emlékeik.

Verdikt: 7,65

w

live action

XO, KITTY

az első amerikai K-drama

Írta: Balu

Amikor megnéztem az új netflixes sorozat trailerét, egyből felkeltette az érdeklődésem, hiszen egy félig amerikai, félig koreai cast Dél-Koreában forgat sorozatot. Ráadásul egy olyan könnyed romcomnak tűnt, amit általában szívesen nézek. És nagyrészt így is lett, habár megvannak a hibái is.

A sztori

Talán sokaknak ismerős lehet a *To All the Boys I've Loved Before* (*A fiúknak, akiket valaha szerettem*) film, illetve most már filmtrilógia Lara Jeannel a főszerepben, ami teljes egészében Amerikában játszódik. Az új sorozat tulajdonképpen egy spin-offnak is mondható, hiszen Lara Jean húga, Kitty a főszereplője. Ebből azt gondolhatnánk, hogy csak úgy érdemes megnézni, ha ismerjük az előzményeket, de én vagyok az élő példa, hogy anélkül is lehet boldogulni. Igaz mondjuk, hogy megpróbáltam megnézni a filmeket, mert nem hallgattam azokra, akik figyelmeztettek, hogy borzalmasak (és szörnyen klisések). Az első film feléig jutottam, és szerintem megerősíthetem ezt a véleményt, így nem is ajánlom őket az XO, Kittyvel ellentétben.

Szóval Kitty egy korábbi filmben összejött egy dél-koreai sráccal, Dae-vel, akivel most távkapcsolatuk van. Kitty lehetőséget kap egy ösztöndíjas külföldi tanulásra a KISS-ben. (Korean Independent School of Seoul, egy fiktív középiskola, de jó eséllyel a KIS, a Korean International School ihlette a nevét – azonban nincs közük egymáshoz.) Ráadásul egészen véletlen ide jár Dae is. És egészen véletlen ide járt néhány évtizeddel ezelőtt az anyukája, akit Kitty nem igazán ismert, mivel nagyon hamar elhunyt. Így egy fantasztikus lehetőség neki megismerni az édesanyját: a padláson talált régi fotóalbummal megy Dél-Koreába, és ennek hála megtalálja például az anyukája kedvenc fáját az udvaron.

A bonyodalmak akkor kezdődnek, amikor megérkezik Szöulba. Nemcsak azért, mert lekési a taxiját és eltéved, hanem mert Dae-nek nem szólt az egészről, mert meg akarta lepni. Spoiler: rossz ötlet volt. Dae ugyanis egy másik kapcsolatban is van egyszerre, igaz, hogy az csak tettetett, mert Yurinak, a lánynak van szüksége rá a családja miatt. Ezzel próbálja elrejteni a valódi kapcsolatát egy másik lánnyal, amit a szülei nem fogadnának el, de késő, hiszen Yuri anyukája elintézi, hogy a szerelme Angliában folytassa a tanulmányait. Így Kitty tehát kiakad, Dae pedig próbálja elmagyarázni neki, hogy mi van, de igazából mégsem próbálja, legalábbis vagy 3 rész alatt nem sikerül neki, aztán Yuri meg is tiltja a magyarázkodást. Az is megnehezíti az életüket, hogy Kitty valamilyen adminisztrációs hiba folytán a fiúkkal kerül egy szobába a kollégiumban.

A csalódások miatt Kitty haza akar menni, de aztán végül marad, hogy jobban megismerje a helyet, ahova az édesanyja járt régen. Ez pedig egy nyomozásba torkollik, ugyanis lehet, hogy van egy eltitkolt testvére.

Amerikai dráma koreai köntösben

Tényleg egy tinidrámáról van szó, ami Dél-Koreában játszódik. Van komplex szerelmi sokszög, sok dráma és tipikus klisék. De ennek ellenére egészen szórakoztató és pozitívumokat is fel lehet sorolni a sorozat mellett. Eleinte nagyon egyértelműen megjósolhatónak tűnt a cselekmény, aztán jött a váratlan fordulat. Szerintem nem sokan tudnák megtippelni, hogy Kitty kivel jön össze a végén, és nekem ez a kiszámíthatatlanság tetszett benne. Illetve az is, hogy nem első látásra szerelem volt benne, hanem lassan alakultak az érzelmek, és a szereplők maguk sem számítottak rájuk.

A koncepció elég egyedi, valahogy a két kultúrát próbálja vegyíteni a sorozat több-kevesebb sikerrel. Kimondottan tetszett, hogy sokat váltogattak az angol és a koreai között, több helyen ennek jelentősége is volt (például hogy Kitty, aki nem beszél koreaiul, ne értse, hogy mit beszélnek a szereplők egymás között, vagy egy hangnembeli, attitűdbeli változást jelenített meg az, hogy a párbeszéd közepén nyelvet váltottak).

Ugyanakkor nem teljesen jött össze minden koreaiul, például kitalálták az alkotók, hogy Kitty Song Covey azért megy a fiúk szobájába, mert a Song egy koreai fiúnév, csakhogy nem az, hanem vezetéknév.

Illetve amerikai drámához hűen van meleg mellékszereplő (ugyanaz a színész játssza, aki a Love, Victorban Rahimot), illetve egyéb queer tartalom és komplikációk.

Koreaboo bait és a sorozat kritikái

A sorozat próbál kedvezni a koreai kultúráért rajongó fanoknak (az nem számít, hogy csak nagyon apró elemek jelennek meg a kultúrából). Hiszen ki ne örülne, ha több helyes koreai srác venné körül? Ehhez még jönnek a K-pop-számok, amiket szintén előszeretettel használt az XO, Kitty. Hogy csak néhány dalt említsek: Blackpink – Pink Venom; Stray Kids – Maniac; TWICE – I Can't Stop Me. Lehet, hogy valakinek ez pozitívum, de szerintem egyáltalán nem alkalmasak ezek a számok arra, hogy aláfestésként szolgáljanak, és néha teljesen random tűntek fel indokolatlanul. Az egyik részben egymás után beraktak egy 4 számból álló playlistet, a következőben pedig mintha elfelejtették volna, hogy lehetne K-popot tenni bele, még csak konzisztens sem volt.

A párkapcsolatok egyértelműen az amerikaira hajaznak, Dél-Koreában egyáltalán nem elfogadott a folyosón vagy a könyvtárban smárolni. Arról nem is beszélve, hogy eleve nem lenne idejük nagyon a párkapcsolatra, mivel egy átlagos koreai diáknak minimum 12 órát kéne naponta tanulnia. A titkos buli, amire alkoholt is vittek be, a lehető legamerikaibb dolog, amit ki tudtak találni. Meg a koreai szülő-gyerek kapcsolat sem igazán realisztikus: Yuri anyukája ugyanis nem tagadja ki a családból Yurit, hanem ugyanúgy szereti, és még azt is mondja, hogy büszke rá. Nem túl valószerű. Az öltözködés is inkább az amerikai sztenderdnek felel meg, az asztalra felállva szónoklós jelenetet pedig nem kommentálnám.

De pozitívum például, hogy teljesen természetes jelenségként mutatja be a sorozat egy srác arcápolási és sminkelési rutinját, ami viszont része a koreai kultúrának, ahogy például az is egy abszolút hétköznapi jelenet, hogy az utcán senki nem ad útbaigazítást az eltévedt Kittynek.

Összességében tehát érdemes fenntartásokkal kezelni a sorozatot, mivel ahogy a koreai kultúrát és a koreai középiskolai életet szeretné megjeleníteni, az nem igazán felel meg a valóságnak. De mindezek ellenére nekem tetszett az XO, Kitty, abszolút megnéznék egy második évadot (ami elvileg lesz is valamikor), és ajánlani is tudom azoknak, akik egy koreai elemekkel tarkított tinidrámára vágynak, hiszen szórakoztató és egész humoros – néhol már önmagát parodizálja. Meg akár azzal is el lehet lenni, hogy minél kevesebb idő alatt megpróbáljuk kitalálni, melyik K-popszám szól éppen a háttérben.

Cím: XO, Kitty
Műfaj: vígjáték, dráma, romantika
Év: 2023
Hossz: 10x30 perc

Kritikák forrásai:
cikk
videó

IMDb

live action

ONMYOUJI

Írta: Yuuko

Elsősorban két filmet szeretnék nektek ajánlani, melyek fent vannak Netflixen, de ezt inkább könnyítésként mondom, biztosan máshol is meg lehet őket nézni. A történetek teljes megértéséhez viszont először nem árt (bár nem feltétlenül szükséges) megismerkedni Abe no Seimei életével. És az sem hátrány, ha tudunk valamennyit Minamoto no Hiromasáról is.

Abe no Seimei

Néhányatoknak talán ismerős a neve, hiszen Japán egyik legnépszerűbb popkulturális karakteréről van szó. Abe no Seimei egy onmyouji volt, vagyis magyarul ördögűző. De most nem olyan szentelt vízzel és keresztekkel hadonászó fickót kell magunk elé képzelni – főleg, mert Japánba az első keresztény szerzetesek 1543-ban érkeztek (akit érdekel ez a téma, ajánlom Iskariotes cikkét a *38. számban*), míg Abe no Seimei valószínűsíthetően 921 és 1005 között élt. Tehát még hírből sem hallottak ekkor a kereszténységről.

Abe no Seimei egy, a Heian-korban élő onmyouji volt. Ez a kozmológia japán ága volt, mely elsősorban a csillagászatot és az okkultizmust ötvözte. Lényegében egyszerre volt asztrológus, jós, természettudós, ördögűző, tanácsadó és még egy csomó minden. A Heian-korban élők úgy gondolták, hogy az onmyoujik képesek a csillagokból kiolvasni a jövőt, valamint a szellemi erejük segítségével irányítani tudják a youkaiokat és a szellemeket. Eredetileg az ősi Kínából indult el ez az

irányzat, és a taoizmus volt rá a legnagyobb hatással, de később a sintó és a buddhizmus befolyása vált meghatározóvá.

Abe no Seimei mind a kormánynak, mind pedig a császárnak adott tanácsokat, illetve imádkozott is értük. Rendkívül hosszú és egészséges életet élt, ami nagyban hozzájárult ahhoz a mítoszhoz, miszerint az anyja valójában egy kitsune (rókadémon) volt. Életét sokan dokumentálták, nem is tudtak megegyezni a pontos származásában. Halála után szentélyt emeltek neki és számtalan mítosz kapott szárnyra: népszerűségét tekintve viszonyítási alapnak gondolhatunk akár Merlinre is.

Referenciák

Japánban például a pentagramot Seimei pecsétjeként ismerik, valamint 1976-ban még egy aszteroidát is elneveztek róla. Hanyu Yuzuru kétszeres japán olimpiai bajnok műkorcsolyázó egyik szabadprogramját Abe no Seimei inspirálta öltözködés, mozdulatok, illetve zene tekintetében is. Egész pontosan a 2001-es és a 2003-mas Onmyouji filmek zenéjét használta fel hozzá. Még az Abe no Seimeit alakító Nomura Mansaijal is leszervezett egy találkozót a minél nagyobb hitelesség érdekében. A 2015-16-os szezonban ezzel a programmal két egymás utáni világrekordot állított fel az NKH Trophy és a Grand Pix döntőjében is. És szintén ez segítette hozzá a második olimpiai aranyához 2018-ban. (Egyébként ezt a két filmet is tudom ajánlani. De mivel elég nehezen megtalálhatóak, és akkor is csak angol felirattal, így végül kimaradtak a részletes bemutatásból. Aki viszont szereti a kétezres évek eleji filmeket, a japán folklórt és a történelmi elemeket, azoknak tudom ajánlani! A zenéje pedig tényleg fantasztikus.)

Számos történet szól mágikus harcáról vetélytársával, Douman Ashiyával, aki Seimei pozícióját akarta megszerezni. Az ő rivalizálásuk megjelenik a ***Gintama*** egyik történetszálában is (mondjuk abban mi nem). Bár a kiparodizálásuk talán pontosabb lenne, tekintve, hogy az egyiket Ketsuno Seimeinek, a másikat pedig Shirino Doumannak nevezik benne.

De ettől eltekintve számos más történetbe is belefűzték, még a ***Heike Monogatari***ban is megjelenik. De sok animében is „kölcsönvették” az alakját. Elég csak a ***Twin Star Exorcis***ra vagy a ***Nurarihyon no Magó***ra gondolni. De talán még ismertebb a ***Drifters*** című anime, melyben szintén feltűnik.

Személyes kedvenc Seimei-feldolgozásom a ***Mononoke*** című animében van, amiről már írtam nektek (*AniMagazin 64.*). Ott ugyan nem erősítették meg hivatalosan, de maga a karakter kinézete (rókára emlékeztető rajzolás), viselkedése és szerepköre elég egyértelművé teszi, hogy honnan inspirálódtak a készítők.

Minamoto no Hiromasa

Abe no Seimei nevével már a cikk megírása előtt találkoztam, volt valamennyi alapismeretem róla, de Hiromasáról szinte semmit sem tudtam. Ő szintén a Heian-korszakban élt, egészen pontosan 918-tól 980-ig, vagyis 3 év korkülönbség volt köztük. Ahogy a neve is mutatja, nemesi származású, egész pontosan Katsuakira herceg legidősebb fia volt. A neve adott név: vezetéknevét azután kapta, hogy kizárták az utódlásból. A keresztneve pedig Hiromasa lett, mivel a legmagasabb rang, amit elért, az a Császárnő Palotájának ideiglenes harmadrangú mestere volt, így Hakuga no Sanninnak is nevezték, aminek a japán olvasata Hiromasa és harmadik rang.

Tehetséges gagaku zenész volt, ami a hagyományos ősi udvari zenét jelentette: játszott furulyán, kotón, biwán és hichirikin is, melyek mind tradicionális hangszerek (animék, amikben szintén megjelennek ezek a hangszerek: ***Kono Oto Tomare*** és Heike Monogatari), valamint énekelni is tanult. Mindenesetre bár Hiromasa és Seimei egy korban és vélhetően egy helyen – császári udvar – tartózkodtak gyakran, de nincsenek hivatalos feljegyzések arról, hogy valaha jelentős interakcióba léptek volna egymással. De hát mire is való az írói képzelet?

Onmyouji

Az onmyouji ugye ördögűzőnek van fordítva, de szó szerinti jelentése „azok, akik a yint és a yangot tanulmányozzák”. Míg magát a tevékenységet onmyodónak nevezik, ami a „yin és yang ösvényét” jelenti. Két filmet fogok bemutatni nektek, melyeket egy-egy Onmyouji című médium inspirált és Abe no Seimei életét követik nyomon. Az egyik film egy videójátékon, a második pedig Yumemakura Baku által 1988-tól írt novellák és regények sorozatán alapul. De igazából a videójáték (és a fentebb említett 2001-es és 2003-mas film is) ezeken a történeteken alapul… Mind A jin-jang mester és A Yin és Yang mestere főszereplője Abe no Seimei, de mivel kínai adaptációkról van szó, így a kínai átiratot használják, ami a Qing-ming. Mindkettőben fontos szerepet tölt még be Minamoto no Hiromasa is (bár ez filmenként eltér, hogy mennyire), vagyis Boya.

A jin-jang mester (2021)

A Jin-Jang Hivatal feladata az onmyojik kiképzése a démonok elfogására. Bár régen az emberek és a démonok képesek voltak egymás mellett élni, minden megváltozott, amikor a kilencfejű kígyó, Xiangliu a démonok császárává nyilvánította magát, és erejével utasította a démonokat, hogy támadják meg az embereket. Az onmyojik végül képesek voltak legyőzni őt, viszont a két világ teljesen különvált egymástól. Ha egy démon mégis átment az emberek világába, ellenségként kezelték, és a Szörnyzárkába vetették.

Főszereplőnk, vagyis Qingming is egy fiatal tanítvány a hivatalnál. Azonban egy nap kénytelen onnan elmenekülni, mert őt gyanúsították meg egy idősebb tanítvány meggyilkolásával. Qingming hiába mondta, hogy a Szörnyzárkából kitört démon ölte meg a másikat, és próbálta ellopni a hatalmas erővel bíró Pikkelykövet, féldémon származása miatt senki sem hitt neki.

Ezután eltelik pár év, mire újra találkozunk Qingminggel. A főváros őrei adót visznek egy erdőn át, amikor egy démon megtámadja őket. A vezetőjük harcba száll vele, de nehéz dolga van. Végül főszereplőnk segít elkergetni a támadót, de cserébe pár apróságot (csak néhány aranyserleg meg ilyesmi) szeretne magának. Az őrök vezetőjének azonban nincsen túl jó humorérzéke, így akár erőszakkal is meg akarja akadályozni, hogy lopjon magának az adóból. Bár talán jobban járt volna, ha enged neki, mert így néhány serleg helyett szinte mindent elvisznek Qingming démoni segítői.

Mint kiderül, Qingming a menekülése után az emberek helyett inkább a démonok társaságát kereste. Udvarházában védelembe vette az alacsonyabb szintű, gyengébb démonokat, akiknek egyedül nem lenne esélye a túlélésre. De a békés életnek hamarosan vége szakad: valaki ismét megtámadta a Jin-Jang Hivatalt és immár tényleg ellopta a Pikkelykövet, ami néhány véletlen folytán Qingming egyik démonjához kerül. Így mind a támadó, mind pedig a hivatal főszereplőnkre pályázik. Hasonlóképpen az őrök vezetőjéhez, vagyis Boyához, akit az adó elvesztése miatt felfüggesztettek és ezért Qingminget hibáztatja.

A Yin és Yang mestere: Álom az öröklétről (2020)

A történet kezdete előtt háromszáz évvel mind a négy régió összefogott, hogy legyőzze a Gonosz Kígyót. Mivel azonban a kígyó teste halhatatlan, ezért négy szobor megalkotásával a fővárosban elzárták. Egész pontosan valaki a saját testébe zárta be. Időről időre azonban a kígyó árnyéka kiszabadult. Ez történt Qingming idejében is. Először a mestere észlelte az árnyékot, azonban hiába szállt szembe vele, halálos sebet kapott. Így Qingmingre hárult a feladat, hogy mestere helyett ő utazzon a fővárosba, hogy a másik három régió legerősebb mestereivel együtt újra elzárják a kígyót.

A gyászoló Qingming elindult a főváros felé, ahol gyönyörű fuvolaszót hall. Kíváncsi volt a zenész kilétére és gyorsan meg is találta őt – azonban a találkozásuk nem alakult úgy, ahogy várta. A Boya névre hallgató zenész ugyanis egy másodperc alatt cseréli hangszerét újra és nyilakra, hogy rátámadhasson egy démonra, amit Qingming megakadályozott. Ebből már kikövetkeztethető, hogy nem éppen a legjobb viszonyban válnak el egymástól, de nemsokára újra találkoznak egymással. Mégpedig a palotában, mivel mindkettőjüket kiválasztották a kígyót visszazáró rituálében való részvételre.

„...a kígyó teste halhatatlan, ezért négy szobor megalkotásával a fővárosban elzárták.”

Bár Boya egyértelműen nem kedvelte meg főszereplőnket, a kötelességtudata erős, tehát elvileg gond nélkül tudnának együttműködni a rituálé befejeztéig, aztán pedig útjaik végérvényesen elválnak egymástól. Azonban az egyik mester halála és a hercegnőt övező pletykák mindent megváltoztatnak, főleg amikor valaki megpróbálja ezt az egészet Qingmingre kenni.

Megvalósítás

Mindkettő esetében igazából egész jó a CGI, de szerintem a Yin és Yang mesterében (továbbiakban Y & Y) klasszisokkal jobb. A jin-jang mester (továbbiakban J & J) esetében sem csúnya vagy amatőr, de a Y & Y látványvilágára tényleg a gyönyörű szót használnám.

A ruhák minőséginek tűnnek, hölgyek esetében fantasztikusak az ékszerekkel együtt, a hosszú hajak nem tűnnek parókának, a harcjelenetek nagyon látványosak és maga a kígyó is kígyónak néz ki és nem úgy, mint egy nagy slag (khm… igen, rád nézek, Fights Break Sphere). A J & J lényein valahogy jobban látszott, hogy CGI a dolog, de ott sem volt zavaró, a harcjelenetek szintén jól néztek ki benne, és néhány főboss egész menőn festett.

A történetek – bár az alapjuk azonos – mégis nagyon különbözőek. Az egyik megnézése nem jelenti azt, hogy a másik fontos jeleneteivel már tisztában vagyunk. Igazából az egyetlen, ami azonos bennük, az a két főszereplő személyisége és a főgonosz alakja. Qingming a nyugodt és megfontolt onmyoji, aki inkább az észérvekre hallgat, és hajlamos a démonokat előnyben részesíteni az emberekkel szemben (akik inkább csak bántották őt). Mindkét film foglalkozik a (róka)démoni származásával is. Az egyikben igaznak tekintik a dolgot, a másikban viszont csak pletykának. Míg Qingminggel szemben Boya sokkal forrófejűbb és az érzelmei alapján cselekszik, emiatt viszont gyakran elhamarkodottan ítélkezik. Ki nem állhatja a démonokat és teljesen az emberek érdekeit nézi a kapcsolatuk kezdetén. A főgonosz pedig elvileg mindkettőben egy kígyó, de a megjelenése teljesen eltér a filmekben.

Én mindkettő filmet nagyon szerettem, de más-más dolgok miatt. A J & J alapvetően humoros hangvételű történet, nem veszi annyira komolyan a dolgokat az idő nagy részében, de azért nem mentes a drámaibb részektől sem. Míg a Y & Y hangulata valahogy elegánsabb, a karakterek sokat beszélnek benne egymással. Alapból a japán, koreai és kínai nyelv közül a kínai hangzik a legfurcsábban számomra, de ebben a filmben imádtam hallgatni a szereplők hangját és kiejtését. (Persze harcjelenetekben azért itt sincs hiány, sőt...)

Összességében talán a Y & Y közelebb áll hozzám a hangulata miatt, de nem bántam meg, hogy a másikat is megnéztem. Az egyik humorosabb, a másik elegánsabb, az egyik pörgősebb, a másik lassabb – így minden esély megvan arra, hogy az egyikben valaki megtalálja az általa kedvelt tulajdonságokat. Szerintem mindkettőnek megéri adni egy esélyt azoknak, akik szeretik a fantasy filmeket.

Cím: The Yin Yang Master
Magyar cím: A jin-jang mester
Év: 2021
Hossz: 113 perc
Értékelés: MDL: 7,9

Cím: The Yin-Yang Master: Dream of Eternity
Magyar cím: A Yin és Yang mestere: Álom az öröklétről
Év: 2020
Hossz: 132 perc
Értékelés: MDL: 8,5

live action

CAFÉ MINAMDANG

Írta: Yuuko

Amikor megláttam a Café Minamdang címet a 2022. júniusában érkező sorozatok listáján, rögtön felkeltette az érdeklődésemet. A rövid szinopszis pedig meg is erősített abban, hogy ez egy nekem való sorozat lesz. Igaz, hogy először azt hittem, tényleg szó szerint kell venni a főszereplő sámán mivoltát (én pedig imádom a természetfeletti nyomozós történeteket), de végül is nem baj, hogy épp ennek az ellenkezőjéről volt itt szó.

Történet

Nam Han Joont egykor egy fényes jövő előtt álló profilozónak tartották, aki kivételes memóriája és kreatív gondolkodása segítségével olyan összefüggéseket talált különböző események között, amire mások sosem gondoltak volna. De egy nap karrierje derékba tört, amikor egy ügy közben legjobb barátját – aki egyben ügyész volt – meggyilkolták, Han Joont pedig adatok kiszivárogtatásával vádolták. 3 évre rács mögé is került, de szabadulása után ugyanott folytatta, ahol abbahagyta. Mármint az ügyet.

Mivel esélytelen volt visszatérni előző munkahelyére, Han Joon a saját lábára állt, és megnyitotta a Minamdang nevű kávéházat (a későbbiekben a név oka is ki fog derülni), ahol minden munkanap hosszú sorok várakoznak arra, hogy megcsodálják főszereplőnk személyre szabott olasz öltönybe burkolt alakját. Meg a cuki baristát. De a kávézó csak a látszat: az alagsorban ugyanis

„...azt hittem, tényleg szó szerint kell venni a főszereplő sámán mivoltát...”

látványos kivetítő előtt álló trónuson várja az elé járuló okkulthívő szerencsétleneket. (Elvégre valamiből meg kell venni a méregdrága öltözeteket.) Profilozóból sámánná válni elég hirtelen döntésnek tűnik, azonban remek megfigyelőképessége és rábeszélőkészsége igencsak jól jön, amikor megpróbálja elhitetni a „közönséggel”, hogy a szellemek súgták meg neki a bizalmas információjukat. Pedig csak Han Joon húga volt az, aki egy tehetséges hacker… Miközben megkopasztja a hiszékeny és általában dúsgazdag ügyfeleket, a háttérben tovább folytatja nyomozását Gopuri után – ezt a nevet adta ugyanis annak a sorozatgyilkosnak, aki annak idején barátját a túlvilágra, őt pedig a rácsok mögé juttatta. Azért Gopuri, mivel ezt a sámánista rituálékhoz használatos kötelet használta a gyilkosságaihoz, amelyek tovább folytatódtak azóta is.

Café Minamdang

Nam Han Joon: A kávéház/sámánista vállalkozás főnöke természetesen Han Joon. Nagyon intelligens, azonban van egy gyerekes oldalai is. Képes teljes átéléssel „sámánista” szövegeket gajdolva körülszökdécselni egy szobában, de amikor egy alagútban sétálva azt hiszik, hogy szellem üldözi őket, akkor rögtön a barátja karjaiba ugrik (pedig nem is hisz a szellemekben). Lételeme a divatos öltözködés, és igencsak magabiztos a külsejét illetően. Húgával együtt élnek, de mivel Han Joon tisztaságmániás, Hye Joon pedig ennek az ellentéte, gyakran egymásnak ugranak. Elsőre egy nagyra nőtt divatos gyereknek tűnik, azonban van felelősségérzete, és nagyon elszánt a bosszúját illetően.

Nam Hye Joon: Han Joon húga, aki korábban még legális módon foglalkozott a programozással. Amikor Han Joon elindította a bizniszt, akkor inkább hozzá költözött. Hiába, otthonról sokkal könnyebb dolgozni, és még a papírmunka is kevesebb, ráadásul az igényes megjelenés sem előírás. Hye Joon gyakran kergeti őrületbe a bátyját enyhén szólva is slamposnak nevezhető stílusával. Viszont zseniális hacker, ráadásul nem zavarja, hogy bőven nem legális az ügyködésük, így Han Joon kénytelen elviselni, ha Hye Joon egész héten ugyanabban a melegítőben óhajt dolgozni. Amikor sámánunk „dolgozik”, akkor ő adja neki a kliensek háttérinfóit egy fülesen keresztül.

Emellett nincs túl sok szerencséje a férfiakkal, még akkor sem, ha a randikon már üdén és csinosan szokott megjelenni.

Gong Soo Cheol: Soo Cheol Han Joon jó barátja és vele együtt veszítette el a munkáját a rendőrségnél. Eredetileg ő dolgozott sámánként, amíg Han Joon börtönben volt, de az üzlete a csőd szélére került. Miután Han Joon átvette a munkáját, inkább a „sámán" vakbuzgó követőjének szerepében tetszeleg a kliensek előtt, és igyekszik minden alkalmat megragadni a promotálására. Ő az izomember a csapatban, még ha a természete eléggé szembemegy a klisékkel. A két Nam tesót a családjának tartja, és bármit megtenne értük (még ha az anyjuktól retteg is).

Jo Na Dan: A fiatal srác a negyedik tagja a kávéház személyzetének. Jelen volt Han Joon első ügyénél, és a módszer, amivel a férfi segített egy barátján, teljesen lenyűgözte. Így megkéri Han Joont, hogy vegye fel őt is. Végül aztán Han Joon csak azért egyezik bele, mert Na Dan cuki arca rengeteg vendéget szerez nekik. Emellett a srác még gyakran ölt álruhát, és szivárog be helyekre is infószerzés céljából.

Rendőrség

Han Jae Hee: Ő a női főszereplője a sorozatnak. A sorozat elején új helyre helyezik át, mivel korábbi munkahelyén számos befolyásos fej hullott a porba miatta (bár igazából azért, mert korruptak voltak). A felettesei el akarják tüntetni, míg új kollégái rettegnek tőle a számos „Han, a szellem" mítosz miatt, amit hallottak róla. Jae Hee a meggyilkolt ügyész húga, akinek szintén feltett szándéka megbosszulni a férfi halálát: az egyetlen probléma az, hogy rossz emberen akar bosszút állni. Meggyőződése, hogy Han Joon maga a megtestesült gonosz, ezért hagyja, hogy a nyomozások alatt az érzelmei vezéreljék, ráadásul többször is túllép a hatáskörén, ha Han Joon is az ügye közelébe kerül.

Cha Do Won: Mondhatjuk úgy is, hogy a sorozat elején (nem meglepő módon) ő Jae Hee egyetlen szövetségese. A nő bátyjának halálának helyszínén találkoztak először, és utána is kapcsolatban maradtak. Nagyszájú ügyésznek szokták nevezni, mert ha egyszer beszélni kezd, akkor lehetetlen megállítani. Sokan csak azért vallják be a tettüket, hogy többé ne kelljen őt hallgatni. A későbbiekben sok minden kiderül a családi hátteréről.

Színészek & vélemény

Az első két rész egyfajta bevezetőnek tekinthető, ahol megismerjük a főbb karaktereket és a munkamódszereiket. Han Joon és Jae Hee módszerei nagyon különböznek egymástól. Han Joon sokkal spontánabb, szemtelenebb és több információhoz fér hozzá, mint a rendőrség (bár azok nagy része nem állna meg bizonyítékként a bíróságon). Míg Jae Hee a sorozat elején sokkal merevebb (kivéve ha épp Han Joon házába tör be), és elítéli a férfi furcsa módszereit (pedig ő nyugodtan leüti vagy megrúgja a férfit).

A kapcsolatukon ráadásul nem segít, hogy Jae Hee sokáig Han Joont hibáztatja az ügyész haláláért. Sajnos a női főszereplő az első 9 rész alatt borzasztóan idegesített a szűklátókörű viselkedésével. Nyilván nézőként tudtam, hogy Han Joon totál ártatlan, de nehéz volt úgy szimpatizálni Jae Hee karakterével, hogy tudtam, ha csak fél percre félretenné az előítéleteit, akkor neki is leesne a dolog… Utána sokkal kedvelhetőbb karakter lett, de már nem tudtam teljesen megkedvelni.

Viszont őt leszámítva nagyon élveztem a sorozatot. A Minamdang stábja valami imádnivaló volt, számos humoros jelenetet szültek az interakcióik. Soo Cheol tipikus verőlegénynek nézett ki, de több volt annál. Igaz barátok Han Joonnal: mindenben együtt vannak benne nyakig, de ha Han Joon mamája kerül a képbe, habozás nélkül lökik egymást a busz alá. És persze Hye Joon is egy „üde” színfoltja volt a sorozatnak és jól szórakoztam a félresikerült randijain.

Seo In Guk tökéletes volt Han Joon szerepére. Nem ez volt az első sorozat, amit láttam tőle, de itt került be a kedvenc koreai színészeim közé. Imádtam nézni, amit sámánként leművelt: borzasztóan vicces volt látni, hogyan ver át mindenkit a képességei és persze a fülesébe érkező információk segítségével. A Jae Hee-t játszó Oh Yeon Seo-t viszont eddig nem láttam egy sorozatban sem. Jae Hee személyiségét őszintén szólva ki nem állhattam, de arról mondjuk a forgatókönyv tehet, nem a színésznő. Viszont a történet szerint Han Joon minimum 10 évvel idősebb, mint Jae Hee, ez azonban a sorozatban pont fordítva tűnt reálisnak. A valóságban a színészek nagyjából egyidősek egyébként, így lehet, egy tényleg fiatalabb színésznővel hihetőbbnek tűnt volna a dolog.

Összességében én élveztem ezt a sorozatot. Nagyon sokat nevettem rajta, ami nem véletlen, hiszen maga a sorozat is krimi-vígjáték igazából, de amolyan koreai módra. A humoros jelenetek nem állnak a kegyetlen gyilkosságok útjába, sem fordítva. Kicsit a Vincenzóra emlékeztetett a humora a sorozatnak. A történet is végig érdekes maradt, minden részben közelebb jutottunk a gyilkoshoz egy-egy újabb információval. Ha Jae Hee nem lett volna az elején olyan idegesítő, akkor most új kedvencet avattam volna, de így is egy jó sorozat.

Cím: Café Minamdang
Év: 2022
Hossz: 18 x 63 perc
Elérhető: KBS2, Netflix
Értékelés: MDL: 8,1

live action

LONELY CONNECTIONS

Írta: supermario4ever

Habár vannak filmek, sorozatok, melyek a párkapcsolat árnyoldalát is igyekeznek bemutatni, alapvetően még mindig az jellemző, hogy a romantikus művek a szerelmet végső boldogságként mutatják be. De hogy egy sorozat kifejezetten a depressziós oldaláról mutassa be a párkapcsolatot… Nos, Joselito Altarejos erre vállalkozott a Lonely Connections-szel.

Találkozunk, megismerkedünk, egymásba szeretünk, csókolózunk, átöleljük egymást, szexelünk… de vajon tényleg együtt vagyunk? Teszi fel a kérdést a mini-sorozat. Nincs konkrét történet: több meleg pár kapcsolata által betekintést nyerhetünk, milyen is az, amikor kapcsolatban vagyunk ugyan, de legbelül mar minket a magány. A sorozat ezt az érzést mutatja be absztrakt és direkt módon. A jelenetek többségében éjszaka játszódnak, ezzel is erősítve az atmoszférát, de nappal is szerényre vették a fényeket, a jelenetek egy része félhomályban játszódik.

A sorozat 6 rövid epizódból áll, lényegében egyben, egy egész estés filmként meg lehet nézni. A történet Fülöp-Szigetek legelső színésznőjének, Honorata de la Ramának bemutatásával indít, hogy a munkássága mekkora hatással volt nemcsak a Filippínó kultúrára, de a társadalomra is. A sorozat szereplőit ugyanis többek között az köti össze, hogy rajonganak a színésznőért, aki énekelt is. Egyes jelenetekben hanglemezen hallgatják a színésznő dalait, adott esetben együtt táncolnak rá. Ahogy a GameBoys esetében, itt is kiváló munkát végeztek a színészek, a végsőkig hitelesen játsszák el az egyes jeleneteket. Hihetetlen, mennyire át lehet érezni, hogy a felek ugyan együtt vannak, de nem figyelnek egymásra. Amikor pedig szexre kerül a sor (mert a pornó határait át nem lépve, vannak szexjelenetek is), akkor sem a boldogság érzékelhető, hanem hogy kétségbeesetten kapaszkodnak egymásba. Láthatunk példákat online szexre, szextingre is.

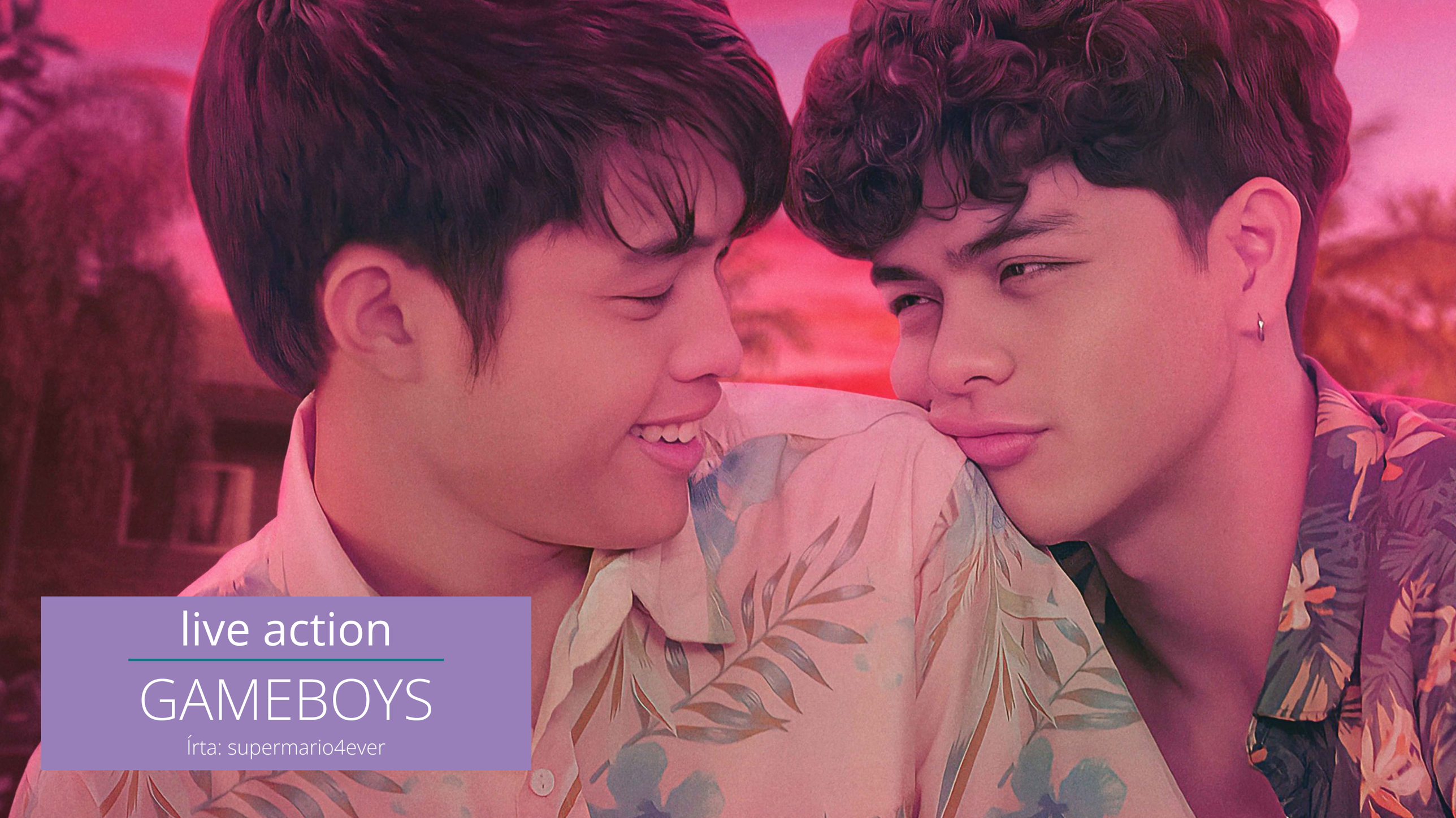
A sorozat tehát olyan meleg srácokat mutat be, akik rettegnek az egyedülléttől, ezért inkább együtt vannak valakivel, és bíznak abban, hogy majd a másik megváltja őket. De pont emiatt nem kapcsolódnak egymáshoz, mert annyira kétségbeesetten keresik saját magukban azt a boldogságot, amit a másiktól remélnek, hogy nem marad energiájuk a másikra. Ezért ezeknek a beszélgetéseknek alkalmanként sírás a vége. Sokatmondó, hogy a felszínes beszélgetések halkabbak, majd amikor a lényegre térnek, azok sokkal hangosabbak. Érdekes hallgatni a rádióban, amikor egy filozófust idéznek a szerelemről és a szexről. Sok a belső monológ is az egyes jelenetekben.

A sorozatban semmi fujoshi elem nincs, csakis férfiak dolgoztak rajta (egyáltalán nincs női szereplő), a Lonely Connections kifejezetten meleg sorozat. Nem az a célja, hogy aranyos fiúkat lássunk, amint esetlenül egymásra találnak, ezen aztán fangirlök sikoltozzanak, hanem hogy a párkapcsolatokat igazán mélyen mutassa be, annak minden tragédiájával együtt. A sorozat egyedüli aranyos eleme a főszereplő macskái, és ahogy gondoskodik róluk. Ezt leszámítva a jelenetek nemcsak depresszívek, de a zene is rendkívül nyomasztó. Jó eséllyel ezért is van alacsony átlagértékelése a My Drama List-en. De ez senkit ne tántorítson el attól, hogy megnézze a sorozatot, ha kíváncsi a homoszexualitás vagy egyáltalán a párkapcsolatok sötét oldalára. Hiszen hetero kapcsolatok között is van nem is kevés, ahol ugyanúgy nem kapcsolódnak egymáshoz a felek. De akár azt is átgondolhatjuk, hogy hány olyan barátunk van, akihez ténylegesen barátként kötődünk. Így már nem is annyira nehéz kapcsolódni a sorozathoz. Ráadásul olyan színészek szerepelnek benne, akik több meleg sorozatban is játszottak korábban, ez is hozzájárul ahhoz, hogy itt is kiválóan játsszák el a szerepüket. De a rendező is több meleg sorozatot dirigált, látszik, hogy jelen esetben is nagyon komolyan vette a munkáját. A sorozat a valóságnak egy olyan sötét oldalát mutatja be, mely sokunkat érint szexuális orientációtól függetlenül, ráadásul nyomasztó módon. Ha nem félünk tükörbe nézni, akkor bátran ajánlom a sorozatot megtekintésre. A legvégén egy tanács is elhangzik, mely útmutatóul is szolgálhat.

Ország: Fülöp-szigetek
Hossz: 6x15perc
Év: 2023
Műfaj: BL, dráma, romantika

MDL IMDb

supermario4ever blogja

live action

GAMEBOYS

Írta: supermario4ever

A 2020-as koronavírus világjárvány miatti lezárások komoly hatással voltak az emberi kapcsolatokra. Egymástól távol élő családtagok, rokonok nem találkozhattak személyesen, és hiányolták egymást – vagy ott volt a másik véglet, hogy az összezárt házaspárok egy idő után besokalltak egymástól. De mi a helyzet akkor, ha a lezárások alatt alakul ki párkapcsolat?

Cairo Lazaro streamerként szerzett országos ismertséget. Sokan követik a játékát, lehet hozzá csatlakozni, illetve kommentelni. Egyik követője, Gavreel Alarcon nem csupán a rajongója. És mivel meglehetősen asszertív személyiség, egyből felveszi a fiúval a kapcsolatot a közösségi oldalakon, ráadásul nemcsak ismerősnek jelöli, és üzenetet küld neki, hanem egyből videohívást kezdeményez. Szerelmével online üldözi Cairót. Bár Cairo országosan ismert, privátban kifejezetten visszafogott, érzékeny srác. Nehezen viseli, hogy egy idegen csak úgy letámadja. Gavreel viszont egyáltalán nem jön zavarba: egyből „Baby”-nek szólítja a fiút, és jókat mosolyog a streamer esetlen viselkedésén. Szándékosan provokálja azzal, hogy leveszi a pólóját, illetve sajnáltatja magát. Bár látható, hogy Cairónak tetszik a srác, ennek ellenére nem adja magát könnyen. Párbajra hívja ki a hősszerelmest: ha az nyer, online randevúzik vele, ha viszont veszít, akkor örökre békén kell hagynia őt. Természetesen a sorozat már az első résznél véget ért volna, ha Gav veszített volna.

Így betekintést nyerhetünk egy online randevúba, ami lényegében abból áll, hogy a fiúk a saját konyhájukban esznek, miközben videohívásban beszélgetnek. Ugyanúgy ismerkednek, magukról beszélgetnek, mintha élőben történt volna meg a találkozó.

Alakul is a fiúk kapcsolata, ám alaposan bekavar Gav két korábbi viszonya. Először egy lány, nevezetesen Pearl Gatdura jelenik meg. Kapcsolatuk nagyon rövid ideig tartott, sokkal inkább barátként ideálisak egymásnak. A lány teljesen

véletlenül kerül a képbe, és nem is akarja megzavarni a fiúk kapcsolatának alakulását. Szerencsére gyorsan tisztázódik a félreértés, utána kifejezetten támogatja a fiúkat. Fujoshiként ugrál és sikítozik, amikor a két srác valamilyen módon kifejezi egymásnak a szimpátiáját.

Másodjára egy srác, Terrence Carreon kerül képbe. Ő szándékosan kavar be, de hamar megbánja, amit tett. Igyekszik is tisztára mosni magát, de az ő esete nem egyszerű, mivel a kapcsolata Gavval komolyabb volt.

Élet az online térben

Érdekes módon jelenik meg az online lét a sorozatban. Azt gondolhatnánk, hogy unalmas azt nézni, amint a szereplők a szobájukban ülnek, chatelnek, nézegetik egymás képeit, videóit, videochatelnek. Valóban ugyanúgy használják a különböző (egyébként a valóságban nem létező) közösségi oldalakat, ahogy bárki a valóságban. Ha kíváncsiak valakire, rákeresnek, megnézik Vidgramon (sorozatbéli Instagram) a legutóbb posztolt képeket, videókat, vagy elolvassák, miket írnak magukról a ScreenTime-on (sorozatbéli Facebook). Ugyanúgy kikerülnek az egymondatos utalások a közösségi oldalra, hogy épp mi jár a fejükben, követőiket ugyanúgy tájékoztatják kép és videó formájában a leghétköznapibb tevékenységeikről is, ahogy azt bárki korukbeli megteszi a valóságban. Megmosolyogtató látni, amikor írnak egy chat üzenetet, kommentálják maguknak, törlik, végül egy sokkal egyszerűbb üzenetet küldenek el. Tényleg nem mindegy, mit mondanak egymásnak – a kommunikáció kulcsfontosságú a sorozatban.

„Megmosolyogtató látni, amikor írnak egy chat üzenetet, kommentálják maguknak, törlik, végül egy sokkal egyszerűbb üzenetet küldenek el.”

Mivel a cselekmény egyébként is jellemzően a szereplők otthonában játszódik (a szereplők webkameráiról nézzük lényegében az egészet), ezért a Gameboys a legkevésbé eseménydús sorozatok egyike. A történések szóban hangzanak el, arcokra vannak írva, fejekben játszódnak le, tehát nagyon sok a párbeszéd. Emiatt is van az, hogy a sorozat nehezebben követhető, nem nagyon van üresjárat. A másik ok, ami miatt komolyabban kell figyelni, a filippínók beszéde. Gyakran váltogatnak a saját nyelvük és az angol között (ahogy utánakérdeztem, ez nem szokás a valóságban, úgyhogy ebből a szempontból egyedi a sorozat), és hát eléggé csúnyán beszélnek angolul. Ez abból is fakad, hogy Fülöp-szigetek évszázadokon át spanyol gyarmat volt, így beszédstílusuk erősen hasonlít a spanyolok beszédéhez.

Élet az offline térben

Merthogy hőseink olykor kimennek, például amikor megbeszélik, hogy személyesen is találkoznak. Ugyanúgy betartják a 1,5 méteres távolságot, maszkot viselnek, de ami a legérdekesebb: a sorozatban feltalálták, hogyan lehet átölelni a másikat anélkül, hogy közvetlenül érintkeznének egymással. Meg kell hagyni, egyedi ötletek vannak a Gameboysban.

Élet kapcsolatban

A sorozat talán egyik legnagyobb erénye az, hogy a kapcsolat nem a sorozat végén alakul ki, mintegy „boldogan éltek, amíg meg nem haltak” végszóval, hanem közben. Ez azért nem számít spoilernek, mert gyakorlatilag már az elejétől nyilvánvaló, hogy csak idő kérdése: mikor lesznek a fiúk hivatalosan is egy pár. Utána pedig láthatjuk, miként alakul a kapcsolatuk. És bizony csak utána jönnek az igazi nehézségek. Ebben nagyban belejátszik az is, hogy időközben megjelenik Cairo családja, akik ugyan nem szándékosan, de szintén bekavarnak a kapcsolatba. Emellett felbukkan Cairo gyerekkori barátja, Wesley Torres. Ő is meglehetősen magabiztos személyiség, Gavreel bizony emberére talál a fiúban… Ha azt gondoljátok, hogy csak lányok képesek egymást becsmérelni, nézzétek meg ezt a sorozatot. Olyan szinten „méltatják” egymást a fiúk, hogy még a szabadabb szájú lányok is tanulhatnának tőlük. De vajon megalapozott-e Gavreel féltékenysége?

A Gameboys kiválóan bemutatja, hogy a kapcsolat kialakulása után sincs egyértelműen mennyország. Sokat kell érte dolgozni, leginkább saját magunkban. Nagyon jól illeszti össze a sorozat a szereplők személyes történetét a belső vívódásaikkal, és szépen érzékelteti, hogy ezzel sokkal több dolguk van, mint azt hitték volna. Hiába gondolják, hogy esetleg a másiktól megkaphatják azt a szeretetet, ami gyerekkorukból hiányzott, amíg erre fókuszálnak, nem tudnak jól szeretni, és addig ők sem fogják megkapni a megfelelő minőségű szeretetet. Ahhoz képest, hogy első látásra egy átlag BL-sorozatnak tűnik, a sorok között meghúzódik a párkapcsolat sötét oldala is.

Folytatások

Az első évad után kijött egy kb. 22 perces „Alt.Gameboys” rövidfilm, mely Terrence-re és az ő párkapcsolati nehézségeire fókuszál. Hamar megtapasztalja, hogy is mennek a dolgok egy meleg társkereső oldalon. De végül onnan jön a szerelem, ahonnan a legkevésbé sem várta.

Ezután kijött az első évadnak egy „Level-Up edition” változata, mely újra elmeséli az első évad eseményeit, illetve az utolsó részbe beletették az Alt.Gameboys epizódot is. Komoly különbség nincs, néhány hibát javítottak a Level-Up Edition-ben – ha valaki csak ezt nézi meg, mindent látott.

Ezt követte egy 107 perces movie. A két fiú Gavreel nagyszüleinek házában összeköltözik. Itt követhetjük végig a kapcsolatuk alakulását annak minden szépségével és nehézségével. Ide költözik átmenetileg Terrence és Wesley is, de váratlan vendégként megjelenik Gavreel nagynénje, Susan néni, akit nem a toleráns mivolta miatt szeretnek. A második évad meg lényegében a movie kibővített változata. A második évad jól megmutatja, hogy miért is adnak manapság egyre nagyobb létjogosultságot a sorozatoknak a mozifilmekkel szemben. Mivel a sorozatnak nincs feltétlen időbeli korlátja, ezért az adott jeleneteket részletesebben el lehet mesélni, több szemszögből meg lehet nézni, illetve a movie-ból kimaradt jelenetek is mélységet adnak az egyes eseményeknek. Úgyhogy nem kérdés, hogy a második évad megtekintése ajánlott.

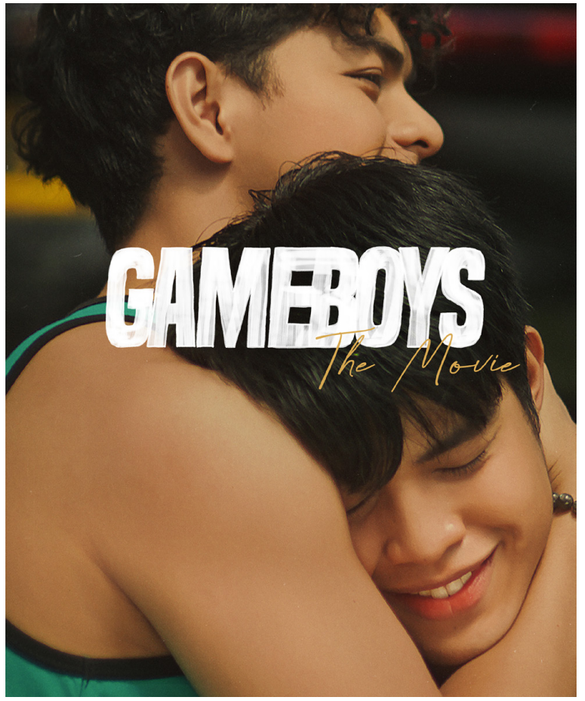

Értékelés

A Gameboys az egyik legjobb BL-sorozat, amivel valaha is dolgom volt. Nagyban hozzájárul ehhez az is, hogy férfi a forgatókönyvíró és a rendező, tehát nem fujoshi, hanem meleg szemmel mutatja be a homoszexualitást. És azt kell mondjam: hitelesen ábrázolja a társkeresés nehézségeit, illetve azt is, hogy néha mennyire nehéz menedzselni a párkapcsolat megpróbáltatásait. Nagyon becsülöm a sorozatban, hogy nem az a tipikusan nyálas hollywoodi romantikus komédia, ahol a hősszerelmesek megtalálják egymás mellett a végső boldogságot, hanem bemutatja, hogy a kapcsolatért bizony nap mint nap dolgozni kell. Hiszen van olyan, hogy akármennyire szeretjük a partnerünket, időnként őt is a pokolba kívánjuk. Emellett a sorozat betekintést ad abba is, hogy mi rejtőzik az egyes személyiségek mögött. De nemcsak a szereplők személyisége van nagyon jól kidolgozva, hanem a színészek is nagyszerűen játsszák el a karaktereket. Nem egy olyan eset volt, ahol komolyan azt hittem, hogy a színész tényleg elsírta magát az adott jelenetben. Tehát nagyon jó szívvel ajánlom. Ez és a Lonely Connections is ráirányított a filippínó BL-sorozatokra.

„...hitelesen ábrázolja a társkeresés nehézségeit, illetve azt is, hogy néha mennyire nehéz menedzselni a párkapcsolat megpróbáltatásait.”

Cím: Gameboys
Ország: Philippines
Hossz: 13x22perc
Év: 2020
Műfaj: BL, slice of life, dráma, romantika

MDL IMDb

supermario4ever blogja

live action

ALICE IN WONDER CITY

Írta: GentleRain

Mindenkinek vannak titkai, sok ember hordoz magában sebeket, amelyeket senki sem lát. Sokan küzdenek a múltjukkal, bár mindenki előtt gondtalannak látszanak. Úgy, ahogy a következő sorozat szereplői is.

Tartalom

He Ting Yu egy híres hegedűművész, aki éppen most tért vissza Taipeibe külföldi koncertkörútjáról. Chen Hai Jie egy keményen dolgozó álmodozó, aki azért érkezett a nagyvárosba, hogy valóra válthassa álmát, és világklasszis hegedűművész lehessen. Lan Die Fei egy gyönyörű lány, akinek kiváló hangja, és remek zenei hallása van. Alice pedig egy titokzatos japán lány, aki Taipei utcáit járva keresi múltjának darabjait. Ennek a négy embernek az útja pedig egy végzetes napon keresztezi egymását.

Ismét egy nem mindennapi sorozatot hoztam, ami 2012-ben készült. A megnézése előtt már nagyon régóta szemezgettem ezzel a sorozattal, de sokáig halogattam, magam sem tudom, miért. Ám egyáltalán nem bántam meg, hogy végignéztem mind a tizenöt epizódot.

A történet négy ember körül bonyolódik, akik közül háromnak köze van a komolyzenéhez, negyedikük pedig egy roppant különös személy, akiről nem sok mindent tudunk az elején. Az ő kapcsolataikról, múltjukról, problémáikról és nehézségeikről szól a sorozat.

El kell mondanom, hogy abszolút nem rajongok a hegedűért, ebben a sorozatban azonban a komolyzenei hangszerek közül pont a hegedű játssza a főszerepet. Hiszen van két remek hegedűművészünk, akik közül az egyik egy nemzetközileg elismert művész, a másik viszont egy nagy tehetséggel megáldott álmodozó. És amikor ők ketten találkoznak, elkezdődik a történet. Valamint itt van Lan Die Fei, a csodás hanggal megáldott, ám nővére árnyékában élő, rettentően kevés önbizalommal bíró lány, aki nehezen tud érvényesülni. Ő lassan bújik elő a csigaházából, miközben megtapasztalja az első szerelmet, az első elválást és a hírnévhez vezető, roppant rögös utat is.
Alice pedig, aki egy japán lány, szerintem a legérdekesebb karakter. Sokáig konkrétan semmit sem tudunk róla, majd szép lassan derülnek ki a háttérben megbújó dolgok. Kiderül, mit is keres igazából Japánban, mi elől menekül, illetve a múltjának töredékeire is fény derül. Az ő szálát kissé a sorozathoz nem illőnek éreztem, főleg, mert sok helyen mintha nem igazán tudták volna a készítők, hogy mit is kezdjenek vele. De ennek ellenére nagyon jó lett, és külön jó pont, hogy Tracy Chou elég sokat beszél japánul a sorozatban. Hogy utószinkron-e, nem tudom, de ha igen, akkor a saját hangját használta hozzá. Egyébként nagyon édes a kínai akcentussal beszélt japánja, én többször megmosolyogtam.

He Ting Yu, aki híres, nemzetközileg elismert hegedűművész, koncertmester, szerintem a másik nagyon izgalmas karakter. Eleinte bunkónak és fellengzősnek tűnik, de szép lassan kiderül, miért is vált ilyenné, mi vagy inkább ki volt az, aki csak a sikert és a pénzt látta benne. Ő változik talán a legtöbbet a történet folyamán, miközben Die Feijel állandóan segítik egymást. Vagy éppen akadályozzák. Ting Yu maximalista, aki mindenkitől mindenben a tökéletességet várja el, miközben a sorozat nagy részében a saját démonaival is meg kell küzdenie. A kioktató stílusa sokszor az agyamra ment, de Aaron Yan nagyon jól hozza a karaktert.

Chen Hai Jie a tipikus jófiú a sorozatban, aki mindenkivel kedves és udvarias; tehetséges, és szeretne feljebb jutni a ranglétrán. Szerelmes Alice-be, mindenhol őt keresi, miközben nem veszi észre, hogy valaki meg őt szeretné maga mellé. Igazából ő az egyetlen, akinek nincsenek problémái, mondhatni, az egyetlen normális hátterű karakter a sorozatban.

De nemcsak a főszereplők, hanem a mellékszereplők is izgalmasak. Főleg a Yang Gui Mei által megformált Jin Lisa, aki amolyan „mindenki anyukája” szerepet tölt be a karakterek életében. Én nagyon megkedveltem őt, mert mindig ott volt, ha valakinek szüksége volt segítségre. Ugyanakkor az ő múltjában is vannak fájdalmas emlékek, amelyek előbb-utóbb a felszínre buknak.

A komolyzene, mint írtam, nagy szerepet játszik, hiszen a történet nagy része egy komolyzenei csapatban játszódik. Láthatjuk, hogy készülnek fel egy koncertre, illetve milyen nehéz is a zenészek élete. Ráadásul mindig kiírják, hogy éppen milyen darabot adnak elő, ami szerintem nagyon jó. Főleg az olyan laikusoknak, mint én, akik nem sokat konyítanak a komolyzenéhez.

A történet a végére természetesen összeáll, minden titok napvilágra kerül és mindenki megkapja, amit megérdemel. Akinek le kell buknia, lebukik, aki boldogságot érdemel, az pedig megkapja.

Engem meggyőzött a sorozat, mert fordulatos, érdekes, kiszámíthatatlan, így mindenkinek csak ajánlani tudom. A vége persze picit borítékolható, de még az utolsó epizódban is találhatunk érdekességeket. Én meg voltam elégedve a lezárással, bár az utolsó részben található előadás nekem egyáltalán nem tetszett. Nem szeretem az ennyire modern művészetet. Viszont ettől eltekintve, nagyon jó volt.

A színészek is zseniálisan hozták a karaktereket, a zenék fantasztikusak voltak, a történet pedig pont annyira volt lassú, ugyanakkor izgalmas, amennyire kellett.

Én mindenkinek melegen ajánlom, mert bár nem egy mai darab, de ettől még nyugodt szívvel megtekintheti mindenki.

Személyes értékelés: 8/10

Szereplők:

Aaron Yan mint He Ting Yu
Xiu Jie Kai mint Chen Hai Jie
Lara Veronin mint Lan Die Fei
Yang Gui Mei mint Jin Lisa
Tracy Chou mint Alice / Ito Seiko
Lin Li Yang mint Tang Jin Cang
Cherry Hsia mint Lan Yu Shu
Xuan Ye Ke Fang mint Su Mei Mei (Hai Na lánya)
Xiang Yu Jie mint Chen Hai Na (Hai Jie nővére)
Wu Zhen Ya mint Ju Li Ren
Long Chen Han mint Li Yun
Chen Yan Ru mint A Pan
Lin Xiao Yun mint Yu Xi Liu

Cím: 給愛麗絲的奇蹟 / Kai Ai Li Shi De Chi Chi
Angol cím: Alice in Wonder City / Give Alice a Miracle
Magyar cím: Alice a Csodák városában / Adj csodát Alice-nek
Ország: Tajvan
Hossz: 15 epizód
Műfaj: romantikus, dráma, vígjáték
TV-adó: CTS
Sugárzás: 2012. 05. 20. - 2012.09. 08.

live action

ATTIC CAT

Írta: GentleRain

Aki már látott akár egyetlen dél-koreai romantikus sorozatot is, az nagyjából tudja, hogy miről szólnak ezek a történetek. Van benne a gazdag, léha srác, valamint a keményen dolgozó, de szegény csaj, akik egymásba szeretnek. Ám szerelmüket a srác gazdag családja és ugyancsak gazdag, ám ádázul gonosz menyasszonya/barátnője akadályozza. És persze a lányba is beleszeret valaki más is.

Nos, ez a történet is hasonló, mégis vannak benne izgalmak. Kellemes kis retró, ami nem akar nagy dolgokat mondani, de mégis érdemes megnézni.

Tartalom

Lee Kyung Min egy fiatal, tehetős nagyszülőkkel rendelkező joghallgató fiú, aki számára az élet csak játék. Bár okos, és nagyon tehetséges, de nem érdekli a tanulás, sokkal szívesebben szórakozik és csajozik. Egy véletlen során ismerkedik meg a meglehetősen szerény körülmények között élő Nam Jung Eunnal, amikor kisegíti a lányt. Nam Jung Eun keményen dolgozik, hogy végre rendes munkához jusson és ne kelljen részmunkaidőkből eltartania magát. Tudja, hogy semmit sem adnak ingyen, hanem mindenért meg kell dolgoznia. Mikor hosszas huzavona után kibérel egy kis tetőtéri lakást, még nem tudja, hogy hamarosan meg kell azt osztania valakivel. Ugyanis nem sokkal később a behajtók és a nagyapja elől menekülő Kyung Min nála húzza meg magát. Jung Eun perszе segít a fiúnak, aki azt állítja, hogy csak addig marad, míg leteszi a jogi vizsgáit, aztán olajra lép. És ezzel kezdődik a páros meglehetősen zűrös, és hangos veszekedésektől sem mentes közös élete.

Ez a sorozat annak idején az egyik első dél-koreai sorozatom volt még úgy 2004-ben. Nemrégen néztem újra, és meglepődtem, menynyi mindent elfelejtettem már belőle. A történet maga sablonos a gazdag fiú - szegény lány párossal, de mégis van bennük valami kivételesen jó. Kyung Min egy igazi link alak az elején, aki alaposan kihasználja Jung Eun jószívűségét, szó szerint rátelepszik a lányra, és bizony sok bosszúságot okoz neki. De van azért egy aranyos, segítő oldala is, mert ha Jung Eun bajban van, azért segít neki. És néha egészen emberien tud viselkedni, ha akar.

Nam Jung Eun egy kifejezetten szerencsétlen lány, akinek se diplomája, se rendes munkája, se igazi barátai nincsenek. A családja pedig azt akarja, hogy munka helyett inkább szépen otthon üljön, míg férjhez nem megy a megfelelő férfihoz. Ő azonban önállósodni szeretne, így amikor

lehetősége nyílik rá, megragadja az első alkalmat. Kitartó, szorgalmas, igazi macska, aki mindig a talpára esik, és minden lehetőséget megragad, hogy jó munkát szerezzen. Hihetetlenül jószívű teremtés, ugyanakkor nem ostoba, mert ha becsapják, akkor bizony odacsap. De kissé azért naiv, mint a legtöbb hasonló hősnő, ugyanakkor optimista és sosem adja fel. Talán ezzel vívja ki magának Yu Dong Jun, a közvetlen főnöke figyelmét is, akibe a Kyung Min által körberajongott Na Hye Ryun is szerelmes. És ezzel kész is a szerelmi sokszög.

Igen, van itt szerelmes, gyengéd másodférfi, ütni való másodnő és sok-sok bonyodalom, mire a szálak kibogozódnak. Azért a két család sem könnyíti meg a fiatalok dolgát. Kyung Min nagyanyja kifejezetten ellenzi a fiatalok kapcsolatát, hiszen Jung Eun „olyan kis nyeszlett, és semmire sem jó.” A másik oldalon Jung Eun anyja, valamint a lány legidősebb öccse, Nam Jung Woo – akinek valószínűleg komoly anyakomplexusa lehet – jár állandóan hol Jung Eun, hol Kyung Min nyakára, hogy szétválassza őket.

„...van itt szerelmes, gyengéd másodférfi, ütni való másodnő és sok-sok bonyodalom, mire a szálak kibogozódnak. Azért a két család sem könnyíti meg a fiatalok dolgát.”

Holott a páros nincs is együtt, de ezt valahogy egyik család sem képes meghallani. Hiába mondják mindketten, hogy csak barátok és lakótársak, valahogy minden szavuk süket fülekre talál. Pedig a sorozat 95%-ában a két főszereplő között semmi sem történik. Együtt élnek, miközben persze természetesen beleszeretnek a másikba. De sokáig egyiküknek sincs bátorsága ezt kimondani.

Nem csoda, hogy Yu Dong Jun kapva kap az alkalmon, és nyíltan megvallja érzéseit Jung Eunnak. Kyung Min is csak lassan jön rá, hogy Hye Ryun igaz, hogy szép, okos és gazdag is, de mégsem ő az igazi. És bár még ekkor sem vallja be a Jung Eun iránti érzéseit, de állandó jelleggel produkál féltékenységi jeleneteket, rondít bele Dong Jun és Jung Eun beszélgetéseibe, hogy a lány rosszul érezze magát. Ezekből az alkalmakból pedig mindig veszekedés születik természetesen. Ráadásul még Hye Ryun is mindenért Jung Eunt vádolja, hiszen tudja, hogy neki, mint tehetős, szép és „kedves” lánynak mindenki hinni fog. Szóval szegény főhősnőnek mindenből is kijut, még jó, hogy Dong Jun hisz neki, és mindig mellette áll.

A történet lassan halad, sokszor futjuk le ugyanazokat a köröket, mire végre a sorok rendeződnek. A vége egyébként eléggé meglepő, nem az a végkifejlet, amit az ember egy dél-koreai romantikus történettől várna. Engem másodjára is meglepett, de talán azért, mert már nem emlékeztem pontosan a végére. Viszont a sok hercehurca után szerintem ez pont jó volt így.

A színészek szerintem zseniálisak. Nam Jung Eunt a tragikusan fiatalon öngyilkosságot elkövetett Jung Da Bin alakítja, míg Lee Kyung Min szerepében a sokak által ismert és szeretett Kim Rae Wont láthatjuk. Kettőjük párosa nagyon jól összeillik, szerintem jó ötlet volt őket választani. De a többi színész is odatette magát rendesen. Szóval én azt mondom, aki egy kis retró címre vágyik, és nem bánja a klisés történeteket, az nyugodtan nézze meg! Nem egy dinamikus sorozat, de ebben a felgyorsult világban néha szükség van egy lassabb hangvételű történetre is.

Érdekesség, hogy az Attic Cat 2010-ben kapott egy színpadi feldolgozást is, ahol a két főszerepet Lee Sun Ho és Hwang Bo Ra alakították.

Személyes értékelés: 8/10

Szereplők:

Kim Rae-won mint Lee Kyung Min
Jeong Da-bin mint Nam Jung Eun
Choi Jung-yoon mint Na Hye Ryun
Lee Hyun-woo mint Yoo Dong Jun
Jang Yong mint Nam Sang Sik (Jung Eun apja)
Kim Ja-ok mint Kim Soon Deok (Jung Eun anyja)
Bong Tae-gyu mint Nam Jung Woo (Jung Eun legidősebb öccse)
Kim Mu-saeng mint Lee Pil Deuk (Kyung Min nagyapja)
Kang Boo-ja mint Lee Kyung Hee (Jung Eun nagyanyja)
Kim Chang-sook mint Hye Ryun anyja
Cha Joo-ik mint Kyung Min nagynénje

Cím: 옥탑방 고양이 / Oktapbang Goyangi
Angol cím: Attic Cat / Cat on the Roof / Rooftop Room Cat / Rooftop Romance
Magyar cím: A tetőtéri macska
Ország: Dél-Korea
Hossz: 16 epizód
Műfaj: romantikus, dráma, vígjáték
Stúdió: MBC-TV Korea
TV-adó: Munhwa Broadcasting Corporation
Sugárzás: 2003. június 2. - 2003. július 22.

kontroller

A XENO SOROZAT

Túl jón és rosszon… Második rész: Xenosaga

Írta: Venom

Bár májusra ígértem ezt a cikket, de sajnos közbejött egy Budapest Comic Con szervezés, így kénytelen voltam mostanra halasztani, de ahogy mondani szokták: jobb későn, mint soha. Folytassuk is a Xeno sorozat történetét a 2000-es évekkel – ha esetleg lemaradtál volna az előzményekről, akkor a 2023-as márciusi AniMagazinból pótolhatod.

Térjünk is vissza 1999-be, mikor Takahashi Tetsuya és felesége, Saga Soraya képtelen a Squaresoft vezetőségével dűlőre jutni. Hiába próbálták valahogy kikönyörögni a Xenogears folytatását, a projekt nem kapott zöld utat, máig nem tisztázott okokból. A házaspár – megelégelve a sikertelen próbálkozásokat – úgy döntött, hogy a maguk lábára állnak, és még abban az évben saját céget alapítottak Monolith soft néven. Nem kellett sokat házalniuk a tervekkel – a Namco kiadó azonnal lecsapott rájuk, mondván: boldogan támogatják az új játékukat. Hogy az esetleges jogi hercehurcákat elkerüljék, a Xenogears címet megváltoztatták, és az eredeti hatrészes történetet is annyira módosították, hogy abba a Squaresoft ügyvédei ne tudjanak belekötni (akiknek hamarosan lett más, sokkal komolyabb problémájuk is, de ez már egy másik történet).

Project X címen indult meg a fejlesztés, amihez szépen lassan egyre többen csatlakoztak. Sokan kiléptek a Squaresoftból, hogy inkább Takahashiék mellett dolgozzanak. A Xenogears csapatából több mint 20-an tértek át a Monolith-hoz, a maradék pozíciókat pedig többnyire újoncokkal töltötték fel. Így indult meg a bő kétéves fejlesztés, ami végül nem igazán ment gördülékenyen.

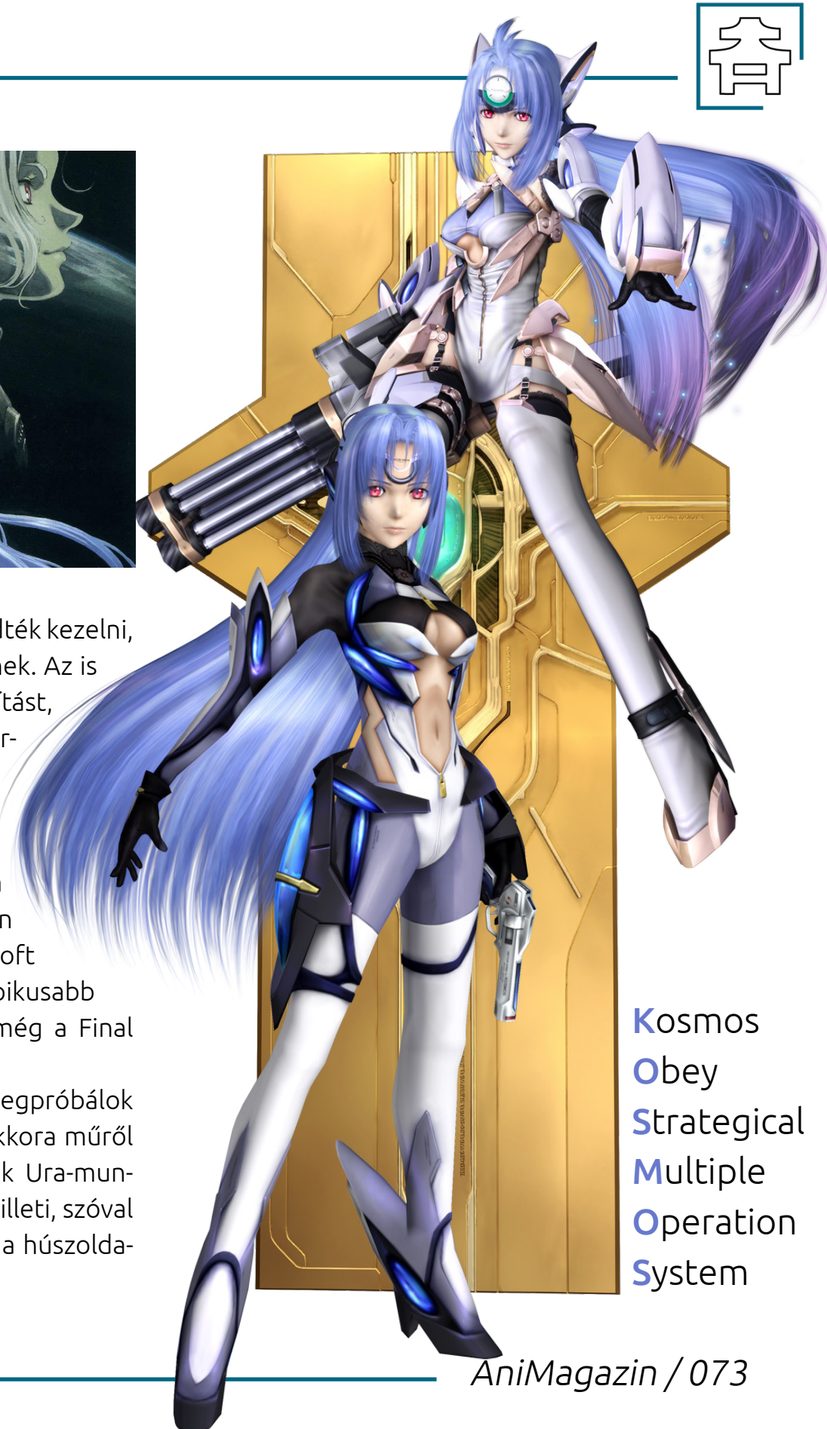
Bár a csapat nagyon jól ismerte a Playstation konzolt, de a folytatást már inkább az új, erősebb változatra tervezték, a Playstation 2-re, ami nem várt problémákat okozott. Hiába volt az új hardware közel tízszer erősebb az elődjénél, a kezdő programozók nem igazán tudtak vele mit kezdeni, így a munkálatok sokkal lassabban haladtak a tervezettnél. Takahashiék célja, hogy a játék teljesen 3D-s legyen, filmszerű grafikával, nagyon megizzasztotta az egész csapatot. Olyannyira, hogy a végleges kódja a 3D motornak csupán a megjelenés előtti hat hónapban készült el, szóval nyomás alatt és rohamtempóban kellett dolgozni. Az gyorsan egyértelmű lett, hogy Takahashi ismét sokkal nagyobban gondolkodott, mint az megvalósítható lett volna, így a projektet hat epizódra vágták, amit az új játék végleges címe is megerősített:

Xenosaga Episode I: Der Wille zur Macht.

Bár nem használhatták fel a Xenogears korábbi szereplőit és történeteit, de az már előzetesekből is gyorsan lejött mindenkinek, hogy bizony itt egy amolyan „szellemi örökösről” van szó, és noha Takahashiék kijelentették, hogy a két játéknak semmi köze nincs egymáshoz, azért hamar kiderült, hogy ez ebben a formában nem teljesen igaz. A Xenosagát a rajongók és a sajtó is a Xenogears nemhivatalos folytatásaként kezdték kezelni, ami nagyon jót tett a játék hírverésének. Az is igencsak megdobta az összehasonlítást, hogy a karakter-designerek is visszatértek, mint pl. Tanaka Kunihiko és Honne Yasuyuki, a hab a tortán pedig a zeneszerző Mitsuda Yasunori lett, aki akkoriban pályája csúcsán élvezte a rajongók imádatát. Látszólag minden adott volt ahhoz, hogy a Monolith Soft elkészítse minden idők egyik legepikusabb szerepjátékát, ami megszorongatja még a Final Fantasy sorozatot is…

Kezdjük a történettel, amit megpróbálok valahogy összefoglalni, de itt közel akkora műről beszélünk, mint Tolkien teljes Gyűrűk Ura-munkássága, legalábbis ami a terjedelmét illeti, szóval nagyon vázlatos lesz, hogy elkerüljük a húszoldalas cikket.

Kosmos
Obey
Strategical
Multiple
Operation
System

20XX-ben a Földünkön, Kenyában ásatásokat végeznek, a munkások pedig egy ősi szerkezetre bukkannak, amit megpiszkálva egy hatalmas aranyló monolitot idéznek meg, melynek neve Zohar. Ezzel az emberiség egy új korszakba lép: a **Zohar** segítségével olyan tudásra tesz szert, ami lehetővé teszi az űrutazást a naprendszeren kívül is.

Négyezer évet ugrunk az időben. Az emberiség elkezdte meghódítani a galaxist, több mint ötszázezer bolygót kolonizált, de sajnos maga a Föld „elveszett", és csak **„Lost Jerusalem"**-ként, vagyis Elveszett Jeruzsálemként emlékeznek rá. A bolygókat egy Galaktikus Föderáció irányítja, és tér-idő járatok kötik össze őket, amolyan kozmikus autópálya rendszerként. Ez az **U.N.M**, vagyis az Unus Mundus Network (ami egyben amolyan internetként is szolgál). Az U.N.M.-et egy tudományos és katonai vállalat, a Vector Industries felügyeli, akik számtalan kísérletet is folytatnak. Létrehoznak egy szintetikus emberfajt: a Realianokat, akik bár külsőre teljesen hús-vér humánnak látszanak, de az agyuk mesterséges, és számtalan olyan képességük van, amivel hatékonyan tudnak bizonyos feladatokat ellátni (orvoslástól a építkezésig bármit).

Bár sokáig viszonylag békében teltek az évek, de a felszín alatt azért nagy volt a feszültség. Egy korábban tudósokból álló radikális csoport megalapította a **U-TIC** nevű szervezetet, majd hamarosan háborút robbantott ki a Zohar birtoklása felett a Föderációval. Ez volt a hírhedt **Militia-konfliktus**, melynek tragikus kimenetele lett: a tér-idő meghasadt, az emberiség pedig kaput nyitott valami megmagyarázhatatlan kozmikus erő felé, amit U-DO-nak neveznek el. Militia bolygója eltűnik, és ezzel egyidőben megjelennek a gnosis-ok, hatalmas, torz, szellem és szörny formájú lények, melyekkel szemben a hagyományos fegyverek hatástalanok. A gnosis lehet akkora, mint egy kutya vagy akár kisebb város méretű is, de már egyetlen érintésük is halálos az emberekre, sőt a puszta jelenlétük is pánikot és őrületet válthat ki.

Szerencsére a Vector Industries kifejlesztett két hatékony fegyvert ellenük. Az egyik amolyan klasszikus pilótákkal vezetett mecha, az A.G.W.S. (Anti Gnosis Weapon System), melynek fegyverzete képes bizonyos hatékonysággal elpusztítani a gnosis-t. A másik viszont egy új és nagyon titkos kísérlet: **KOS-MOS**, egy ember formájú android, brutális fegyverzettel és harci kapacitással. A KOS-MOS projekt vezetője **Shion Uzuki**, egy fiatal tudósnő, aki egyben a Xenosaga főhősnője is, és az ő történetével indul maga a játék…

Woglinde, a kilométer hosszú csatahajó, melyet kifejezetten a gnosis elleni harcra fejlesztettek ki, lassan közeledik céljához, hogy kivizsgálja egy eltűnt bolygó, **Ariadne** rejtélyét. Fedélzetén a Vector Industries tudóscsapata lázasan dolgozik KOS-MOS utolsó tesztjein. Shion számára ez a projekt nem csupán munka – neki ez sokkal személyesebb. Mindent tesztelni akar, mindent tudni akar, nem hibázhat. Mert a hiba életekbe kerülhet, és bizony Shion már átélt nem egy tragédiát: elvesztette családját és szerelmét, a magát KOS-MOS-t megalkotó **Kevin Winniecot**ot is, aki az android első aktiválása során halálos balesetet szenvedett. Így jóformán csak KOS-MOS maradt neki, akit/amit megszállottan szeretne tökéletesíteni. Emiatt szinte észre sem veszi, hogy kollégája és beosztottja, **Allen Ridgeley** – bár elég esetlenül, de mindenki számára nyilvánvalóan – romantikus érzelmeket táplál iránta (a többi tudós legnagyobb szórakozására).

A projektet a hadsereg oldaláról Cherenkov parancsnok felügyeli, akiről elég gyorsan kiderül, hogy valójában a U-TIC-nek dolgozik, de ironikusan ez lesz a legkisebb problémájuk, ugyanis a keresett bolygó helyén megtalálják az egyik Zohar Emulátort. Ezek az emulátorok az eredeti Zohar erejét másolják, és összesen tizenkét darab készült belőlük, a nevüket pedig Jézus apostolai után kapták.

Ahogy a Zohar Emulator a hajóra kerül, a semmiből megjelenik egy egész seregnyi gnosis, melyek megtámadják a Woglinde-t, és iszonyatos mészárlást rendeznek. A harcok során KOS-MOS aktiválódik, és elsődleges utasításai szerint Shiont és a többi Vector alkalmazottat próbálja meg kimenekíteni a hajóról. De így is csak kevesen élik túl; Shion, KOS-MOS, Allan és Cherenkov pedig egy mentőkabinban szemlélik döbbenten, hogy a hatalmas Woglinde megsemmisül. Ezt követően tehetetlenül sodródnak tovább az űrben.

Szerencsére nem sokáig hánykolódnak az űrben, mert egy arra járó hajó, az **Elsa**, melynek kapitánya a roncsok között keresgél megmenthető és eladható értékek után, némi KOS-MOS általi erőteljes ráhatásra, kényszeredetten bár, de felveszi Shionékat. Épp összeismerkednek a legénységgel, mikor váratlanul egy gnosis jelenik meg a hajóhídon, majd mielőtt bárki is mozdulni tudna, előlép **chaos**, egy fiatal, fehér hajú férfi, aki egyetlen érintésével megsemmisíti a szörnyet. Shionék teljesen ledöbbennek, de chaos csak titkozatosan mosolyog és barátságosan felajánlja segítségét a kis csapatnak, a kapitány pedig morogva ugyan, de beleegyezik, hogy elviszi őket **Second Militia** bolygóra, ahol a Vector központja található.

Mindeközben a föderáció egy kiborg harcost küld az egyik U-TIC bázisra, hogy szabadítson ki egy nagyon fontos realiant, **MOMO**-t (avagy Multiple Observative Mimetic Organicus), akinek az agyában fontos és titkos információk vannak a militiai konfliktus kapcsán. A kiborg neve **Ziggurat 8**, és bár viszonylag könnyen eljut MOMO cellájáig, kifelé már akadnak gondok. Egyrészt MOMO egy fiatal kislány, akinek nincs sok harci tudása, viszont nagyon kedves és ártatlan (a kiborgot még el is kereszteli **Ziggy**nek, mert azt könnyebb kimondani). Másrészt pedig megjelenik a U-TIC kegyetlen és elképesztő erőkkel rendelkező parancsnoka, Margulis, aki elől párosunk ugyan el tudna menekülni, de az űrben üldözni kezdik őket, így kénytelenek egy arra járó hajótól menedéket és segítséget kérni, ami véletlenül pont az Elsa. Sikeresen megmenekülnek, majd ők is csatlakoznak Shion kicsiny csapatához, elvégre közös a céljuk.

Nem sokáig örülhetnek, mivel egy kolosszális méretű gnosis egyben lenyeli Elsát (mint Jónást a bálna), Cherenkovon pedig egyre inkább megjelennek a gnosis fertőzés jelei. Shion, KOS-MOS, chaos, Ziggy és MOMO együttes erővel sikeresen kiszabadítják a hajót a fogságból, de végül Cherenkovon eluralkodik az őrület, és maga is gnosisszá változik, hőseink pedig kénytelenek végezni vele.

A kiszabadult Elsa szembetalálkozik a hatalmas méretű csatahajóval, a **Durandal**lal. Szerencsére a találkozó barátságos, ugyanis mint kiderül, az Elsa legénysége a **Kukai Alapítvány** egyik vezetőjének dolgozik, aki egyben a Durandal kapitánya is. Az illető neve szimplán **Jr** (avagy junior) aki egy tizennégy éves fiú testében ragadt férfi. Bár gyereknek néz ki, nagyon komoly harcos, emellett sokkal idősebb és bölcsebb, mint amilyennek elsőre látszik. Jr beavatja a csapatot, hogy a Kukai Alapítvány végzi a Zohar emulátorok felkutatását és biztonságos tárolását, majd felajánlja Shionéknak, hogy egyesítsék erőiket, ha már ilyen szépen összegyűlt ez a társaság.

Shionék most már látszólag biztonságban vannak, de sajnos megint nem tart sokáig az örömük, mert megjelenik **Albedo**, egy totális pszichopata, emberfeletti erőkkel. Elrabolja MOMO-t, a csapat pedig Jr vezetésével elindul a nyomába, mivel a srácnak személyes elszámolnivalója van Albedóval, aki ránézésre mintha csak a testvére lenne…

Ma este ránk tör a Xenosaga láz!

Azt hiszem, ennyi elég is a történetből, mivel mint említettem, rettenetesen hosszú és terjedelmes, a fenti kis elbeszélés is csak a felszínt kapargatja. Aki igazán szeretne elmélyedni a Xenosaga világában, az bizony kösse fel a gatyáját, mert a Xenogearshez hasonlóan Takahashiék egy történelemkönyvnyi adatot hoztak össze, és bizony, nem árt, ha a bibliai eseményekkel is tisztában vagyunk hozzá.

De milyen is lett maga a játék? Hiszen valahol az a legfontosabb. Nos, egy teljesen korrekt japán szerepjáték, ami le sem tagadhatja, hogy a Squaresoft korábbi címeit vette alapul. Utazhatunk űrállomások között, beléphetünk egy virtuális térbe, melynek segítségével a korábbi helyekre visszamehetünk, a pályákon pedig mindenféle gnosis szörnyek vagy U-TIC katonák mászkálnak, akiket körökre osztott csatákban kell legyőzni. Szerencsére ezek az összecsapások viszonylag gyorsak és dinamikusak, a harcrendszer pedig kellő mélységekkel rendelkezik, hogy a játék végig szórakoztató maradjon. Természetesen nem hiányoznak a mellékküldetések, titkos helyek, kártyajáték, mecha szimulátor és még sok-sok minden, amivel el lehet ütni az időt két videó között. Amikből bizony nagyon sok van, néha már túl sok is. Több órányi videót tartalmaz a játék, nem ritkán azon vesszük észre magunkat, hogy 15-20 perceket ülünk, és csak filmet nézünk. Takahashiék közel egymilliárd jent költöttek a fejlesztésre – ez nagyjából valamivel több mint hétmillió dollár, ami akkoriban viszonylag soknak számított, főleg egy ilyen kisebb stúdió esetén.

A játék motorja immáron teljesen 3D-s. Korának egyik legszebb és leglátványosabb szerepjátéka volt. Természetesen minden főbb szereplő kapott szinkronhangot (japánt és angolt is), a zenékhez felkérték a **Londoni Filharmonikus Zenekart**, akik akkoriban épp A Gyűrűk Ura filmek zenei anyagán is dolgoztak, szóval a minőségre senkinek sem lehetett panasza…

A mennyiségre már annál inkább. A történet, karakterek, látvány, zene, hangulat szinte tökéletes volt, de ha eltekintünk mindezektől, akkor sajnos maga a játék valahol egész rövid, főleg mert az idő nagy részében csak futkározunk A-ból B-be, sok esetben teljesen eseménytelenül. Az sem túl szerencsés, hogy Mitsuda elképesztően grandiózus zeneszerzeményeit csak az átkötő videókban hallhatjuk, a játékban (leszámítva a harcokat) szinte semmi zene nincs, ami kissé érthetetlen döntés.

2002-ben Japánban, majd 2003 elején nyugaton is megjelent a játék, és szinte azonnal milliók kedvence lett. A kritikusok nagyon elégedetten fogadták, persze a fentebb említett hátrányokon morogtak, de minden más olyan újnak és izgalmasnak hatott, hogy még az akkor kissé gyerekcipőben járó interneten is sok-sok weboldalon és fórumon ment az ötletelés a szereplők jövője, a rejtett utalások és a nagy rejtélyek kapcsán. Kicsoda Albedo, mi az az U-DO, chaos ember-e egyáltalán, és KOS-MOS miért ennyire átkozottul szexi?

Shion karaktere is nagyon sok pozitív kritikát kapott, mindenki szerette, hogy nem alulöltözött csinibaba, és főleg az intelligenciájával és bátorságával veszi fel a harcot a konfliktusokban.

Az eladások terén is jól szerepelt: pár hónap alatt átlépte az egymillió eladott példányt, a Namco pedig nagyon elégedett volt – meg is indult a Xenosaga multimédia-hódítása. A rajongók mindent megkaptak, amit csak akartak, a kötelező figurák, zenei CD-k és artbookok mellé érkezett egy manga adaptáció, rádiójáték és egy interaktív dvd is, Xenosaga Freaks címen, amelyben komikus visual novelekkel játszhattunk, és böngészhettük a hatalmas Xeno adatbázist.

A Toei Animation megvette az anime-jogokat, így megszülethetett egy kissé közepes TV-s adaptáció, amihez sajnos az eredeti készítőknek nem sok közük volt, de arra mégis tökéletesen megfelelt, hogy reklámot biztosítson a játékoknak.

Az akkori kezdetleges mobiltelefonos játékosok is megkapták a maguk adagját **Xenosaga: Pied Piper** címen, ami egy viszonylag egyszerű kis rpg volt, főszerepben Ziggyvel, amelyben azt tudhattuk meg, hogy miként is lett érzelemmentes kiborg. Sajnos ezek közül szinte semmi sem jutott el nyugatra – a Namco nem érezte még elég erősnek a nyugati piacot az ilyen extrákhoz. Viszont nem kellett sokáig várni, még abban az évben bejelentették a folytatást, a rajongók pedig nem győzték várni a megjelenést…

Xenosaga Episode II: Jenseits von Gut und Böse

Nagyjából két évig tartott a második rész fejlesztése is. A 3D motort kicsit csiszolgatták, igyekeztek még többet kihozni a Playstation 2 erőforrásaiból, de a munkálatok nem igazán mentek simán.

Takahashi az első rész megjelenése után lemondott a rendezői pozícióról, és átadta a stafétabotot a fiataloknak, hogy a saját útjukat járva bővítsék a Xenosaga-univerzumot. Bár adtak irányvonalat a történethez, de a teljes forgatókönyvet végül **Yonesaka Norihiko** írta, akinek egyáltalán nem volt könnyű dolga. Takahashi felesége, Saga Soraya is segédkezett az írásban, és bár máig nem tisztázódott teljesen, hogy milyen mélységben, vagy hogy pontosan mi is történt, de valamikor 2005 során a Namco finoman, de határozottan eltávolította a hölgyet a Xenosaga projektből.

Maguk az alapok nem sokat változtak. A játékmenet nagyrészt ugyanaz maradt, mint korábban, de most már végre ismét lehetett mechákba beülve harcolni és közlekedni a pályákon, akárcsak a Xenogearsben.

A grafikán kicsit csiszoltak, így a pályák talán még egy kicsit szebbek is lettek, mint korábban, viszont az összes karakter új designt kapott… amin nincs mit szépíteni: nagyon ronda lett. De erről később.

Ami a zenét illeti, Mitsuda sajnos nem vállalta el a folytatást, de helyére két másik zeneszerzőt is szerződtettek, első körben **Hosoe Shinjit**, aki főleg a Namco arcade játékok hanganyagáért felelt korábban. Mondjuk úgy, hogy sajnos nem a Xenosaga II lett élete főműve. A másik zeneszerző pedig az akkoriban animés fronton épp sikert sikerre halmozó **Kajiura Yuki** lett, akit szerintem nem is nagyon kell bemutatni egyetlen animerajongónak sem. Ismét megvillanthatta tehetségét, és bár teljesen más stílust hozott, mint korábban Mitsuda, de egy rossz szavunk se lehetett. Máig az egyik legszebb zenei albuma, és mindenki imádta az új dallamokat.

A történetbe most már tényleg nem mennék bele – pontosan ott folytatódik, ahol az első rész véget ért, Shion és csapata megérkeznek Second Militiára, és mindenki megy tovább a saját dolgára. De természetesen mint mindig, most sem kell sokat várni, hogy felbukkanjon Albedo és Margulis, a csapat pedig újra összeáll, hogy végleg(?) leszámoljanak velük. Mindeközben Jr és MOMO kap komolyabb szerepet, mind a kettőjük múltjában elmerülhetünk… szó szerint, a virtuális valóság segítségével, ahol végre kiderül, mi is a kapcsolat Jr és Albedo között. Gondolom,

nem árulok el nagy titkot azzal, hogy természetesen testvérek, de azért van ebben bőven csavar (tessék itt klónozásokra, emberkísérletekre és hasonló finomságokra gondolni). Valamennyire megismerjük chaos múltját is, de ez a rész ismét csak több kérdést vetett fel, mint ahányat megválaszolt (konkrétan semennyit). Csatlakozik a csapathoz Jin Uzuki is, Shion bátyja, aki Ziggy és KOS-MOS mellett a legerősebb harcosa lesz a történetnek, olyannyira, hogy személyében Margulis komoly ellenfelet kap. Kiderül egy s más a U-TIC-ről és a Föderációról is, de ismét csak zavarosabb lesz minden. A végén pedig a stáblista után lényegében azzal az érzéssel állhattunk fel a tévé elől, hogy jó volt, jó volt, de… ez nagyon kevés.

És bizony, mikor 2004-2005-ben megjelent, a fogadtatása egyáltalán nem volt olyan kirobbanóan sikeres, mint elődjének, sőt…

A kritikusok és a játékosok is sérelmezték a karakterek csúnyaságát, a helyenként otromba és elnagyolt 3D-s modelleket, a hosszú és leginkább semmitmondó videókat, Hosoe Shinji zenéi pedig egyenesen felháborítóan gyengék lettek. A történet nem vezetett lényegében sehova, szinte semmire sem kaptunk választ, a melléktörténetek pedig unalmasak és céltalanok lettek. Míg az első rész angol szinkronja kimondottan minőségi lett, a második részhez a legtöbb színészt lecserélték, és finoman szólva sem lett minőségi munka a végeredmény. Fogalmazhatok úgy is, hogy kifejezetten pocsék lett az angol szinkron, ami tovább táplálta a rajongók ellenszenvét a játék iránt.

Hazai KOS-MOS cosplayes: Yuriko

Bár nem lehet letagadni, hogy voltak fantasztikus pillanatai a játéknak, mint Jin és Margulis harca az esőben, vagy Jr-ék autópályás üldözése, amelyek alá Kajiura Yuki nyomta a nagyon pörgős szintizenét, de ennél többet sajnos nem nagyon tudott felmutatni. A Namco nem is közölt végül eladásokat sem – csak annyit tudunk, hogy fele annyit sem adtak el, mint az tervben volt.

Takahashiék álma a hatrészes űreposzról megsemmisülni látszott. Még megjelent kiegészítésként – a Nintendo DS kézikonzolra – egy nagyon leegyszerűsített játék **Xenosaga I & II** címen, ami az első két epizód történéseit mesélte újra, de sajnos ez sem jelent meg soha Japánon kívül.

Xenosaga Episode III: Also sprach Zarathustra

Bár a Xenosaga II nem lett teljes bukás, inkább csak erős közepes, de ez pont elég volt ahhoz, hogy a rajongók lelkesedése alábbhagyjon. Időközben a Playstation 2-re sorban jelentek meg a jobbnál jobb szerepjátékok, a Xenosaga népszerűsége pedig rohamosan kezdett lefelé ívelni. A Namco kiadta az utasítást: még egy lehetősége van a Monolith Softnak, hogy lezárja a történetet és helyrehozza a károkat, de a tervezett további részeket felejtse el mindenki.

A fejlesztő csapat pedig azonnal munkához is látott. Figyelve a kritikákra és a rajongói visszajelzésekre, gyakorlatilag visszatértek az alapokhoz. Nem is akárhogy: ha már lezárul a történet, akkor az legyen hangos és emlékezetes. Takahashi szerencsére visszatért, hogy a történetet visszaterelje a helyes útra, a karakterek ismét új designt kaptak – ezúttal nagyon szépek lettek. Kajiura Yuki pedig egy személyben vette át a zenéket, ami ismét csak nagyon jó döntésnek bizonyult. Hogy a rajongók minden vágyát kielégítsék, a harmadik rész immáron nem is titkoltan tesz utalásokat a **Xenogears**-re, olyannyira, hogy bár sosem lett hivatalosan kimondva, de egyértelműen amolyan előzménye lett a régi játéknak. Itt tényleg egyetlen cél volt: megadni a rajongóknak azt, amire mindig is vártak.
És szerencsére ez sikerült is.

2006-ban végre megjelent a lezárás, és a harmadik rész ismét nagyon pozitív fogadtatást kapott. Shionék kalandja lezárult, minden a helyére került, végre megtudtunk mindent KOS-MOS-ról, chaos-ról, végre pontot tettek a gnosisok rejtelmeire, és a gonoszok is elnyerték végső büntetésüket, hogy aztán a záróképsorokban minden Xenogears rajongó szíve hatalmasat dobbanjon.
A játékmenet nagyon sokat fejlődött, végre bőven volt tartalom is; a grafika, látvány, hangok, zenék pedig ismét a régi fényükben tündököltek. Az eladás ugyan a nyomába sem ért az első résznek, de erre valahol már mindenki számított. Ez a játék tényleg jóformán csak azért készült el, hogy a kitartó rajongókat ne hagyják cserben.

Összességében a Xenosaga végül nem robbant akkorát, mint azt tervezték. A megítélése mai napig vitatott, sokak szerint kihagyhatatlan kult-klasszikus, mások szerint egy középszerű és csapongó sci-fi, ami sokkal nagyobbnak akarja magát mutatni, mint ami valójában. Az igazság talán valahol a kettő között van. Kétségtelen, hogy Takahashi Tetsuya hihetetlen fantáziával van megáldva, hogy ekkora világokat hozzon létre, de talán pont azért, mert mindig sokkal nagyobban gondolkodott, mint az megvalósítható lett volna, egyik történetét sem tudta úgy elmesélni, ahogy azt megálmodta. Ugyanakkor kétségtelen, hogy a 2000-es évek elejére nagy hatással volt, KOS-MOS pedig egy igazi popkulturális ikon lett. Sok-sok cosplayernek vágyálma, hogy egyszer a páncéljába bújhasson. A játék szereplői (főleg KOS-MOS) pedig mai napig cameóznak más Monolith Soft vagy Namco játékokban, mint a Namco x Capcom, Project X Zone 1-2, vagy akár a Tales of the Abyss.

Több interjúból is kiderült: a harmadik rész befejezése és megjelenése után a stáb nem volt kimondottan boldog. Sok-sok évet öltek ebbe a projektbe, és sokaknak fájt, hogy nem tudták vele elérni azt a sikert, amit szerettek volna. De természetesen a történet nem itt ér véget, mert ahogy mondani szokták, ha egy ajtó bezárul, valahol kinyílik egy másik, és bizony, az új ajtó mögött nem más állt, mint a **Nintendo**, akik zöld utat adtak egy új projektnek. Ezt Takahashi és csapata kezdetben csak **Monado: Beginning of the World** néven emlegették, majd hamarosan átnevezték **Xenoblade Chronicles**-re… és ismét történelmet írtak!

Innen folytatjuk legközelebb.

rendezvény

BUDAPEST COMIC CON

Írta: Hirotaka

Immár másodjára mehettünk el a Budapest Comic Conra, ami sok tekintetben hasonlított az elsőre, de okozott pár meglepetést is. Lássuk, mit kaptunk.

A BOK csarnokba áthelyezett rendezvény teljesen kitöltötte a rendelkezésre álló teret, a hivatalos kiállítóktól kezdve a merchandise és képregény árusokon, valamit az artistokon át egészen a cosplayklubokig, vagy éppen a **Magyar Honvédségig** és az **Amerikai Nagykövetségig** sokan képviseltették magukat, és készültek valamiféle játékkal, ajándékkal, bemutatóval, hogy ezzel kössék le a látogató figyelmét, érdeklődését. Bár nekem személyes kedvencem az utazó planetárium lett.

Walking Dead, Stranger Things, Game of Thrones

Talán kezdjük kapásból a Comic Con leginkább kiemelkedő részével, a meghívott színészekkel. Ezzel a három kiemelt, igencsak népszerű címmel lehet leginkább összekötni a vendégeket, hiszen többségük legalább az egyikben szerepelt. Nyilván sokan várnak nagyobb és ismert neveket, akár AAA kategóriájú színészeket, de azért legyünk reálisak, a szervezés nehéz dolog, nem mindenki mond igent egy felkérésre, az ismertebb színész több pénzt kérne, és nem biztos, hogy mindenki ki tudna fizetni nagyobb összeget, akár sima, akár fotós jegyre. Valamint gondoljunk bele, ha az itt megjelent színészek 2-3 év múlva jóval ismertebbek lesznek, nem lenne jó, hogy őket már láttuk itthon a BCC színpadán? Jó, hogy most eljönnek, mert lehet, később már nem tudnak. Nem mellesleg még mindig kicsi, jelentéktelen ország vagyunk (ehhez mérten kis piaccal) ahhoz, hogy ismertebb színészek komolyan vegyenek.
De lássuk, kik is voltak itt:

Natalia Tena (Harry Potter filmek, The Mandalorian, John Wick 4)
Jessica Henwick (Game of Thrones, Mátrix Feltámadások, Tőrbe Ejtve 2)
Arnas Fedaravicius (The Last Kingdom)
Callan McAuliffe (The Walking Dead)
Clayton Royal Johnson (Stranger Things)
Tom Wlaschiha (Game of Trones, Stranger Things)

Jessica Henwicket külön kiemelném, mert a *Blade Runner: Black Lotus* című animében ő volt a főszereplő, Elle angol szinkronhangja. Szóval még anime vonatkozása is volt.

A színészekkel folytatott beszélgetéseket a GameStar olvasók által jól ismert Kaci vezette, aki néhány általános kérdés után szabadjára engedte a közönség erejét, akik bármit kérdezhettek. Mindehhez persze magyar tolmács is járt (akinek munkája előtt ismét le a kalappal), így aki kevésbé jártas az angol nyelvben, az is tudott kérdezni. A színészek mindegyike egyébként saját karrierjéről, a kihívásokról, meghallgatásokról, valamint a forgatásokon szerzett élményeiről beszélt. Igazából mindegyik egy remek élmény volt, függetlenül attól, hogy láttuk-e az adott sorozatot vagy sem. Kimondottan érdekes egy-egy ilyen élménybeszámolót hallgatni elsőkézből.

De ne csak a színészeket emeljük ki, hanem a képregény alkotókat is. Európai és amerikai írók és rajzolók egyaránt eljöttek a comic conra. Természetesen találkozni is lehetett velük, adott időpontba egy erre kialakított helyen.

Én annyira nem vagyok otthon a nyugati alkotók tekintetében, de *ezen a linken megnézhetitek*, kik jöttek el. Pár név: **Brian Azzarello**, **Dave Lung** vagy **Elena Casagrande**.

Popcorn dobálás és Barbie Sauron

A Comic Con egyik nagy előnye, hogy rendkívül interaktív, így két színészbeszélgetés között vagy vásárlás után nem kell leülni a sarokba, hanem a kiállítókat végigjárva temérdek elfoglaltságot találunk. A Cinema Citynél lehetett **popcornt dobálni**, és valamilyen légbefúvós kabinba papírt gyűjteni. Ezért cserébe CC-s ajándékok (vászontáska, kulacs, nyakpass, moziposzter stb.) jártak. Emellett fotózkodhattunk DC és Marvel szuperhősök óriás figuráival. És ne hagyjuk ki az **óránkénti kvíz**t, és a kvázi korlátlan, ingyenes popcorn zabálást. A TDK-nál és az Amerikai nagykövetségnél is lehetett kvízezni, előbbinél az első három helyezett egész értékes csomagot kapott (táska, biciklijavító készlet, frizbi, powerbank). Utóbbinál a hadseregről és a nemzeti parkokról is volt játék, és aki kitöltötte, az választhatott kulacs, szemüvegtörlő, kulcstartó vagy felfújható focilabda között. Az NMHH úgynevezett 6 próbával készült, aminek része volt a **falmászás** és az **autószimulátor**. Itt is lehetett ajándékokat belootolni. Ezenkívül pedig kipróbálhattuk a középkori bajvívást, amiből bemutató is volt, valamint 20 percre beülhettünk az **utazó planetárium**ba, ahol mindkét nap mentek az előadások. Nyilván nem innen fogjuk megismerni az univerzum titkait, de jó élmény annak, aki szereti az ilyesmit.

A pénz könnyen megy

Szóba hoztam a vásárlást. Nos, nem ez volt a rendezvény legnagyobb és legacélosabb szegmense, ugyanakkor igyekezett minden érdeklődési kört lefedni. Nagyon sok artistos volt jelen, hazai és külföldi egyaránt, valamint több nyugati képregényeket árusító bolt, ahol persze dominált a Marvel és a DC, de ha mindent alaposan átnéztünk, akkor találtunk európai és más amerikai címet is. Többek között Bud Spencer és Terence Hill képregénysorozat darabjait vagy francia és nem egy magyar képregényt is. Ezenkívül kisebb választékban, de akadtak figurák, artbookok és hasonlók. Itt kiemelkedik a **Funko (aka. Reflexshop)**, aminek külön standjánál mindkét nap sorba kellett állni, hogy be lehessen jutni nézelődni. Gamer kiegészítőket, mint billentyűzet, egér, headset, kontroller szintén lehetett kapni, ahogy társasjátékokat is. Ez utóbbiból néhányat ki is próbálhattunk.

Anime az árnyékban

Mivel az AniMagazin egy animével és japán szubkultúrával foglalkozó magazin, így ebből a szempontból is ki kell értékelnem a BCC-t. Úgy fest, hogy erre a szegmensre a szervezők még nem feküdtek rá.

Akadt ugyan animés vagy animét érintő tartalom, mint a cosplayverseny vagy az Anime Dumaparti, de ez édeskevés ahhoz, hogy azt mondhassam: „animés vagy? gyere a comic conra!” Az árufelhozatal pedig még gyengébb. Őszintén bevallom, itthon több cuccom van. Szóval inkább úgy fogalmazok: „ha az animék mellett szereted a nyugati képregényeket, sorozatokat, filmeket, és persze játszol is néha, akkor érdemes meglátogatni a Comic Cont!

Színpadok forgatagában

A BCC-n három színpadot állítottak fel, egyik a nagyszínpad, ahol a cikk elején felsorolt színészekkel beszélgettek, de volt itt például **Harry Potter kvíz** is. Valamint beszélgetést tartottak A Király című sorozat színészeivel, rendezőjével és producerével is. Akadt még itt képregényes kerekasztal és előadás a filmgyártásról.

Helyet kapott a csarnokban egy „magyar színpad” is, ahol csak és kizárólag magyar vonatkozású előadások mentek. Beszélgettek a **Karib-tenger kalózai fanfilm**, valamint a **Sámán sci-fi rövidfilm** készítőivel, hazai képregényesekkel. Volt még **Korda filmpark bemutató**, és foglalkoztak a mesterséges intelligenciával is.

A harmadik pedig a cosplay színpad, ahol mindkét nap volt anime kvíz, japán tánc és harcművészeti bemutató, beszélgetés cosplayesekkel és természetesen a legnagyobb attrakció, a cosplayverseny. De akadt még itt **előadás a legózásról, a Star Trekről**, az **Anime Dumaparti** keretében pedig a sci-fi animék kerültek kibeszélésre. Manapság kevés van belőlük.

Szóval nagyon sokféle program volt, biztos, hogy mindenki talált magának olyat, amit megnézhet.

Ahol R2D2 integet

Geek szemmel nem sok szebb van annál, amikor a szülő és a gyermeke együtt rajong ugyanazért, legyen az bármilyen fandom. Nagyon örvendetes dolog, hogy a BCC-n ez több helyen előfordul, hiszen nagyon sok család jött el a rendezvényre, és a szülő nemcsak a gyerkőc rajongása miatt vette meg a jegyet, hanem saját magáért is. Sok mindent csinálhatnak és nézhetnek együtt, legyen az egy színész meghallgatása, a helyi játékok vagy játékkonzolok kipróbálása. Külön sarok volt a Star Warsnak szentelve, ahol kisebb és nagyobb makettek, életnagyságú fotódíszletek, fénykardok, figurák és legók voltak kiállítva. De abszolút kedvenc a távirányított életnagyságú R2D2 lett nálam. Ugyanúgy csipogott meg forgott, mint a filmes, és még a „kezét” is nyújtotta az arra járónak. Nyilván az irányítója rá is tett egy lapáttal, hogy növelje a cukiságfaktorát a figurának.

A nagy forgatagban persze elfárad az ember, a BOK csarnokain kívül hatalmas kültér állt rendelkezésre kicsit lazulni, friss levegőt szívni, bár néha eleredt az eső. Enni is itt lehetett, hot dogot, hamburgert, gofrit többek között.

Így alakult az idei Comic Con. Minden tekintetben remekül sikerült. Ugyanakkor - bár két csarnokra elég volt - több kiállítót is el tudnék képzelni. Tavaly volt a Nickelodeon, az HBO és több Lego is. Szívesen látnám őket újra a streaming szolgáltatókkal együtt. Plusz a külföldi boltokat is üdvözölném, animés tartalomról nem is beszélve. Ehhez persze nagyobb hely kellene. Mindenesetre a Budapest Comic Con megtartotta azt a színvonalat, mind programok, mind elfoglaltságok, mind pedig a közösséget tekintve, amit megszerettünk tavaly. Szóval már most várjuk a következőt.

rendezvény

NYÁRI MONDOCON

Írta: Hirotaka

Július közepén megkapta a nyári MondoCon adagját a közönség. Jó időnk…… áá legyünk őszinték, gatyarohasztó meleg volt. Még most is, hogy rágondolok, leizzadok, pedig e sorokat egy hűvös irodában írom. Ez persze sokakat nem tartott vissza, hogy eljöjjenek, még olyan cosplayben sem, ami már attól izzasztó, hogy ránézünk.

Az elrendezés most kicsit érdekesen alakult, a nagyszínpad kültérre került, ahogy nyáron szokott. A D pavilonban kapott helyet az előadószínpad, a társasjáték asztalok, workshopok, az Amai játszóháza. Az érdekes rész az A pavilon lett, ahol a pultok (kaja, vásár, gamer szekció, valamint egy óriás AT-ST lépegető és X szárnyú vadász) gyakorlatilag egy L alakú területen helyezkedtek el. Ennek egy magyarázatát találtam: minél több ajtó legyen nyitva. Ettől függetlenül a csarnok nagy része el volt kerítve, és bizony a szombati napon itt nagyon nagy zsúfoltság alakult ki. A pultokhoz alig lehetett odaférni, és a folyosókban sem volt könnyű a közlekedés. És persze ott volt még a meleg és a levegőtlenség. A passzázsra kaptunk ugyan egy darab párakaput, de az édeskevés. Szóval, aki rendesen körbe akart nézni, és nem tülekedni, az jobban tette, ha vasárnap teszi ezt meg.

A nagyszínpados programokban nagy változások nem történtek a korábbi conokhoz képest, habár itt nem is nagyon várunk ilyet, hiszen jól bevett és népszerű események zajlanak. Kezdve az **AMV verseny**től, az **Animés Kerekasztal**on át egészen a K-pop cover showig vagy az anime vetítésig. A kerekasztalt érdemes kiemelni, ahol most az idolság volt a téma. Mivel nagyon népszerű itthon a kpop, valamint az idolos animék is töretlenül jönnek - lásd az tavaszi szezonos Oshi no Ko sikerét -, így remek téma, akár a japán, akár a koreai idol világot hasonlítjuk össze. Ezek pozitív és sajnálatos negatív oldaláról is beszéltek a vendégek. Egy probléma volt, hogy a hátsó sorokban alig vagy semmit nem lehetett hallani. De ez más helyszínen, műsornál is jelen volt. Ez nem feltétlen a technika hibája, az előadók sem tartják mindig jól a mikrofont.

Új fellépőként jelent meg a **Magyar Buhurt Szövetség**, akik látványos bemutatót tartottak, a conarénában pedig gyakorolhatott bárki. De továbbra is a legnagyobb tömeget a cosplayverseny vonzza, ez így lesz, míg világ a világ.

Újdonság, vagyis csak részben, mert ritkán van, a **Karaoke Gála**, ahol tényleg a legjobbak mérik össze (hang)erejüket, és nem kell aggódnunk a dobhártyánk épségéért.

Aki animét szeretett volna nézni, annak a vasárnap volt a kedvence, délelőtt a kimondottan friss és népszerű ***Quintessential Quintuplets*** zárófilmjét kaptuk, délután pedig további animéket, hála a Crunchyrollnak. Ha pedig már vetítés, aki még nem látta a ***Super Mario Bros*** filmet, szombaton bepótolhatta eme lemaradását.

A szinkronszínészek sem maradtak el, bár verseny most nem volt, a vendégekkel való beszélgetés sokakat vonzott. Figyelemfelkeltő az élményeiket, tapasztalataikat hallgatni. A **Bleach anime szinkronszínészei voltak színpadon**, név szerint Mezei Kitty, Moser Károly és Papp Dániel.

Az **előadószínpad** ismét igyekezett mindenkit kiszolgálni, japán és távol-keleti témájú előadás most kevesebb volt, Balogh Miklós tavaszszal a vízzel foglakozott, most a hegyekkel folytatta, és mesélt arról, mi a szerepük a japán kultúrában. Ez ismét egyszerű előadás lett, kissé unalmas hangnemben. De, akik keveset tudnak Japánról, azoknak továbbra is tökéletes ízelítő.

Dózsa Gergő viszont megint háborús témát hozott a koreai háború lezárásának 70. évfordulója alkalmából. A lezárás persze kérdőjeles. Nem csalódtunk, ismét egy kimerítő és tartalmas előadást kaptunk, sok részlettel, infóval, figyelemfelkeltően előadva. Jó sok volt a kép, és ezúttal sem maradt ki a táblázat.

Ha pedig folytatások, Halmi Zsolt a képregény történeti előadásának második részét hozta el az érdeklődőknek. Az előző is érdekes volt, és ez is informatívra sikerült. Ősszel az európai képregényeken a sor.

Ezenkívül volt itt két kvíz is, egy yokaios és egy Witcheres is. Nagyon népszerűek ezek a kvízek, itt és más rendezvényen is, mert egyszerre sokan játszhatnak együtt. A yokaios külön öröm, mert ez japán témájú volt, amiből simán lehetne több is a jövőben.

De kaptunk még itt **fanszinkron kerekasztalt, szerepjátékos előadást**, valamint szó volt a **virtuális valóságról** is.

Ezek mellett mindenki megtalálta a szokásos és/vagy kedvenc elfoglaltságát. Evőpálcika használó versenyen, táncpadon vagy *Guitar Hero*-ban lehetett versenyezni. Ugyanígy a karaoke szerelmesei is éneklehettek egymással vagy egymás ellen. A hangszálak pihentetése céljából pedig egy izmos zenekvíz szolgált.

A gamer lelkűeknek szokásosan retro konzolok és PlayStation állt a rendelkezésére, *Mario*-val, *Just Dance*-szel, *Tekken*-nel stb. Nagy kitelepüléssel érkezett a Nintendo, ahol a Switch-csel lehetett bohóckodni.

Álljon itt pár sor az árusokról és az ételbeviteli lehetőségekről. Tavasszal nagyon kitettek magukért a szervezők, most ebből egy kicsit visszavettek, de így is volt mindenféle: karaage, sushi, ramen, többféle bubble tea. Új eladóként jött a Biutea, amit már korábban megszerettünk, gyakran járunk oda. Ám továbbra is élen a nasi. Pocky, mochi, ramune és egyéb édes dolgok - jó borsos áron - várták, hogy a közönség elköltse rájuk utolsó vasát is.

Merchandise árusok tekintetében is pozitív a mérleg. A megszokott hazai boltok mellett ismét akadt pár külföldi. Viszont sajnálatos, hogy minden figuraárus termék-változatosságát illetően copy-paste volt a jellemző. Mintha összebeszéltek volna, hogy mindenki kb. ugyanazt hozza. Itt is kint volt a **Funko (aka. Reflexshop)**, lehetett egyéb mütyüröket, pólókat, bögréket meg soksok mindent venni. Szóval ha valakit még a pénztárca súlya is izzasztott, hamar meg tudott szabadulni a tartalmától. Külön örülünk, hogy egyre többen fogadnak el bankkártyát is.

Ami viszont nagyon újdonság, hogy új manga jelent meg hazánkban, nem is tudom, mikor volt erre utoljára példa. A Fumax négy újdonsággal készült. Az egyik a tavasszal indult ***Assassin's Creed*** manga második kötete. Ezt Kurata Minoji írta és rajzolta, és bár így van japán vonatkozása, azért mégis az AC franchise-hoz tartozik. A másik kettő a *Goldfisch* és a *Star Collector*, bár mangának néz ki, de OEL, magyarán az alkotók nem japánok. Ami viszont rendes manga, az a Cagaster, Kachou Hashimoto munkája, ami ízig-vérig japán. *Mushikago no Cagaster* címen egy 12 részes anime is készült belőle a Studio Kai jóvoltából, a Netflix égisze alatt. Ez mindenképpen örömteli hír, és a hazai gyűjtőknek megérte beszerezni egy példányt belőle. Tovább folytatva a sort, a Vad Virágok pedig új manhwával, a Bűnös beszélgetések első kötetével jelentkezett, amit szintén kár lenne kihagyni a magyar boys love fanoknak.

Ezt kaptuk tehát nyárra, a con az izzadságfürdő mellett jó hangulatban telt. A vasárnapi kevesebb látogató miatt pedig a körbenézés is kényelmesebbé vált. Ősszel vár ránk a következő, garantáltan hűvösebb időben.

távol-kelet

A HALÁL SZEM ELŐTT TARTÁSÁNAK MIKÉNTJE

Írta: Valens

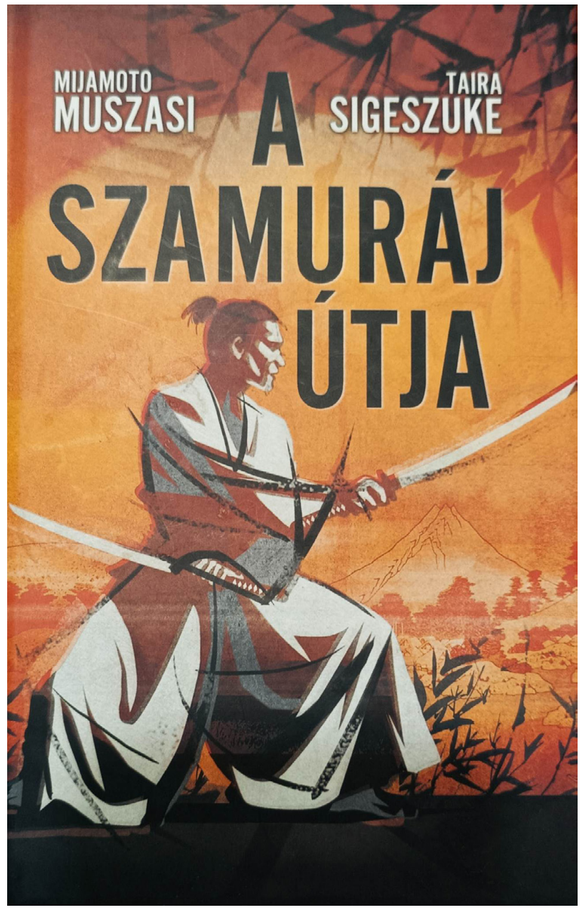
Soga Shohaku: Verseny az Uji folyónál
Hat paneles paravánkép, 1760-67, Japán

„Az erkölcsi tökéletesség velejárója, hogy minden napot úgy élsz le
– izgalom, ernyedtség, alakoskodás nélkül –,
mintha az lenne az utolsó.”
Marcus Aurelius

A szamurájokat a nyugati ember számára mindig is egyfajta távoli és kifürkészhetetlen misztikum lengte körül. Egy titokzatos és zárkózott ország feudális társadalmának harcosai voltak ők, akiket a nyugati média olykor hajlamos romantizálni és olyan katonák képében feltűntetni, akik egész életükben a halálra készültek, és azt keresték, hogy mikor áldozhatják életüket, mélyen gyökerező eszméik cseresznyevirágos oltárán.

Ennél a képnél időzzünk el egy keveset és vizsgáljuk meg azt a kettősséget, ami a sakurafák hulló szirmai közt bújik meg. Míg a tavaszi fák látványa a sarjadó életet szimbolizálja, addig a cseresznyevirágok rövid élete és lehullása az elmúlás, a halál eufemizmusául szolgál Japánban. Érdekes és egyben furcsa lehet nekünk nyugati embereknek, hogy a múlandóság gondolata a japán kultúrában jelen van a cseresznyefák virágzásakor is, míg bennünk többnyire csak az ősz és/vagy a tél kapcsán fogalmazódik meg ugyanez. Úgy vélem, hogy ez a gondolkodásmód máig magában hordozza azt a tanítást, miszerint egy szamurájnak élete minden pillanatában – legyen az bármennyire élettel teli – észben kell tartania a halál gondolatát.

Miután elolvastam Taira Shigesuke (1639-1730) vagy másnéven Daidōji Yūzan Edo-kori (1603-1868) harcos intelmeinek gyűjteményét a Busido sosinsu-t (a harcos útja kezdőknek), érteni vélem a halál mindenkor szem előtt tartásának lényegét – fontosnak tartom kiemelni, hogy szem előtt tartásról beszélünk és nem az arra való készülődésről vagy annak várásáról –, ami a busido szerint az egészséges és hosszú élet megőrzésének alapja. Taira szerint egy harcosnak azért kell az újév első napjának reggelétől az év utolsó éjszakájáig szem előtt tartania a halált, mivel az átlagember azzal nyugtatja magát, hogy hosszú életű lesz, és örökké eleget tud tenni kötelességeinek. Szerinte ez a hozzáállás gondatlanságot, az egészség elvesztését és felkészületlenséget szül, mely megnehezíti vagy rosszabb esetben lehetetlenné teszi a váratlan eseményekkel való megküzdést. Ez végső soron szégyent és/vagy halált jelentett a busi számára. De Taira mint mindenben, úgy a halál szem előtt tartásának kapcsán is mértékletességre intette a kor harcosait.

„Ám felmerül továbbá az a kérdés, hogy vajon miként tartsuk észben a halál gondolatát. Vajon elegendő csak ülni, és a nap minden órájában, minden percében a halált várni, [...] miközben szerzetesi gyakorlatokat végez az ember? Ez egyáltalán nem felel meg a harcművészeti követelményeknek. Ha úgy nézel farkasszemet a halállal, hogy a hűségről és családi kötelmeidről, a gazdádról és szüleidről megfeledkezel, őket elhanyagolod, akkor harcosi hivatásod bizony csorbát szenved. Soha ne cselekedj hát így.”

Utagawa Yoshiiku: Gamou Ujisato, a Taiheiki című hősi eposzból. Színes fametszet, 1867, Edo-kor, Japán

„Míg a tavaszi fák látványa a sarjadó életet szimbolizálja, addig a cseresznyevirágok rövid élete és lehullása az elmúlás, a halál eufemizmusául szolgál Japánban.”

A busi saját mulasztásából adódó halála leginkább azért számított szégyenteljesnek, hiszen az élete felett nem önmaga, hanem földesura rendelkezett, akinek feltétlen hűséggel és alázatos szolgálattal tartozott. Erre a viszonyra utal a „侍” írásjel is, mely önmagában állva a szamurájt hivatott jelölni, ám a következőképpen „侍する (dzsiszürü)” már szolgál jelentéssel bír. Mivel a harcos tulajdonát nem képezte saját élete, ezért köteles volt a halált mindig szem előtt tartva óvni azt, és a lehető legegészségesebb életet élni annak érdekében, hogy ereje teljében minél tovább tudja szolgálni urát, és eleget tudjon tenni egyéb kötelességeinek.

Taira így ír erről: *„A harcos, aki urától fizetséget kap szolgálataiért, kötelességét mindaddig nem tudja maradéktalanul ellátni, amíg testét és életét sajátjának tekinti.”*

Meglehet, hogy az úrbéri viszonyok megszűnése után és a felvilágosodás fényében, az utóbb említett intelemmel már vitába szállna korunk embere, ám úgy gondolom, hogy Tairának a halál észben tartásának intelmén kívül van egy olyan megállapítása is, ami máig világméretű érvényességgel bír.

„Az egyszerű emberekből sem hiányzik a helyes és helytelen megkülönböztetésének képessége, csak általában unalmasnak és fárasztónak tartják, hogy minduntalan helyesen cselekedjenek, és a jóra törekedjenek. A rossz dolgokat, a helytelen viselkedést viccesnek és közvetlenebbnek érzik, épp ezért sokkal inkább hajlanak a rossz és helytelen dolgok felé, míg a jó cselekedetekbe és a helyes dolgok előmozdításába belefáradnak. Teljességgel tökkelütöttnek kell ahhoz lenni, hogy valaki ne tudja megkülönböztetni a jót a rossztól, a helyest a helytelentől. Ha már egyszer valamiről felismerted, hogy rossz és helytelen, ennek ellenére mégis ódzkodsz a követendőtől és helyénvalótól, és a helytelen dolgot műveled, az nem lovaghoz méltó viselkedés. Ez a modern idők tökéletlenségének jellegzetessége.”

Az a tapasztalatom, hogy az élet múlandóságának gondolatától általában rossz érzés fogja el az emberek túlnyomó többségét, ezért amikor csak tudják, mellőzik az ezen való elmélkedést. Ez a hozzáállás megnehezíti a minden élő elkerülhetetlen végével való megbékélést. A halált gondolatainkból kizárva, hajlamosak lehetünk múlandó egészségünket garantáltnak hinni, és így elfeledkezni az arra való odafigyelésről és annak megőrzéséről. Mindezek fényében úgy gondolom, hogy az egészséges és hosszú élet reményében érdemes megismerkedni Taira tanításaival is.

Utagawa Yoshitsuya: Masatsura Kusunoki halála / Színes fametszet, XIX. század

„...az élete felett nem önmaga, hanem földesura rendelkezett, akinek feltétlen hűséggel és alázatos szolgálattal tartozott...”

Utagawa Kuniyoshi: Miyamoto Musashi két bokkennel (fából készült fakard) / Színes fametszet, XIX. század

Forrás:
A szamuráj útja, ford.: Tokaji Zsolt 2002, Szukits Könyvkiadó 2004

zene

ALI PROJECT

Írta: supermario4ever

Az ALI PROJECT-nél nagyobb egyéniséget aligha ismer az animés közösség. Ráadásul széles körben ismertek, hiszen olyan animéknek írtak és énekeltek dalokat, mint például a Rozen Maiden, a Code Geass: Hangyaku no Lelouch, a Phantom ~Requiem for the Phantom~ vagy az Another. De kik ők, és hogyan lehet bemutatni a munkásságukat?

A kérdés egyáltalán nem légből kapott, hiszen népszerű animéknek énekeltek betétdalokat, így sokan ismerik őket, mégis nagyon nehéz bemutatni a munkásságukat. Nemcsak azért, mert már 35 éve, hogy az első stúdióalbumuk megjelent - tehát nagyon széles a repertoárjuk -, hanem mert nagyon komplex az a világ, amit a dalaik által életre keltenek az elmében. Maga a párosítás is rettenetesen furcsa, ugyanis az együttest két rettenetesen eltérő személyiség alkotja. A férfitag, a zeneszerző, Katakura Mikiya, sokkal inkább a háttérben van. Olyannyira, hogy nagyon kevés a közös kép. A lemezborítókon szinte kivétel nélkül csak az énekesnő, egyben szövegíró, Takarano Arika látható. Mégis tökéletes párost alkotnak. Ugyanis mind a ketten kölcsönösen elismerik és tisztelik egymás tehetségét, tudását, ebből fakadóan olyan dalok születnek, melyeket aki csak meghallja, soha nem fogja elfelejteni.

Habár alapvetően az „arisztokratikus goth-loli” stílusban írják a dalokat, de a kifejezésmód az évek során folyamatosan ment át a ártatlan, kedves, lírai dalokból, a tragikus balladákon át a legsötétebb témájú szövegekbe, és hogy mindegyik jól áll az együttesnek, az a művészi kvalitásukat bizonyítja. Sokan beszélnek „White Alice”-ról és „Black Alice”-ról, ami kétségtelenül megállja a helyét, de az átmenet nem egyik dalról, albumról a másikra történt, hanem fokozatos volt az ezredforduló környékén. Fokozatosan lettek az albumborítók is egyre sötétebb témájúak

A dalszövegekről

Nagyon fontos külön kiemelni a dalszövegeket, ugyanis a szöveg az egyik ok, ami miatt legalább annyira népes az ALI PROJECT ellentábora, mint a rajongóinak száma. Sokan ugyanis elkövetik azt a hibát, hogy a szöveget egy az egyben az együttesre vonatkoztatják. Aki az általános- és középiskolai irodalomórákon túl komolyabban foglalkozik vers- és dalszövegelemzéssel, az tudja, hogy van különbség az „előadói én” és a „lírai én” között. A „lírai én” az, amelyik életre kel a dalszövegekben, és olyan személyiséget testesíthet meg, általa pedig olyan történéseket, jelenéseket mesél el, amik a művészi fantázia világában megállják a helyüket. A művész pedig részint azért művész, mert túl tud mutatni a mindennapi élet keretein. És addig, amíg a valóságban nem jelenik meg az, amiről az énekesnő énekel, addig fontos elválasztani a művészetet a művésztől. Teljesen normális dolog az átlagembernél is, hogy vannak olyan gondolatai, amikről nem szeretné, ha bárki tudna. Gondolatban bárkik lehetünk, bármit megtehetünk. Művész az, aki ezt a megfelelő módon kifejezésre tudja juttatni. Baj akkor van, ha a művész elkezd ténylegesen úgy cselekedni, ahogy a dalaiban kifejezi magát, sajnos erre is van példa. De ha megnézünk egy ALI PROJECT koncertfilmet, akkor láthatjuk, hogy az együttes esetében elválasztható a művészet és a művész, hiszen az énekesnő végtelenül kedves, szerethető személyiség.

Takarano Arika azért is kiváló példa a gondolatainak művészi kifejezésére, mert nemcsak fantasztikusan bánik a szavakkal - gyönyörű hangjával úgy tudja előadni a legbelsőbb világát, ahogy azt ténylegesen érzi -, hanem nagyon művelt is. Behatóan ismeri a japán történelmet, emellett rajong az európai kultúráért. Szövegeit rendre úgy komponálja meg, hogy a gondolatait, a mindennapi életben megélt tapasztalait egy odaillő japán történelmi eseménnyel fejezi ki. Elég csak az olyan dalcímekre gondolni, mint például a 2008-as „Kinsho” album első dala, a „Kamikaze”, mely természetesen a II. világháborúra utal, de a legújabb, 2023-ban megjelent album címe: „Tenki Seirou Naredomo Nami Takashi” is egy, az orosz-japán háborúban küldött távirat szövegére utal, melyet Akiyama Saneyuki parancsnok küldött a Birodalmi Főparancsnokságnak.

Az Ali Project 1988-ban és az első album a Gensou Teien

Az Ali Project 1995-ben és a Labyrinth című album 1998-ból

Kinjirareta Asobi (2004)

És ez csak két kiragadott példa a sok közül. Ezért van nagyon nehéz helyzetben az, aki ALI PROJECT dalszöveget akar fordítani. Nem elég pusztán az N3-nál magasabb szintű japán nyelvtudás, hogy értsük, miről énekel az énekesnő, hanem pontosan kell tudni, hogy mire utal vissza. Bizonyos esetekben a címet is nagyon nehéz megfejteni. Egyszer olvastam egy japán szakos blogjában, hogy hónapokon át gondolkodott és kutatta, hogy kell értelmezni a „Yuugetsu Renka” címet, a jelentését pedig több bekezdésen át elemezte. Tehát lehet ALI PROJECT dalszövegek fordítására vállalkozni, de aki jó munkát akar végezni, készüljön fel, hogy alapos kutatómunkát kell folytatnia.

Aki csak alapszinten beszél japánul, de kellően sok japán dalt ismer, az is kihallhatja, hogy az ALI PROJECT dalokban kevés az ismerős szó. Az énekesnő az irodalmi nyelvvel fejezi ki magát. Olyan szavakat használ, amelyeket a köznyelvben nemhogy nem szokás, de akár mosoly tárgya is lehet. Az énekesnő a műveltségének köszönhetően nagyon sok japán szót ismer, jól tud úgy játszani az árnyalatnyi különbségekkel, hogy ténylegesen éreztesse, hogy az adott dalt hogy kell értelmezni.

Dilettante (2005) és Romance (2006)

Hogyan érdemes ALI PROJECT-et hallgatni?

Nem bocsátkozom abba, hogy a diszkográfiájukat kronológikus sorrendben mutassam be, ugyanis olyan nagy az együttes repertoárja, hogy AniMagazin különszámot is kitenne egy teljes album- és kislemezbemutató, főleg, ha az elemzésbe is belemennék. Erre ráadásul kellő ismeretem sincs, de ízelítőként: az együttes 1985-ben alakult, az első albumuk Gensou Teien néven 1988-ban jelent meg. Az ismert anime dalokhoz képest ez az album nagyon más világ, ebben még teljesen ártatlan, kedves dalok hallgathatók. De már ennek is egyedi volt a borítója, emlékeztet egy régi japán könyvre, amibe a szerzetesek írták a feljegyzéseiket. A második album 1992-ben jelent meg Gekka no Ichigun címmel, itt már felfedezhetők az első ismertetőjegyei annak a stílusnak, amelyik igazán ismertté tette az együttest. Anime betétdalaik (pl.: Wish, CLAMP: Gakuen Tanteidan) már a ‘90-es években is voltak, de igazán ismertek csak a ***NOIR***-ral, ***Avenger***-rel és a ***Rozen Maiden***-nel lettek.

Psychedelic Insanity és Ankoku Tengoku (2007)

Az ALI PROJECT albumok három nagy csoportra oszthatók. A stúdióalbumokon kizárólagosan a saját dalok hallhatók, melyeket kompromisszum nélkül a saját stílusukban írtak. Vannak a válogatásalbumok, melyek olyanok, mint a JAM Project BEST COLLECTION albumai. Itt hallhatók az együttes animékhez írt betétdalai, melyek kommerszebb hangzást kaptak. Végül vannak a vonós albumok, ahol az együttes dalait hangszerelték át szigorúan élő hangszerekre.

Ha valaki szeretné mélyebben megismerni az ALI PROJECT munkásságát, akkor a 2007-ben megjelent két albumukat ajánlom elsőként meghallgatásra. Az áprilisban megjelent Soubikakei tartalmazza a Rozen Maiden animéhez írt betétdalaikat, néhány olyan kiválósággal kiegészítve, mint a Shungo, a Nemureru Shiro vagy a Nanashi no Mori. A Soubikakei hallgathatóbb formában enged mélyebb betekintést az együttes zenei világába. Be is jött, ugyanis ez az együttes legsikeresebb albuma. Az 5. helyig jutott az Oricon album eladási listán, és kb. 63.000 példányt értékesítettek belőle. Majd augusztusban jött ki a stúdióalbumuk Psychedelic Insanity címmel, melyen szintén hallgathatóbb hangszereléssel ismerhetünk meg teljesen saját dalokat.

Jigoku no Mon (2009)

Azt viszont fontos tudni, hogy ALI PROJECT-et hallgatni komoly mentális kihívás. Babits Mihálynak köszönhetően tudjuk, hogy az ember „a saját lelkét hallja minden dalban”. Ezért nem lehet az együttes dalait feltétlen egységesen jellemezni, hiszen a hallgató saját mentális állapotától függ, hogy mennyire hallja ténylegesen tragikusnak az ALI PROJECT dalait. Aki mentálisan egészséges, az jellemzően azt hallja, hogy az énekesnő gyönyörűen énekli ki a gondolatait, érzelmeit, legfeljebb néhány dal lehet számára fájdalmas. De aki ténylegesen depressziós vagy egyéb pszichés betegsége van, abból valószínűleg mély sebeket tépne fel egy-egy dal. Ezért érdemes vigyázni, hogy mennyire megyünk bele mélyen az ALI PROJECT munkásságába. Aki úgy érzi, hogy az együttes dalai túlzottan rossz hatással vannak rá, az inkább állítsa le a lejátszót.

Viszont aki tud arra fókuszálni, hogy milyen szépen énekel az énekesnő, és a zeneszerző milyen fantasztikus zenével támasztja alá a szöveg mondanivalóját, az az elméjében egy különös utazás részese lehet, miközben az együttes dalait hallgatja.

Lemezborítók

Nem lehet elmenni az album- és kislemezborítók mellett, mert azok is legalább annyira művészi igényességgel készülnek, mint a dalok. Az ALI PROJECT albumok ténylegesen egy-egy megadott koncepcióra épülnek, és ezt a lemezborító is erősíti. Egyszerűen zseniális, hogy nincs két olyan borító, melyen az énekesnő ugyanúgy nézne ki. Nemcsak a ruházat teljesen egyedi, de az énekesnő hajviselete is. Takarano Arika nemcsak ezerarcú énekesnő, de mindegyik kivétel nélkül jól áll neki! Hihetetlen, hogy nemcsak művelt, de saját gondolatait, érzésvilágát kompromisszum nélkül, mindenféle módon kifejezésre tudja juttatni. Az európai kultúra iránti rajongása pedig a lemezborítókon is tetten érhető, hiszen például a

Katana to Saya és La Vita Romantic (2010)

2010-ben megjelent La Vita Romantica album képei Olaszországban, Velencében készültek, míg a 2011-es QUEENDOM album borítója Ausztriában. Az egyetlen lemezborító, melyen mindketten rajta vannak, az az 1998-as LABYRINTH kislemez.

De akkor hogy kerülnek az animék világába?

A Suara cikkemet (*AniMagazin 73.*) nagyjából úgy kezdtem, hogy a különböző műfajú animék lehetőséget biztosítanak arra, hogy a különböző műfajt képviselő előadók szélesebb réteghez szóljanak. Így megvannak azok a műfajok is, melyekhez kiválóan illik egy-egy ALI PROJECT dal. Elég csak a Rozen Maiden-re gondolni, mely az alá-fölérendelt viszonyt jeleníti meg sajátságos módon, de a Shigofumi is kiváló választás volt, hiszen a halál gondolata gyakran megjelenik az együttes dalszövegeiben is. Az Another mint horroranime szintén nagyon jó példa arra, hogy az együttes a sötétebb gondolatait megjelenítse, ahogy a Katanagatariban mint történelmi témájú animében szintén megtalálta a számítását.

Ráadásul az ALI PROJECT pont akkor lett igazán ismert az anime dalaival, amikor átalakulóban volt a japán anime zenei piac, méghozzá oly módon, hogy az kedvezett az együttesnek. Az ezredforduló után terjedt el az, hogy az opening és az ending dalokat nemcsak más előadók éneklik fel, de külön-külön kislemezen is jelentek meg.

Kyomu Densen (2012) és Watashi no Bara wo Kaminasai (2013)

Erre ugyan lehet azt mondani, hogy két kislemez növeli az animéhez köthető bevételt, de a jó oldala az, hogy a kislemez második dala sok esetben az adott előadó egy saját dala. Így aki azért veszi meg a lemezt, mert kedveli az anime betétdalt, a B-side trackkel lehetőséget kap arra, hogy egy kicsit jobban megismerje az előadó stílusát, és ha tetszik, amit hall, akkor további albumokra és kislemezekre is nyitott lehet.

Ez az ALI PROJECT esetében nagyon bejött, hiszen az igazi kereskedelmi sikereit az animés korszakában érte el. Ekkor szerzett magának igazán sok rajongót az együttes. Persze némi kompromisszumot is kell kötni, hogy a dal „anime-barát" legyen, de hogy ezt mennyire jól oldotta meg a szerzőpáros, jól jelzi, hogy a veterán ALI PROJECT rajongók is szívesen hallgatják az animékhez írt dalaikat. Emellett ugyanúgy készültek a „hardcore" dalok, melyekre szintén nőtt a kereslet. Tehát az ALI PROJECT igazi nyertese volt annak, hogy animékkel új közönség felé nyitottak.

Hi no Tsuki (2021)

Összegzés

Nincs még egy olyan együttes a japán zenei iparban, mely az anime zenét ennyire színessé, egyedivé tudta tenni, mint az ALI PROJECT. Ráadásul az énekesnő valóságos polihisztor. Ha csak énekelni tudna olyan nívón, mint ahogy azt teszi, már önmagában ezért mély tiszteletet érdemelne a munkássága. De hogy dalszöveget tud írni, melynek mondanivalójába belecsempészi történelmi ismereteit, ráadásul a borítókon is eszményien néz ki, ez kimeríti az előadóművész fogalmát. Tehát mindenképp érdemes próbát tenni az ALI PROJECT dalokkal, a japán könnyűzenei ipar egyik legnagyobb egyéniségével ismerkedhetünk meg. Ha pedig tetszik, amit hallunk, akkor hagyjuk, hogy átjárja az egész lényünket a zene és az énekesnő hangja. Az utazás pedig egy életre szóló emlék lesz.

kreatív

LULU INTERJÚ

Írta: cosplay.hu

Mostani számunkban a 2023-as Budapest Comic Con craftmanship cosplayversenyének 3. helyezettjét, Lulut kérdeztük jelmezeiről, munkásságáról és jövőbeli terveiről.

Kérlek mutatkozz be nekünk pár mondatban.

Sziasztok, Lulu vagyok, és fun fact, a becenevem nem a ***League of Legends*** karakter után kaptam, hanem még gyerekkorunkban barátnőimmel ***Sailor Moon*** fanficeket írtunk, és abban volt egy karakter, akit Luannak neveztünk. Egy idő után elkezdtem használni cseten és anime meeteken ezt a nevet, mert megtetszett, majd ennek a becézése lett a Lulu.

Már pár éve Németországban élek, de azért még mindig legszívesebben a hazai conokon veszek részt, úgy érzem, bármennyi év is telik el külföldön, azért mégis csak a magyar community része vagyok. Van egy corgi kutyusom, Booker, aki a Bioshock főhőse után kapta a nevét. Ha nem épp cosplayt készítek, akkor valamilyen videójátékot játszom - ha valami megtetszik úgy rá tudok függni, hogy órák telnek el úgy hogy észre sem veszem.

„vannak hullámvölgyek minden projektnél, de az a legjobb érzés számomra, amikor végre a hosszan tartó munka után összeáll a cosplay”

Mikor találkoztál először a cosplayjel, hogyan kezdtél bele?

Ajaj, ki sem merem számolni, hogy mikor kezdtem. XD Maradjunk annyiban, hogy még a Pe-Csában voltak az anime conok, aki tudja, az tudja. :D

Már akkor is gamer voltam, plusz mindig is érdekelt a színészkedés és a kreatívitás, a cosplay pedig pont ezt a kettőt egyesítette számomra, ezért mikor először láttam embereket beöltözni, rögtön felkeltette az érdeklődésem. Mindig kicsit félénk természetű voltam, és lenyűgözött a cosplayesek magabiztossága. Egy barátnőm már akkor többször beöltözött, és volt egy közös kedvencünk, a ***Ragnarok online***, így elhatároztuk hogy együtt öltözünk be ebből, és indulunk a cosplay versenyen. Itt kezdődött minden, bár ezután volt egy hosszabb kihagyásom, de 2012-ben visszatértem a hobbihoz, és azóta folyamatosan űzöm.

A craftmanship részt (kosztümkészítés, technikás dolgok) vagy a színpadi fellépés oldalát kedveled jobban a cosplaynek?

Nekem személy szerint egyértelműen a craft része az erősségem és amit a legjobban élvezek. Nagyon szeretek új technikákat tanulni, és kikísérletezni új dolgokat, hogy mit milyen anyagból lenne a legjobb megcsinálni. Ez persze tud néha frusztráló lenni, ha valami nem sikerül, és vannak hullámvölgyek minden projektnél, de az a legjobb érzés számomra, amikor végre a hosszan tartó munka után összeáll a cosplay, és mikor először felveszem, az elképesztően jó érzés. Számomra fontos, hogy minden új cosplayemmel kicsit fejlesszem a képességeimet. A színpadon nagyon lámpalázas tudok lenni, ezért az ilyen komplexebb perfek nálam kizártak, de azért fontos számomra, hogy vissza tudjam adni a karaktert, akit cosplayelek még a rövid színpadi megjelenés alatt is.

Melyik alapanyagokkal dolgozol legszívesebben, és mi az, amit szívesen kipróbálnál, de még nem volt rá lehetőséged?

Kedvenc részem a cosplay készítésben a kiegészítők, fegyverek és páncélok készítése, ezért azt hiszem, nem meglepő, hogy a kedvenc anyagom az EVA foam.

Most már nagyon könnyen hozzáférhető anyag, és kis gyakorlással szuper dolgokat lehet vele csinálni. Még most is mindig tanulok új dolgokat a megmunkálásával kapcsolatban, de úgy érzem, magabiztosan használom, és nagyon élvezem. A másik kedvenc részem a festés, ezen a téren is folyamatosan képzem magam, hogy minél jobb technikákat tudjak használni. Annyira jó érzés, amikor egy darab foam hirtelen átalakul egy páncéllá, ami mintha tényleg fémből lenne! Amit szívesen kipróbálnék, az a műgyanta öntés különböző kövekhez, kiegészítőkhöz, csak ez sajnos elég költséges, és eddig nem volt olyan cosplayem, amihez nagyon szükségem lett volna rá. Valamint LED világítást is szeretnék kipróbálni, belerakni majd egyszer valamelyik fegyverbe vagy páncélba, ha passzol a karakterhez.

Melyik eredményedre vagy a legbüszkébb?

Nehéz csak egyet kiemelni, 2020-ban bekerültem a Gamescom online verseny döntősei közé a ***Monster hunter*** páncélommal, amire nagyon büszke voltam, mert a Gamescom cosplay versenyein mindig nagyon erős a mezőny, és nagyon sokan jelentkeznek rá. De értem el helyezést már több craft versenyen és fotó pályázaton is, mindegyiket nagy becsben tartom, és nagy megtiszteltetésnek érzem, hogy másoknak is tetszik a munkám, amibe nagyon sok időt és energiát fektettem.

Melyik cosplayedet szereted a legjobban, és miért?

Jelenleg az ***Arcane*** Jinxemet szeretem a legjobban, mert azt hiszem, ez nagyon jól visszaadja azt, hogy craft szinten hol állok jelenleg. Ehhez a cosplayhez csináltam életem eddigi legbonyolultabb foam fegyverét, és a festéssel is rengeteg időt töltöttem el, hogy olyan legyen amilyennek elképzeltem. Ez a cosplay nagyon sok skillemet segített fejleszteni, és ami nálam nagyon ritka: mindennel elégedett vagyok, ahogy sikerült. Számomra ez fontos minden új cosplaynél, amit csinálok, hogy mindig egy kicsivel magasabbra tegye a lécet valamelyik skill terén, mindig biztosítson valami fejlődési lehetőséget, és ez abszolút ilyen lett.

Van olyan verseny célod, amit mindenképp szeretnél elérni? (akár az adott versenyen való részvétel, vagy megnyerni valamely díjat)

Nagyon szeretném képviselni hazánkat egy nemzetközi versenyen, és esetleg ott is dobogós helyezést elérni. A következő cosplayemmel, amit még csak most fogok lassan elkezdeni, ez lesz a cél. Tudom, hogy ez egy nagy álom, de úgy érzem, hogy mostanra jutottam el arra a szintre, hogy ez megvalósítható legyen, aztán majd meglátjuk, fingers crossed.

Van-e még álom cosplayed, amit nagyon szeretnél elkészíteni, és miért pont az?

Nagyon régóta szerettem volna cosplayelni a ***Dark Souls*** játékokból, és ez most valóra válni látszik a következő cosplay tervemmel, aki Malenia az ***Elden Ring***ből. Azért nagy álom, mert egyrészt imádom a játéknak és a karakternek a designját, valamint pár új technikát is meg kell majd tanulnom hozzá, és a már meglévő képességeimből is ki kell hoznom a maximumot, hogy meg tudjam csinálni. A másik álom cosplay, amit viszont nem biztos, hogy valaha meg fogok csinálni, de szintén imádom a designt, az Mother Miranda, a Resident Evil Village-ből. Hatalmas szárnyak, tele hímzett ruha, érdekes kiegészítők, egy álom ez a ruha, de ehhez biztosan kellene hímző gép is, amihez jelenleg nincs hozzáférésem, úgyhogy egyelőre csak vágyakozom.

Már egy ideje külföldre költöztél, mely rendezvényekre jársz leggyakrabban? Miben különböznek a külföldi rendezvények a magyar rendezvényektől?

Ahová majdnem minden évben elmentünk amióta kiköltöztem, az a Dokomi, ami Németország legnagyobb animés rendezvénye, ha jól tudom, és még nő is évről évre. Imádom ezt a rendezvényt, mert a helyszín mellett van egy csodás és nagyon nagy park, japán kerttel, szökőkutakkal, mindenféle érdekes helyszínekkel, ami nagyon jó, ha fotózni szeretne az ember, mégsem a tipikus conos fotók lesznek. Valamint mivel ez a rendezvény nyáron van, ezért nagyon jó, hogy az ember csak kisétál a conról, és tud egy kicsit relaxálni ott a parkban. Ebből adódóan ez a legnagyobb különbség, amit tudok mondani, a mérete a rendezvénynek és az iszonyat mennyiségű ember (idén 140 ezer ember volt). Ez a legtöbb ilyen nagy rendezvényre azt hiszem jellemző, nagy ez az ország, plusz ezekre jönnek mindenfelől Európából az emberek, úgyhogy ehhez hozzá kellett szoknom, pláne, hogy nehezen viselem a tömeget.

A cosplayen kívül van más hobbid is? Mennyire vagy benne az animés vagy a gamer kultúrában?

Nagy gamer vagyok, amikor időm engedi mindig játszom a legújabb játékokkal, amik érdekelnek, vagy ha valamit nem tudok kipróbálni, arról szoktam végigjátszásokat, vagy streameket nézni. Általában konzolon játszom, ez csak ilyen egyéni preferencia, nagyon elégedett vagyok a PS5 teljesítményével, és imádom a kontrollerét. Az animék világában olyan mérsékelten vagyok benne, mert nagyon finnyás vagyok, úgyhogy csak azokat nézem meg, amik valami miatt megfognak, de mostanában azért volt egy pár pl. a ***Spy x Family, Demon Slayer, Chainsaw Man***. Férjem sok mangát olvas, meg animét is többet néz, ő szokott nekem ajánlani dolgokat, amiről tudja, hogy esetleg érdekelhet. A ***One Piece***-t kezdtük el most nézni, mert neki nagy kedvence, és tudom, hogy amolyan alapműnek számít animés körökben, de élvezem, csak végtelen hosszú, és kicsit türelmetlen vagyok. XD Valamint ezektől független hobbi: nagyon szeretek még kirándulni férjemmel, barátokkal és a kutyuskámmal.

Van-e kedvenc hazai vagy külföldi cosplayesed?

Nagyon sok hazai cosplayest követek, és csodálom a munkáikat, hosszú lenne mindenkit felsorolni, de akit kiemelnék az Okkido cosplay, aki mindig teljesen lenyűgöz azokkal, amiket alkot és a technikákkal, amiket használ, valamint barátnőm, Elyon cosplay, akitől rengeteget tanultam a varrással kapcsolatban, és mindig inspirált, hogy próbáljak benne fejlődni, azokkal a csoda ruhákkal, amiket varr. Külföldi cosplayesek közül akit kiemelnék, az Kamui cosplay. Ők hatalmas példaképek számomra, annyira közvetlen emberek, és amit képviselnek a cosplayes közösségben, azt nagyon csodálom. Rengeteg kemény munkát fektettek abba, hogy a cosplayből tudjanak megélni, és ez szerintem sokakat inspirál arra, hogy elinduljanak ezen az úton, de ugyanúgy gyártanak tartalmakat a kezdőknek is, akik ennek segítségével könnyebben mernek belekóstolni a hobbiba.

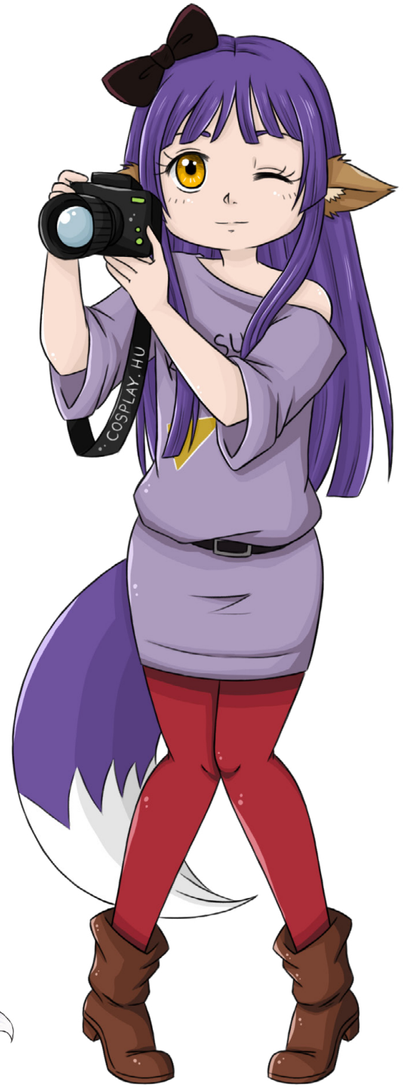

Fotós: *Cleanpig's hideout*

Photoshoot Ajánló

Minden számban szeretnénk pár izgalmas és látványos photoshootot ajánlani nektek, melyeket teljes egészében a Cosplay.hu weboldalán nézhettek meg, ha felkeltette az érdeklődéseteket.

Aki esetleg nem tudná, mi is az a photoshoot, annak elég lesz csak ránéznie a képekre és máris tiszta lesz a dolog. Amikor a cosplayesek külön elvonulnak stúdiókba vagy speciális helyszínekre, ahol profi fotósok képeket készítenek róluk. Ezeket a fotózásokat alaposan megtervezik, elkészítik, majd utómunkálatok után a közönség elé tárják. Reméljük, tetszeni fog nektek ez az új rovat, és ha esetleg neked is lennének olyan fotóid, amiket szeretnél megosztani velünk, akkor *ITT* tudod feltölteni, vagy ha esetleg kezdő vagy még, és nem tudod hogyan állj neki az egésznek, hogy rólad is jó képek szülessenek, akkor érdemes elolvasni Ihász Ingrid cikkét, ahol rengeteg tippet kaphattok.
(*https://cosplay.hu/hogyan-keszuljek-fel-egy-cosplay-fotozasra-22824.cp*)

Nobody Cosplay Works

Forrás: Hellsing
Karakter: Alucard

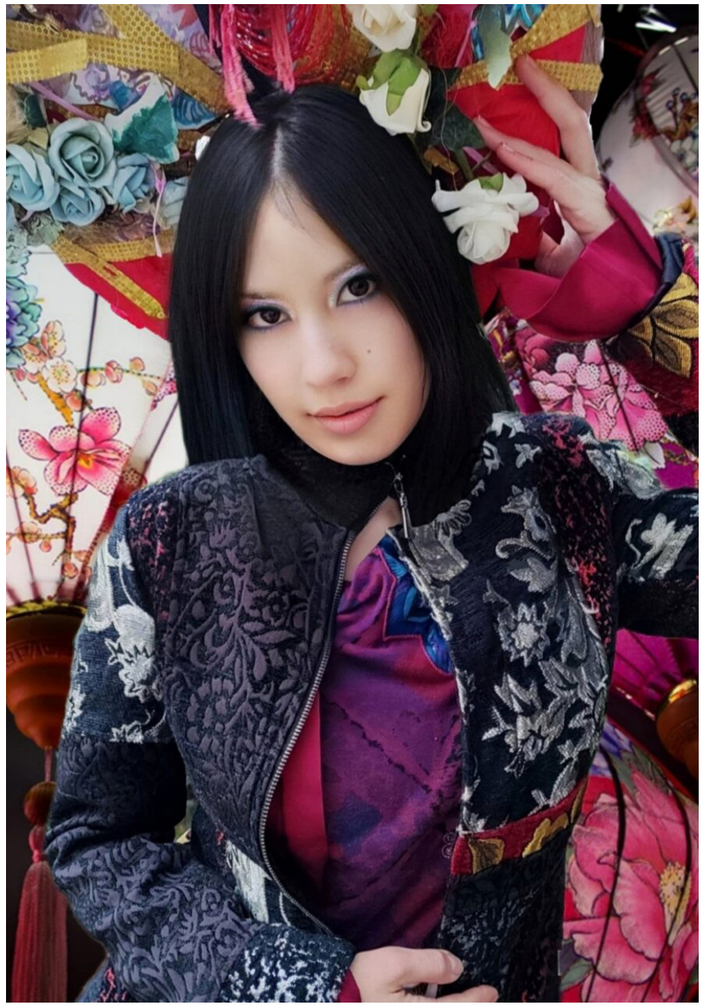
Fotós: Farkas Krisztián
Tovább a Galériába...

KyoCosplay89

Forrás: Original
Karakter: Liên, a detektív hercegnő

Fotós: KyoCosplay89
Tovább a Galériába...

Lunathra

Fotós: Hajnal József
Tovább a Galériába...

Forrás: My Hero Academia
Karakter: Kyoka Jirou

Gabriellinacos

Forrás: League of Legends
Karakter: Gwen
Helyszín: Eger

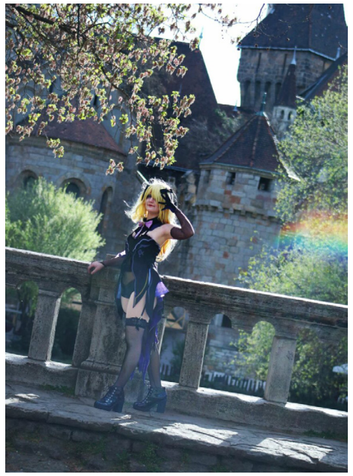
Fotós: Jara Cosphoto
Tovább a Galériába...

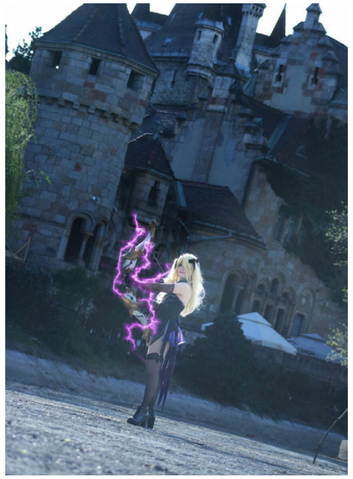
Shidoni

Fotós: Lolita Studio Photo
Tovább a Galériába...

Forrás: Genshin Impact
Karakter: Fischl
Helyszín: Vajdahunyad vár

Dragon Hall TV - műsorrend

augusztus

2023. július 31. - 2023. augusztus 6.

	hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
20:00	A gumimacik 13	A gumimacik 14	A gumimacik 15	A gumimacik 16	A gumimacik 17	A Bosco léghajó kalandjai 22	Lilo és Stitch - A csillagkutya
20:30	Miraculous 106	Miraculous 107	Miraculous 108	Miraculous 109	Miraculous 110	A Bosco léghajó kalandjai 23	
21:00	Dragon Ball Z 108	Blue Gender 4	Full Metal Panic! 12	D.Gray-man 40	Varázslatos Álmok 75	Dragon Ball Z 108	
21:30	Dragon Ball Z 109	Blue Gender 5	Full Metal Panic! 13	Death Note 33	Varázslatos Álmok 76	Dragon Ball Z 109	
22:00	D.Gray-man 37	D.Gray-man 38	D.Gray-man 39	Afro szamuráj 3	D.Gray-man 41	Blue Gender 4	Afro szamuráj 3
22:30	Death Note 30	Death Note 31	Death Note 32	Afro szamuráj 4	Death Note 34	Blue Gender 5	Afro szamuráj 4
23:00	Skyland - Az új világ 3	Skyland - Az új világ 4	Skyland - Az új világ 5	Skyland - Az új világ 6	Skyland - Az új világ 7	Full Metal Panic! 12	Varázslatos Álmok 75
23:30	Slayers - A kis boszorkány 29	Slayers - A kis boszorkány 30	Slayers - A kis boszorkány 31	Slayers - A kis boszorkány 32	Slayers - A kis boszorkány 33	Full Metal Panic! 13	Varázslatos Álmok 76

2023. augusztus 7. - 2023. augusztus 13.

	hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
20:00	A gumimacik 18	A gumimacik 19	A gumimacik 20	A gumimacik 21	A gumimacik 22	A Bosco léghajó kalandjai 24	Death Note: Egy új világ istene
20:30	Vadmacska kommandó 1	Vadmacska kommandó 2	Vadmacska kommandó 3	Vadmacska kommandó 4	Vadmacska kommandó 5	A Bosco léghajó kalandjai 25	
21:00	Dragon Ball Z 110	Blue Gender 6	Full Metal Panic! 14	D.Gray-man 45	Varázslatos Álmok 77	Dragon Ball Z 110	
21:30	Dragon Ball Z 111	Blue Gender 7	Full Metal Panic! 15	Soul Eater - Lélekfalók 1	Varázslatos Álmok 78	Dragon Ball Z 111	
22:00	D.Gray-man 42	D.Gray-man 43	D.Gray-man 44	Afro szamuráj 5	D.Gray-man 46	Blue Gender 6	Afro szamuráj 5
22:30	Death Note 35	Death Note 36	Death Note 37	Elfen Lied 1	Soul Eater - Lélekfalók 2	Blue Gender 7	Elfen Lied 1
23:00	Skyland - Az új világ 8	Skyland - Az új világ 9	Skyland - Az új világ 10	Skyland - Az új világ 11	Skyland - Az új világ 12	Full Metal Panic! 14	Varázslatos Álmok 77
23:30	Slayers - A kis boszorkány 34	Slayers - A kis boszorkány 35	Slayers - A kis boszorkány 36	Slayers - A kis boszorkány 37	Slayers - A kis boszorkány 38	Full Metal Panic! 15	Varázslatos Álmok 78

2023. augusztus 14. - 2023. augusztus 20.

	hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
20:00	A gumimacik 23	A gumimacik 24	A gumimacik 25	A gumimacik 26	A gumimacik 27	A Bosco léghajó kalandjai 26	Ének a csodaszarvasról
20:30	Vadmacska kommandó 6	Vadmacska kommandó 7	Vadmacska kommandó 8	Vadmacska kommandó 9	Vadmacska kommandó 10	Óz, a nagy varázsló 1	
21:00	Dragon Ball Z 112	Blue Gender 8	Full Metal Panic! 16	D.Gray-man 50	Varázslatos Álmok 79	Dragon Ball Z 112	Toldi
21:30	Dragon Ball Z 113	Blue Gender 9	Full Metal Panic! 17	Soul Eater - Lélekfalók 6	Varázslatos Álmok 80	Dragon Ball Z 113	
22:00	D.Gray-man 47	D.Gray-man 48	D.Gray-man 49	Elfen Lied 2	D.Gray-man 51	Blue Gender 8	
22:30	Soul Eater - Lélekfalók 3	Soul Eater - Lélekfalók 4	Soul Eater - Lélekfalók 5	Elfen Lied 3	Soul Eater - Lélekfalók 7	Blue Gender 9	Fehérlófia
23:00	Skyland - Az új világ 13	Skyland - Az új világ 14	Skyland - Az új világ 15	Skyland - Az új világ 16	Skyland - Az új világ 17	Full Metal Panic! 16	
23:30	Slayers - A kis boszorkány 39	Slayers - A kis boszorkány 40	Slayers - A kis boszorkány 41	Slayers - A kis boszorkány 42	Slayers - A kis boszorkány 43	Full Metal Panic! 17	

Dragon Hall TV - műsorrend

augusztus - szeptember

2023. augusztus 21. - 2023. augusztus 27.

	hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
20:00	A gumimacik 28	A gumimacik 29	A gumimacik 30	A gumimacik 31	A gumimacik 32	Óz, a nagy varázsló 2	Death Note: L örökösei
20:30	Vadmacska kommandó 11	Vadmacska kommandó 12	Vadmacska kommandó 13	Vadmacska kommandó 14	Vadmacska kommandó 15	Óz, a nagy varázsló 3	
21:00	Dragon Ball Z 114	Blue Gender 10	Full Metal Panic! 18	Monte Cristo grófja 4	Varázslatos Álmok 81	Dragon Ball Z 114	
21:30	Dragon Ball Z 115	Blue Gender 11	Full Metal Panic! 19	Soul Eater - Lélekfalók 11	Varázslatos Álmok 82	Dragon Ball Z 115	
22:00	Monte Cristo grófja 1	Monte Cristo grófja 2	Monte Cristo grófja 3	Elfen Lied 4	Monte Cristo grófja 5	Blue Gender 10	Elfen Lied 4
22:30	Soul Eater - Lélekfalók 8	Soul Eater - Lélekfalók 9	Soul Eater - Lélekfalók 10	Elfen Lied 5	Soul Eater - Lélekfalók 12	Blue Gender 11	Elfen Lied 5
23:00	Skyland - Az új világ 18	Skyland - Az új világ 19	Skyland - Az új világ 20	Skyland - Az új világ 21	Skyland - Az új világ 22	Full Metal Panic! 18	Varázslatos Álmok 81
23:30	Slayers - A kis boszorkány 44	Slayers - A kis boszorkány 45	Slayers - A kis boszorkány 46	Slayers - A kis boszorkány 47	Slayers - A kis boszorkány 48	Full Metal Panic! 19	Varázslatos Álmok 82

2023. augusztus 28. - 2023. szeptember 3.

	hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
20:00	A gumimacik 33	A gumimacik 34	A gumimacik 35	A gumimacik 36	A gumimacik 37	Óz, a nagy varázsló 4	Afro szamuráj: Feltámadás
20:30	Vadmacska kommandó 16	Vadmacska kommandó 17	Vadmacska kommandó 18	Vadmacska kommandó 19	Vadmacska kommandó 20	Óz, a nagy varázsló 5	
21:00	Dragon Ball Z 116	Blue Gender 12	Full Metal Panic! 20	Monte Cristo grófja 9	Varázslatos Álmok 83	Dragon Ball Z 116	
21:30	Dragon Ball Z 117	Blue Gender 13	Full Metal Panic! 21	Soul Eater - Lélekfalók 16	Varázslatos Álmok 84	Dragon Ball Z 117	
22:00	Monte Cristo grófja 6	Monte Cristo grófja 7	Monte Cristo grófja 8	Elfen Lied 6	Monte Cristo grófja 10	Blue Gender 12	Elfen Lied 6
22:30	Soul Eater - Lélekfalók 13	Soul Eater - Lélekfalók 14	Soul Eater - Lélekfalók 15	Elfen Lied 7	Soul Eater - Lélekfalók 17	Blue Gender 13	Elfen Lied 7
23:00	Skyland - Az új világ 23	Skyland - Az új világ 24	Skyland - Az új világ 25	Skyland - Az új világ 26	Cowboy Bebop 1	Full Metal Panic! 20	Varázslatos Álmok 83
23:30	Slayers - A kis boszorkány 49	Slayers - A kis boszorkány 50	Slayers - A kis boszorkány 51	Slayers - A kis boszorkány 52	Slayers - A kis boszorkány 53	Full Metal Panic! 21	Varázslatos Álmok 84

2023. szeptember 4. - 2023. szeptember 10.

	hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
20:00	A gumimacik 38	A gumimacik 39	A gumimacik 40	A gumimacik 41	A gumimacik 42	Óz, a nagy varázsló 6	Death Note: A halállista
20:30	Vadmacska kommandó 21	Vadmacska kommandó 22	Vadmacska kommandó 23	Vadmacska kommandó 24	Vadmacska kommandó 25	Óz, a nagy varázsló 7	
21:00	Dragon Ball Z 118	Blue Gender 14	Full Metal Panic! 22	Monte Cristo grófja 14	Varázslatos Álmok 85	Dragon Ball Z 118	
21:30	Dragon Ball Z 119	Blue Gender 15	Full Metal Panic! 23	Soul Eater - Lélekfalók 21	Varázslatos Álmok 86	Dragon Ball Z 119	
22:00	Monte Cristo grófja 11	Monte Cristo grófja 12	Monte Cristo grófja 13	Elfen Lied 8	Monte Cristo grófja 15	Blue Gender 14	Elfen Lied 8
22:30	Soul Eater - Lélekfalók 18	Soul Eater - Lélekfalók 19	Soul Eater - Lélekfalók 20	Elfen Lied 9	Soul Eater - Lélekfalók 22	Blue Gender 15	Elfen Lied 9
23:00	Cowboy Bebop 2	Cowboy Bebop 3	Cowboy Bebop 4	Cowboy Bebop 5	Cowboy Bebop 6	Full Metal Panic! 22	Varázslatos Álmok 85
23:30	Slayers - A kis boszorkány 54	Slayers - A kis boszorkány 55	Slayers - A kis boszorkány 56	Slayers - A kis boszorkány 57	Slayers - A kis boszorkány 58	Full Metal Panic! 23	Varázslatos Álmok 86

Dragon Hall TV - műsorrend

szeptember

2023. szeptember 11. - 2023. szeptember 17.

	hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
20:00	A gumimacik 43	A gumimacik 44	A gumimacik 45	A gumimacik 46	A gumimacik 47	Óz, a nagy varázsló 8	Death Note: Az utolsó név
20:30	Vadmacska kommandó 26	Kaleido Star 1	Kaleido Star 2	Kaleido Star 3	Kaleido Star 4	Óz, a nagy varázsló 9	
21:00	Dragon Ball Z 120	Steins;Gate 1	Full Metal Panic! 24	Monte Cristo grófja 19	Varázslatos Álmok 87	Dragon Ball Z 120	
21:30	Dragon Ball Z 121	Blue Gender 16	Full Metal Panic? Fumoffu 1	Soul Eater - Lélekfalók 26	Varázslatos Álmok 88	Dragon Ball Z 121	
22:00	Monte Cristo grófja 16	Monte Cristo grófja 17	Monte Cristo grófja 18	Elfen Lied 10	Monte Cristo grófja 20	Steins;Gate 1	Elfen Lied 10
22:30	Soul Eater - Lélekfalók 23	Soul Eater - Lélekfalók 24	Soul Eater - Lélekfalók 25	Elfen Lied 10.5	Soul Eater - Lélekfalók 27	Blue Gender 16	Elfen Lied 10.5
23:00	Cowboy Bebop 7	Cowboy Bebop 8	Cowboy Bebop 9	Cowboy Bebop 10	Cowboy Bebop 11	Full Metal Panic! 24	Varázslatos Álmok 87
23:30	Slayers - A kis boszorkány 59	Slayers - A kis boszorkány 60	Slayers - A kis boszorkány 61	Slayers - A kis boszorkány 62	Slayers - A kis boszorkány 63	Full Metal Panic? Fumoffu 1	Varázslatos Álmok 88

2023. szeptember 18. - 2023. szeptember 24.

	hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
20:00	A gumimacik 48	A gumimacik 49	A gumimacik 50	A gumimacik 51	A gumimacik 52	Óz, a nagy varázsló 10	A kincses bolygó
20:30	Kaleido Star 5	Kaleido Star 6	Kaleido Star 7	Kaleido Star 8	Kaleido Star 9	Óz, a nagy varázsló 11	
21:00	Dragon Ball Z 122	Steins;Gate 2	Full Metal Panic? Fumoffu 2	Monte Cristo grófja 24	Varázslatos Álmok 89	Dragon Ball Z 122	
21:30	Dragon Ball Z 123	Blue Gender 17	Full Metal Panic? Fumoffu 3	Soul Eater - Lélekfalók 31	Varázslatos Álmok 90	Dragon Ball Z 123	
22:00	Monte Cristo grófja 21	Monte Cristo grófja 22	Monte Cristo grófja 23	Elfen Lied 11	Rómeó és Júlia 1	Steins;Gate 2	Elfen Lied 11
22:30	Soul Eater - Lélekfalók 28	Soul Eater - Lélekfalók 29	Soul Eater - Lélekfalók 30	Elfen Lied 12	Soul Eater - Lélekfalók 32	Blue Gender 17	Elfen Lied 12
23:00	Cowboy Bebop 12	Cowboy Bebop 13	Cowboy Bebop 14	Cowboy Bebop 15	Cowboy Bebop 16	Full Metal Panic? Fumoffu 2	Varázslatos Álmok 89
23:30	Slayers - A kis boszorkány 64	Slayers - A kis boszorkány 65	Slayers - A kis boszorkány 66	Slayers - A kis boszorkány 67	Slayers - A kis boszorkány 68	Full Metal Panic? Fumoffu 3	Varázslatos Álmok 90

2023. szeptember 25. - 2023. október 1.

	hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
20:00	A gumimacik 53	A gumimacik 54	A gumimacik 55	A gumimacik 56	A gumimacik 57	Óz, a nagy varázsló 12	Mackótestvér
20:30	Kaleido Star 10	Kaleido Star 11	Kaleido Star 12	Kaleido Star 13	Kaleido Star 14	Óz, a nagy varázsló 13	
21:00	Dragon Ball Z 124	Steins;Gate 3	Full Metal Panic? Fumoffu 4	Rómeó és Júlia 5	Varázslatos Álmok 91	Dragon Ball Z 124	
21:30	Dragon Ball Z 125	Blue Gender 18	Full Metal Panic? Fumoffu 5	Soul Eater - Lélekfalók 36	Varázslatos Álmok 92	Dragon Ball Z 125	
22:00	Rómeó és Júlia 2	Rómeó és Júlia 3	Rómeó és Júlia 4	Elfen Lied 13	Rómeó és Júlia 6	Steins;Gate 3	Elfen Lied 13
22:30	Soul Eater - Lélekfalók 33	Soul Eater - Lélekfalók 34	Soul Eater - Lélekfalók 35	Hellsing 1	Soul Eater - Lélekfalók 37	Blue Gender 18	Hellsing 1
23:00	Cowboy Bebop 17	Cowboy Bebop 18	Cowboy Bebop 19	Cowboy Bebop 20	Cowboy Bebop 21	Full Metal Panic? Fumoffu 4	Varázslatos Álmok 91
23:30	Slayers - A kis boszorkány 69	Slayers - A kis boszorkány 70	Slayers - A kis boszorkány 71	Slayers - A kis boszorkány 72	Slayers - A kis boszorkány 73	Full Metal Panic? Fumoffu 5	Varázslatos Álmok 92

Érdekelnek az AniMagazin korábbi számai?

Csak kattints az alábbi logóra
és töltsd le bármelyik számot ingyen!

Ha egy bizonyos cikket keresel,
vagy csak adott cikkíró érdekel,
akkor keress az adatbázisunkban!
Ehhez kattints az alábbi feliratra!

ANIMAGAZIN